

හික්මු ප්‍රාතිමෝක්ෂය

සහ විනය කරුණු

(සිංහල අනුවාද සහිත යි)

කිතුල්ගොඩ අරණ්‍ය සේනාසනය
කිතුල්ගොඩ, අගලවත්ත.

ධර්ම දානය පිණිස යි.

ශ්‍රී.බු.ව. 2560 අංක ෧෧.

පළමු මුද්‍රණය :- ශ්‍රී.බු.ව. 2559 (2015) ඉල් මස (නොවැම්බර්)
දෙවන මුද්‍රණය :- ශ්‍රී.බු.ව. 2560 (2016) අඟසල මස (ජූලි)

හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂය සහ විනය කරුණු

© කිතුල්ගොඩ අරණ්‍ය සේනාසනය

ISBN 978-955-7916-02-6

පරිගණක පිටු සැකසුම,
පිටකවරය නිර්මාණය සහ ප්‍රකාශනය :
කිතුල්ගොඩ අරණ්‍ය සේනාසනය.

මුද්‍රණය :-

සී/ස කරුණාරත්න සහ පුත්‍රයෝ (පුද්) සමාගම
65 C, තල්ගහවිල පාර,
මීදෙල්ලමුලහේන,
හොරණ.

විමසීම් :-

කිතුල්ගොඩ අරණ්‍ය සේනාසනය

කිතුල්ගොඩ, අගලවත්ත.

දු. ක. 034-3309708

අවශ්‍ය නම් මෙම ග්‍රන්ථයෙහි PDF, CD පිටපත්
ලබාගත හැක.

පිටුම...

ගෞතම බුදුන් වහන්සේ ගේ
 අනුශාසනාව පරිදි කාසන
 බුහිමචරියාවෙහි නැසීරෙමින්
 මේ අනමතග්ග සංඝාරයෙන්
 එතෙර විමට විරිය වඩන සියලු
 පැවිදි උපසපන් බුද්ධ පුත්‍රයන්
 වහන්සේලාට යි !

අනුමෝදනාව....

“ආනන්ද එ සමයෙහි සතර බ්‍රහ්මවිහාර සහිත ඒ කළණවැට තැබී ද, ඒ මඬාදේව රජ අනෙකෙක් නො ව මම එ සමයෙහි මඬාදේව රජ වීමි. මා විසින් තබන ලද ඒ කළණවැට පශ්චිම ජනතාව පැවැත් වී. ආනන්දයෙනි ඒ කළණවැට වනාහි නිර්වේදය පිණිස, විරාගය පිණිස, නිරෝධය පිණිස, උපසමය පිණිස නො පවතී, බඹලොව උපත පිණිස පමණක් මැ පවතී.

ආනන්දයෙනි, මෙ කල මා විසින් තබන ලද කළණවැට ඒකාන්ත නිර්වේදය පිණිස, විරාගය පිණිස, නිරෝධය පිණිස, උපසමය පිණිස, අභිඤ්ඤා පිණිස, සම්බෝධිය පිණිස, නිර්වාණය පිණිස පවතී ද යත්; මෙ මැ ආයතී අෂ්ටාංගික මාර්ගය යි. මා විසින් තැබූ මේ කළණවැට පවත් වවු, තෙපි නහමක් මාගේ අන්තිම පුරුෂයෝ වව.

ආනන්දයෙනි, යම් පුරුෂ යුගයක් පවත්නා කල්හි මෙ වන් කළණවැට සිද්දේ ද, හේ උන් ගේ අන්තිම පුරුෂ වෙයි. එ හෙයින් ආනන්දයෙනි, මා තොපට මෙසේ කියමි, “මා විසින් තබන ලද මේ කළණවැට පවත් වවු, තෙපි නහමක් මාගේ අන්තිම පුරුෂයෝ වව”යි.

(බු.ජ.ත්‍රි. - මජ්ඣිම නිකාය II - මඬාදේව සූත්‍රය.)

ඒ භාග්‍යවත් වූ අර්භත් වූ ගෞතම සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ ධර්මාන කාලයේ මැ මේ කළණවැට සවිමත් කළ තෙදවත් කළ බලවත් කළ බැබළ වූ දම් සෙතවි සාරිපුත්ත මහෝත්තමයෝ ද, සෘධිමතුන් අතර අගපත් මොග්ගල්ලාන මහෝත්තමයෝ ද, ධූතාංගධාරීන් අතර අගපත් මහා කාශ්‍යප මහෝත්තමයෝ ද, විනය ධර හික්කුන් අතර අගපත් උපාලි මහෝත්තමයෝ ද ධර්ම භාණ්ඩාගාරික ලෙස අගපත් ආනන්ද මහෝත්තමයෝ ද පටන් සියලු අතීත ආර්ය මහා සංඝරත්නයට අප දොහොත් මුදුන් තබා නමස්කාර කරන්නෙමු. අපගේ නමස්කාරය වේවා!

මහා දුර්භික්ෂ මැද සා පිපාසා අනේක විධ හිරිහැර මැද ජීවිත පරිත්‍යාගයෙන් නමක් ගමක් හෝ සඳහන් නො කොට ධර්ම විනය නම් පිවිතුරු කළණවැට නො නසා රැකගෙන ආ අතීත සංඝ නේතෘන් වහන්සේලාට දොහොත් මුදුන් දී නමස්කාර කරන්නෙමු. අපගේ නමස්කාරය වේවා!

මැත අතීතයේ වැසී යමින් යටපත් වෙමින් පැවැති ඒ අසිරිමත් කළණවැට සිඳි බිඳි වැනසී යා නො දී තව බොහෝ කලක් නිවන් මග හෙළි කරනු පිණිස ඒ කළණවැට සවිමත් කරන්ට උර දුන් උදාරතර සංඝ පීතෘන් වහන්සේලා වූ පරම පූජනීය පැලැණේ සිරි වජිරඤාණ මහානාහිමියන් වහන්සේ, පරම පූජනීය මාතර ශ්‍රී ඥානාරාම නායක මා හිමිපාණන්වහන්සේ, දහම් බෙර වයමින් ලොව පුරා වඩිමින් අවවාදයෙන් පමණක් නො ව ආදර්ශයෙන් ම සැම සිත් සතන් පැහැදූ පරම පූජනීය මඩිහේ පඤ්ඤාසිහ මහානාහිමියන් වහන්සේ, පරම පූජනීය කඩවැද්දුවේ ශ්‍රී ජනවංශ නායක මා හිමිපාණන්වහන්සේ, පරම පූජනීය වැලිගම ශ්‍රී ඤාණරතන මහානාහිමියන් වහන්සේ, අති

පූජනීය ගංගොඩවිල සෝම මහා ස්ථවිරයාණන් වහන්සේ මුල් කොට ගත් අපවත් වී වදාළ සියලු බුද්ධ පුත්‍රයන් වහන්සේලා හට ප්‍රාර්ථනීය උතුම් බෝධියකින් වහා වහා අමාත පද සංඛ්‍යාත අපරාමර නිර්වාණ ධාතුව අවබෝධ වේවා!

මහා කරුණා සාගරයක් බඳු තුන්ලොවට සෙත සඳන මේ කළණවැටට සවිබල දෙන්නා වූ වත්මන් සඟපරපුරට සෙවණ සදාලන මහා රුකක් බඳු නිවන් දකින තුරු හවයක් හවයක් පාසා පැවිදි බව පතන්නා වූ පරම පූජනීය අම්පිටියේ ශ්‍රී රාහුල නායක මා හිමිපාණන්වහන්සේට, සම්බුදු දම් දසන පතුරා ලන මෛත්‍රී මූර්තියක් බඳු අති පූජනීය නාඋයනේ අරියධම්මාහිධාන මා හිමිපාණන්වහන්සේට, අප උපාධ්‍යෝත්තම අති පූජනීය තිරිකුණාමලේ ආනන්ද මහානායක මා හිමිපාණන්වහන්සේට, අති පූජනීය කහගොල්ලේ සෝමවංශ මහා ස්ථවිරපාදයන් වහන්සේට, අප ආචාර්යෝත්තම පූජ්‍යපාද වැලිමඩ පසන්නමානස ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ ඇතුළු මහා සංඝ ස්ථවිරයන් වහන්සේලා හට නිදුක් නිරෝගී චිර ජීවනය වේවා ! කායික මානසික සැනසිල්ල වේවා!

දැස් පුරා දෑක බලා ගුණ පුරන්නට, සිත් පුරා සැනසෙන්නට, දොහොත් මුදුන් දී නමදින්නට අපට යෝධ බල යෝධ සෙවණක් ම වේවා ! පතන්නා වූ බෝධියකින් උතුම් වූ නිර්වාණ ශාන්තිය වහා වහා උදා කර ගනිත්වා !

මෙම උතුම් ග්‍රන්ථය සම්පාදනයෙහි ලා සෝදුපත් බලමින් තම කාලය කැපකරමින් මහත් වෙහෙසක් දැරූ මහරගම ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයේ භාෂා, මානව ශාස්ත්‍ර හා සමාජ විද්‍යා පීඨයේ නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් ආචාර්ය පූජ්‍යපාද මාඹුල්ගොඩ සුමනරතන මහා ස්ථවිරපාදයන් වහන්සේට,

මහරගම සිරි වජිරඤාණ ධර්මායතනයේ ආචාර්ය පණ්ඩිත පූජ්‍යපාද බංගලාදේශයේ ධම්මපාල ස්වාමීන් වහන්සේට, මහරගම සිරි වජිරඤාණ ධර්මායතනයේ ආචාර්ය ශාස්ත්‍රපති, පණ්ඩිත පූජ්‍යපාද පාණදුරේ පසන්න ස්වාමීන් වහන්සේට, කහගොල්ලේ ශ්‍රී ඥානාරාම විවේකාශ්‍රමවාසී පූජ්‍යපාද කැටවල ධම්මසුමන ස්වාමීන් වහන්සේට, බම්බලපිටිය සිරි වජිරාරාමවාසී ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍යපාද මීගොඩ සුඛිත ස්වාමීන් වහන්සේට ද,

එසේ ම මෙම ගත සකස් කිරීම සඳහා නන් අයුරින් උපකාර කළ ශ්‍රී කල්‍යාණී යෝගාශ්‍රමාධිපති, මහෝපාධ්‍යාය අති පූජ්‍යීය නාටයනේ අරියධම්මාභිධාන මහා ස්ථවිරපාදයන් වහන්සේට, උපස්ථායක හිමි පූජ්‍යපාද නාගපොකුණේ අරියසීල ස්වාමීන් වහන්සේට, දිද්දෙණිය රණගිරිලෙන අරණ්‍ය සේනාසනයේ ප්‍රධාන අනුශාසක ලොකු ස්වාමීන් වහන්සේ ඇතුළු ගරු කටයුතු ස්වාමීන් වහන්සේලාට, බෙලිත්‍රල්ඔය සීල සමාහිත භාවනා යෝගාශ්‍රමයෙහි ගරු කටයුතු ස්වාමීන් වහන්සේලාට, පූජ්‍යපාද මකුලැවේ සුදස්සන ස්වාමීන් වහන්සේට, අගලවත්ත, කෙට්ටියාගල විමුක්ත චිත්ත විවේකාශ්‍රමයට, පරිගණක කටයුතු වලදීත් අනෙකුත් උපකාරක කටයුතු වලදීත් සහය දැක් වූ ගිහි පින්වතුන් සැමදෙනාට, තවද මෙම වටිනා ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය කිරීම සඳහා බරපැන දැරූ මහරගම සිරි වජිරඤාණ ධර්මායතනයේ භාවනා සහ සීල සමාදාන වැඩසටහන් වලට සම්බන්ධ පින්වතුන් සැමදෙනාට, මුද්‍රණ කටයුතු කරදුන් හෝමාගම කරුණාරත්න සහ පුත්‍රයෝ පුද්ගලික සමාගමේ අධිපතිතුමා ඇතුළු කාර්ය මණ්ඩලයට නිදුක් නිරෝගී චිර ජීවනය ලැබේවා! කායික මානසික සැනසිල්ල උදා වේවා! උතුම් වූ නිවනින් ම සැනසීමට හේතු වේවා! යි මෙත් සිතින් ප්‍රාර්ථනා කරමු.

සාසන භාරධාරී සුපේෂල ශික්ෂාකාමී සියලු වත්මන්
අනාගත භික්ෂූන් වහන්සේලා හට කාය ජීවිත පරිත්‍යාගයෙන්
සම්මා සම්බුදු කළණවැට පැවැත්වීම පිණිස සිත් නැවේවා !
සිත් පහදීවා ! නැණ ගුණ වැඩේවා ! විරිය වඩන්නවා !

මේ දම් පඬුර පිදීමෙන් රැස්වන්නා වූ සියලු ආකාරයේ
කුසල ධර්මයෝ අප හැදූ වැඩූ මව් දෙමව්පිය ඥාති හිතමිත්‍ර
සියලු ලෝක සත්ත්වයෝ සාධු සිතින් අනුමෝදන් වෙන්නවා !
උත්තරීතර මාර්ග - ඵල - නිර්වාණ සංඛ්‍යාත ලොවුතුරු සුවය
පිණිස උතුම් පාරමිතාවක් ම වේවා !

තෙරුවන් සරණයි !

කිතුල්ගොඩ අරණ්‍ය සේනාසනය,
කිතුල්ගොඩ,
අගලවත්ත.

පිය ගැට පෙළ...

පිටුව

★ ආශීර්වාදය	xii - xiii
★ පූර්විකාව	xiv - xvii
★ පොත ගැන වචනයක්	xviii - xix
★ ආරම්භයට අර්ථ කථනයක්	xx - xxv
★ මාර්ගයන් අතුරෙන් ශ්‍රේෂ්ඨතම මාර්ගය ...	xxvi
★ මහණකම ගැන කිවූ රුවන් වැකි	xxvii - xxix
★ බුද්ධාවවාද	xxx - xxxi
★ සිලද්දේස පාඨ	xxxii - xxxiii
★ සිකපද පැනවීමට හේතු	xxxiv
★ ඕවාද ප්‍රාතිමෝක්ෂය	xxxv
★ සංඝ උපෝසථයේ පූර්වකරණ ආදී විධි ...	1 - 8
★ විනය පිටකයට නමස්කාරය	9
★ උපෝසථය - භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂය	10 - 118
★ කෙටියෙන් උපෝසථය කිරීමේ පිළිවෙළ ...	119 - 120
★ පාරිසුද්ධි උපෝසථය	121 - 123
★ වස් අධිෂ්ඨානය	124
★ සංඝ පචාරණයෙහි පූර්වකරණ ආදී විධි	125 - 132
★ සංඝ පචාරණ විධි	133 - 136
★ කඨිනත්ථරණය	137 - 139
★ සීමා සමූහනන, සීමා සම්මුති	140 - 144
★ ආපත්ති විසෝධනය	
★ අපට්ච්ඡන්ත ආපත්ති	145 - 148
★ අග්ඝසමෝධාන පරිවාසය	149 - 160

★ සුද්ධන්ත පරිවාසය	161 - 168
★ පරිවාස අපට්ච්ඡන්ත	
මූලාය පටිකස්සනය	169 - 176
★ පරිවාස පටිච්ඡන්ත	
මූලාය පටිකස්සනය	177 - 188
★ මානත්තචාරික පටිච්ඡන්ත	
මූලාය පටිකස්සනය	189 - 204
★ උපග්‍රන්ථය	
★ හික්ෂුන් වහන්සේලා වන්දනා කිරීම	205
★ ඇවැත් දෙසීම	205 - 207
★ උපාධ්‍යායග්‍රහණය	208
★ ආචාර්යග්‍රහණය	208
★ විනය කර්ම සඳහා ඡන්දය දීම	209 - 210
★ කප්ඛිංදු තැබීම	210
★ සිවුරු පරිහරණය පිළිබඳ විස්තර	210 - 214
★ පාත්‍ර පරිහරණය පිළිබඳ විස්තර	214 - 215
★ හේසජ්ජ නිස්සජ්ජනය කිරීම	215
★ ආහාර කෑප කරවා ගැනීම	216
★ ආපුච්ඡාකරණය	216 - 217
★ සිවුපසය ප්‍රත්‍යාවේක්ෂාව	217 - 218
★ දසධම්ම සූත්‍රය	219 - 220
★ තෙරුවන් කමා කිරීම	221
★ සංඝයාගේ සමගිය සැපගෙන දේය	221
★ පරිශීලනය කරන ලද ග්‍රන්ථ	

දානමය දායකත්වය දරන පින්වතුන්ගෙන්
වචනසක්....

“සුබෝ බුද්ධානං උප්පාදො”

(බුදුවරුන්ගේ පහළවීම සැපයෙකි)

බර්ම ගෞරවය සහ ශික්ෂා ගෞරවය අති ව
මෙම උතුම් ග්‍රන්ථය පරිශීලනය කරන සියලු ම
මහා සංඝරත්නයට රහත්වල අවබෝධය පිණිස ම
හේතු වේවා !

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දානමය දායකත්වය : මහරගම සිරි වජිරඤ්ඤාණ
බර්මායතනයේ භාවනා සහ සීල සමාදාන වැඩසටහන්
වලට සම්බන්ධ පින්වතුන්.

ආශීර්වාදය

ශ්‍රී ලංකා රාමඤ්ඤ මහා නිකායේ අනුනායක, ශ්‍රී කල්‍යාණී
යෝගාග්‍රම සංස්ථාවේ ප්‍රධාන අනුශාසක, මහෝපාධ්‍යාය,
ත්‍රිපිටක වාගීශ්වරාචාර්ය සාසනධර්ම, මහා කම්මට්ඨානාචාර්ය
අභිපූජනීය නාට්‍යනේ අරියධම්මානිධාන මහා ස්ථවිරපාදයන්
වහන්සේ විසිනි...

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!!

මීමැස්සා සුවඳ ඇති මලක වර්ණයටත් සුවඳටත්
හානි නො වන සේ මලේ රොන් ටික උරාගෙන මලේ
කරලක් හෝ ගෙඩියක් හටගැනීමට පිහිටක් වෙයි. මලේ
රොන් ටික රැගෙන තමන්ටත් අන් අයටත් ප්‍රයෝජනය
පිණිස ප්‍රණීත මී පැණි නිපදවයි.

සුපේශල ශික්ෂාකාමී සිල්වත් බුද්ධපුත්‍රයන්
වහන්සේන් ශීල සමාධි ප්‍රඥාවෙන් යුතුව ශ්‍රද්ධා ප්‍රසාදය
ඇති බෞද්ධයන්ගේ ධාර්මික සිවුපස පිළිගෙන ඔවුන්ට
ලොවී ලොවුතුරා සම්පත් සලසා දෙයි.

තමන්ටත් සිවු පිරිසිදු ශීලයත් ධ්‍යාන සමාධි
සමාපත්ති අභිඥාබල විදර්ශනා ඥාණ මාර්ග ඵල
නිර්වාණ අමාත්‍යත් පානය කර ගනියි. සැදුහැටකුන්ගේ
ධාර්මික සිවුපසය ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නුවණින් පිළිගෙන
නවදහස් එකසිය අසූ කෝටි පණස් ලක්ෂ තිස්හය
දහසින් සම් පිණ්ඩිත වූ ශික්ෂා පද අතුරෙන් ප්‍රධානත්වය

දරණ සිකපද දෙසිය විසිහතක් වන ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය ප්‍රසාදණිය ලෙස මුද්‍රණය කරවා සුපේශල බුද්ධ පුත්‍රයන් වහන්සේලාගේ ධාරණ වරණ කුශලතාව සඳහා සම්පාදිත වීම අතිශයින්ම ප්‍රශංසණීය යි.

අති උතුම් භික්‍ෂු ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය මෙසේ සම්පාදනය කරවූ රමණීය කිතුල්ගොඩ අරණ්‍ය සේනාසනවාසී පූජනීය මහා සඟ රුවණට රත්නත්‍රයේ අනන්ත සුවිසි මහා ගුණානුභාව බලයෙන් ආයුරාරෝග්‍යාදී සැපතත් ශාන්ති ලක්‍ෂණ නිර්වාණාවබෝධය පිණිසත් අපගේ මෙෙත්‍රී පූර්ණ ආශිර්වාදය වේවා !

“සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛිත්තා”

මෙයට,

මෙතැනි,

නාඋයනේ අරියධම්ම ස්ථවිර,
ධර්මායතනය,
මිතිරිගල.

ශ්‍රී.බු.ව. 2560 (2016) වෙසක් මස (මැයි) 24.

පූර්විකාව

බම්බලපිටියේ සිරි වජිරාරාමාධිපති, අමරපුර ශ්‍රී ධර්මරක්‍ෂිත මහා නිකායේ මහානායක, ශ්‍රී ප්‍රඥාසිංහ ධර්මකීර්ති ශ්‍රී, රාජකීය පණ්ඩිත, ශාස්ත්‍රපති අතිපූජ්‍ය තිරිකුණාමලේ ආනන්දාභිධාන මහා ස්ථවිරපාදයන් වහන්සේ විසිනි...

ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය හික්‍ෂුවගේ ජීවය යි.

‘පාතිමොක්ඛ’ යන පාළි වචනයෙහි තේරුම අභිශයින් ප්‍රමුඛ, ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨ, ඉතා උතුම් යන්න ය.

ධර්මවිනයෙහි ශික්‍ෂාපද ශීලයට ප්‍රමුඛ වටිනාකමක් ලැබේ. එ හෙයින් ඒ ශික්‍ෂාපද ශීලයට පාතිමොක්ඛ (සංස්කෘත - ප්‍රාතිමෝක්‍ෂ) යන නම භාවිතා වේ. මෙයින් කැලම අදහස් වන්නේ හික්‍ෂු ශීලය යි.

කුසල් දහම් වැඩීමට මේ හික්‍ෂු ශීලය මහාද්වාරයක් වේ. ප්‍රමුඛ වේ. එ හෙයින් ද ප්‍රාතිමෝක්‍ෂ යනුවෙන් බැවහර වන බව පහත සඳහන් පාඨයෙන් පැහැදිලි වේ. “ආදිමේතං, මුඛමේතං, පමුඛමේතං. කුසලානං ධම්මානං, තෙන වුච්චති පාතිමොක්ඛං.” ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය සංඛ්‍යාත ශික්‍ෂාපද ශීලය රකින්නා අපායාදි දුකින් නිදහස ලබන බව එ හෙයින් ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය නමින් හැඳින්වෙන බව “තං හි යෝ නං පාති රක්ඛති තං මොක්ඛෙති මෝචෙති ආපායිකාදීහි දුක්ඛෙහි තස්මා පාතිමොක්ඛන්ති වුච්චති” යන අටුවා විවරණයෙන් ස්පූට වේ.

විනය පිටකයෙහි පාරාජිකා පාළි, පාවිත්තිය පාළි, යන උභය විභංගයෙහි ඇතුළත් ශික්ෂාපද සංගෘහිත කෘතියක් වන ප්‍රාතිමෝක්ෂ පාලිය (පාතිමොක්ඛ පාළි) බුදුරජාණන් වහන්සේ ධර්මාන කාලයෙහි ම ව්‍යවහාන කෘතියක් ය යන්න බොහෝ උගතුන් ගේ පිළිගැනීම යි. බුද්ධශාසන මාර්ගයෙහි ශීලය මූලට ම ගැණෙන හෙයින් එය ආරම්භක අත්‍යාවශ්‍යක ප්‍රතිපදාවක් ලෙස පිළිගැනිණි.

බොහෝ සූත්‍රවල භික්ෂුවක ගේ විනය ප්‍රතිපදාව පැහැදිලි කරන තන්හි දැක්ක හැකි දේශනා පාඨයෙකි පහත සඳහන් වන්නේ :

“ඉධ භික්ඛු පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතෝ විහරති ආචාරගෝචරසම්පන්නෝ අණුමත්තේසු වජ්ජේසු භයදස්සාවී සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදේසු.”

සෙසු සංවර ශීල සේ ගැණෙන ඉන්ද්‍රියසංවර ශීලය, ආජීවපාරිශුද්ධි ශීලය හා ප්‍රත්‍යයසන්නිශ්‍රිත ශීලය යන ප්‍රභේදවලට ආරම්භක ව සිටින්නේ ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර ශීලය බැවින්, එහි ප්‍රමුඛ භාවය, අත්‍යාවශ්‍යක භාවය හා උපයෝගිතාව කෙ බඳු ද යන්න මෙහි දී නුවණින් විමසා බැලිය යුතු ය.

හුදෙක් ඕවාද ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙන් භික්ෂීම ලැබූ භික්ෂු සමාජය සම්බුද්ධත්වයෙන් වසර විස්සක් ඉකුත් වූ තැන වර්ශාමය වශයෙන් විෂම ස්වභාවයක් ගත් හෙයින්, යම් යම් ගැටලු, අර්බුද පෘථග්ජන භික්ෂූන් අතර ඇති

වන්නට විය. බුදුරජාණන් වහන්සේට භික්ෂුව ගේ මූලික සංවරය පිණිසත්, සංඝ සමාජයේ අභිවර්ධනය පිණිසත් ධර්මවිනයේ විරස්ථිතිය පිණිසත් නීති රීති වශයෙන් විනය ශික්ෂාපද පනවන්නට සිදු වූ යේ ඉන් ඉක්බිති ව ය. විවිධ සමාජ පරිසර හා අත්දැකීම් අනුව මිනිසා ගේ මනෝභාව විෂමත්වයට සංකීර්ණත්වයට පත් වීම හේතු - ඵලවාදී සිද්ධියක් වුව ද, එය ස්වභාවවාදයකට සාධාරණය නොකොට හේතු - ඵල න්‍යායානුකූල ව ඊට නිසි පිළියම් යොදා, මිනිසා සංවරත්වයට හුරු කොට විනයානුකූල පිළිවෙත් මඟකින් රැකගෙන පුනරුත්ථාපනය කිරීමේ වගකීම බුදු පියාණන් වහන්සේ ප්‍රාතිමෝක්ෂ විනය ප්‍රඥප්ති මාලාවෙන් අපට පැහැදිලි කොට ඇත. සමාජ දුසිරිත් මැඩ පැවැත්වීමට මරණ දඬුවම ගෙන එන්නට උද්ඝෝෂණ කරන හැම කෙනෙකු ම බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ ආයති සංවර න්‍යාය පදනම විවාරශීලී ව විමර්ශනය කළ යුතු ය.

සැබවින් ම භික්ෂුව ආරක්ෂා කරන මූර වැට නම් භික්ෂු ශීලය ම මිස අන් දෙයක් නො වේ. භික්ෂුන් වහන්සේන් භික්ෂුත්වයන් ආරක්ෂා වන්නේ ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර ශීලයෙනි. ශාසන විරස්ථායී වන්නේ ද එ මඟිනි. භික්ෂුවට මාර්ග - ඵල - නිර්වාණ සංඛ්‍යාත ලොවුතුරු දියුණුව සලසා ගත හැකි වන්නේ ශීලයෙන් ම ය. භික්ෂුන් වහන්සේලාට ශීලයෙන් තොර ව ප්‍රගමනයක් ද, රක්ෂණයක් ද, ජීවිතයක් ද නැත. බුදුරජාණන් වහන්සේ “සීලස්සේව පරිපූරකාරී” යනුවෙන් දක්වා ඇත්තේ එ හෙයිනි. භික්ෂු පිරිසට අඩ මසකට වරක් රැස්ව ප්‍රාතිමෝක්ෂ දේශනාව

අනුදූන වදාරා ඇත්තේ මෙ කී මහදර්ථය සලකාගෙන ය.

අගලවත්ත කිතුල්ගොඩ අරණ්‍ය සේනාසනය මගින් මෙ ම ප්‍රාතිමෝක්‍ෂ භික්‍ෂු ශීලය අර්ථ ව්‍යාධ්‍යාන සහිත ව රටට ඉදිරිපත් කරන්නේ ශාසනයේ ආයුෂ වන විනය ගරුක බව දියුණු කිරීමේ සත්පුරුෂ චේතනාවෙනි. මෙ බඳු විනය ව්‍යාධ්‍යාන සංග්‍රහ පැරැණි අවධියේ පටන් බහුල ව සම්පාදනය කර ඇතත් නැවතත් මෙ බඳු කෘතියකින් ප්‍රාතිමෝක්‍ෂ ශික්‍ෂා ද්යෝතනය කරන්නේ එහි කාලීන අවශ්‍යතාව සලකාගෙන ය.

මේ ශාසනික විනයානුග්‍රාහක සංග්‍රහයට මඟ පෙන්වීම කළ පූජ්‍ය වැලිමඩ පසන්නමානස ස්වාමීන් වහන්සේ ඇතුළු සම්පාදනයෙහි මහත් වෙහෙස දැරූ ගරු කටයුතු සියලු ස්වාමීන් වහන්සේලාට ද මුද්‍රණද්වාරයෙන් එළි දක්වූ අනුග්‍රාහක පින්වත් හැම දෙනාට ඉතා මෙන් සිහිත් ආශීර්වාද පිරිනමනු කැමැත්තෙමි.

“විනයේ ධීවේ සාසනං ධීනං හෝති”

මෙත් සිතැති,

තිරිකුණාමලේ ආනන්ද ස්ථවිර,
වජිරාරාමය,
බම්බලපිටිය.

ශ්‍රී.බු.ව. 2559 (2015) වජ් මස (ඔක්තෝබර්) 08.

පොත ගැන වචනයක්....

අම්බලන්ගොඩ ගල්දූව ගුණවර්ධන යෝගාශ්‍රමයේ ප්‍රධාන
අනුශාසක ශ්‍රී කල්‍යාණී යෝගාශ්‍රම සංස්ථාවේ සඤ්ඤා
ලේඛකාධිකාරී කම්මට්ඨානාචාර්ය අතිපූජ්‍ය කහගොල්ලේ
සෝමවංශ මහා ස්ථවිරපාදයන් වහන්සේ විසිනි....

අගලවත්ත කිතුල්ගොඩ අරණ්‍ය සේනාසනයේ
වැඩ සිටින ස්වාමීන් වහන්සේලා එකතු වී සකස්
කරන ලද මේ උතුම් ග්‍රන්ථය සිල්වත් ගුණවත් භික්ෂූන්
වහන්සේලාගේ ගුණ නැණ දියුණුවට මහෝපකාරී වේ.

සීල සංවරය පිණිස හේතු වෙන දේ සිදු කිරීම
අතිවිශාල පිංකමකි. කය - වචනය දෙකෙහි සංවරකම
සීලය යි. එය ආරක්ෂා කිරීම දියුණු කිරීම ඔබ අප හැම
ගේ වගකීම යි. ලොවුතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ
සීලය ගැන ශික්ෂාපද නවදහස් එකසිය අසූ කෝටි පනස්
ලක්ෂ තිස් හයදහසක් පනවා ඇත. එය විනය පිටකය යි.
ධම්ස්කන්ධ වශයෙන් විසි එක් දහසකි.

පාරාජිකා පාළිය, පාවිත්ති පාළිය, මහාවග්ග පාළිය,
චූල්ලවග්ග පාළිය, පරිවාර පාළිය යැයි ග්‍රන්ථ වශයෙන්
පහකට ප්‍රථම ධර්ම සංගායනාවේ දී වෙන් කරන ලදී.
මේ සියලු දේ පිළිබඳ හසල දැනුමක් ඇති කර ගැනීම
භික්ෂූන් වහන්සේ සතු වගකීම යි. අතීතයේ මහා උතුමන්
වහන්සේලා කටපාඩමින් විනය පිටකය ඉදිරියට රැගෙන
පැමිණි නිසා අද අපට ග්‍රන්ථ වශයෙන් ලැබී ඇත.

අපි සැවොම විනය පිළිබඳ හසල දැනුමක් ඇති කරගෙන සිල සංවරයෙහි පිහිටා එය ම සමාධිය පිණිසත් ප්‍රඥාව පිණිසත් දියුණු කරගෙන විමුක්තිය පිණිස වැඩ කරමු.

හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂය ග්‍රන්ථය නැවත මෙසේ ඔබ සැමට කියවීමට ලැබීම ගැන සිතා සතුටු විය යුතු යි. තමන් ගේ ජීවිතවල අඩු පාඩු සියල්ල හදාගෙන සිත දියුණු කර ගැනීම සඳහා ම බැසගෙන කටයුතු කිරීමට අදිටන් කරගනු මැනවි.

මේ විනය පොත සංස්කරණය කළ සියලු ම ස්වාමීන් වහන්සේලාට නිරෝගී සුව දිගාසිරි ලැබේවා! යි මෙක් සිතින් ආශිර්වාද කරමි.

මෙයට,

මෙත් සිතැති,

කහගොල්ලේ සෝමවංශ ස්ථවිර,
ගල්දූව අරණ්‍ය සේනාසනය,
කහව, අම්බලන්ගොඩ.

ශ්‍රී.බු.ව. 2559 (2015) වජ් මස (ඔක්තෝබර්) 15.

ආරම්භයට අර්ථ කථනයක්...

බුදුරජාණන් වහන්සේ මහා කරුණාවෙන් ලෝක සත්ත්වයන්ගේ යහපත උදෙසා පිහිටු වන ලද ශාසනය ආරක්ෂා වන්නේ ඒ උතුම් ධර්මවිනය ආරක්ෂා වීමෙනු යි. ඒ සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශාසනය ආරක්ෂා වන්නේ, හික්ෂුන් වහන්සේලාගේ ත්, හික්ෂුණින් වහන්සේලාගේ ත්, උපාසක, උපාසිකාවන්ගේ ත් වෙනස් නො විය යුතු ප්‍රතිපදාව තුළ බව බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑමට මාස තුනකට පෙර මනාව පෙන්වා දුන් සේක. මේ උතුම් ශාසනය ආරක්ෂා වන්නේ සිවුවනක් පිරිසගේ ප්‍රතිපදාව තුළ මිසක් වෙන කිසි දු බාහිර බලවේග යක් නිසා නො වන බව අප මනාව තේරුම් ගත යුතු කරුණකි.

මෙහි ලා ශාසනය යන්නෙහි අර්ථය අප මනාව පැහැදිලි ව තේරුම් ගත යුතු ය. ශාසනය යන්න ධර්මයෙහි ප්‍රධාන කොටස් තුනකින් පෙන්වා දී ඇති අතර, ඒ කාරණා තුන ම ආරක්ෂා වීමෙන් ශාසනයේ ආරක්ෂාව පවතින්නේ ය.

★ පරියප්ති ශාසනය

★ ප්‍රතිපත්ති ශාසනය

★ ප්‍රතිවේද ශාසනය

යන්න ඒ කොටස් තුන යි. එහි දී බුදුරජාණන් වහන්සේ මහා කරුණාවෙන් දේශනා කළ විනය, සූත්‍ර, අභිධර්මය මිසදුටු ආදි ප්‍රතිපත්තිවලින් කිළිටි නො වී මුල, මැද, අග සර්වාකාරයෙන් දේශිත ශ්‍රී සද්ධර්මය පැවැතීම 'පරියප්ති ශාසනය' යි.

සීල, සමාධි, ප්‍රඥා නැමති ආර්ය මාර්ගය ලෝකික, ලෝකෝත්තර වශයෙන් වැඩීම 'ප්‍රතිපත්ති ශාසනය' ලෙසත්, ඒ ආර්ය මාර්ගය පරිපූර්ණ කරමින් ලබන සෝවාන්, සකාදාගාමී, අනාගාමී, අරිහන් යන සතර මාර්ග එල ලබාගැනීම 'ප්‍රතිවේද ශාසනය' ලෙසත් සඳහන් වේ.

මෙහි දී අපට පැහැදිලි වන්නේ ශාසනය යනු මේ ත්‍රිවිධ කාරණා බවත්, ශාසනයේ ආරක්ෂාව යනු සිවුවනක් පිරිස මනා කොට මේ ප්‍රතිපත්ති ආරක්ෂා කිරීමත් බව ය.

මෙහි දී බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළේ ශාසනයේ ආරක්ෂාව පවතින ප්‍රධාන කාරණාව වනුයේ තම ශ්‍රාවකයින් හට බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් පැන වූ සිකපද මනා ව ආරක්ෂා කිරීම යි. මේ පනවා වදාළ සිකපද සියල්ල ම එකට කැටි කොට ගත් කළ එයට අපි ප්‍රාතිමෝක්ෂය යැයි කියනු ලැබේ. 'පාති' යන පදයෙහි පාළි අර්ථය 'රකිසි', 'පාලනය කරයි' යන්නයි. කුමක් රකිසි ද, පාලනය කරයි ද, බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළ සිකපද රකිසි, පාලනය කරයි යන්න යි. 'මොක්ඛ' යන්නෙහි අර්ථය 'මිදීම', 'නිදහස් වීම', 'නිර්වාණය' යන්න යි.

එනම් භික්ෂුව විසින් සියලු දුක්වලින් නිදහස් ව ලබන නිර්වාණය අවබෝධ කරගැනීම සඳහා පිළිපැදිය යුතු, රැකිය යුතු, අනුගමනය කළ යුතු සීලය නම් 'ප්‍රාතිමෝක්ෂ' යැයි කියනු ලැබේ.

සීලයේ ප්‍රභේද බෙදා දක්වන කල්හි සංවර සීලය

කොටසට ගැනෙන සති සංවර, ඥාණ සංවර, ධන්ති සංවර, විරිය සංවර, ප්‍රාතිමෝක්‍ෂ සංවර, කොටසෙහි ප්‍රාතිමෝක්‍ෂ සීලය යනු මෙය යි.

එනම් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ ශාසනය ආරක්‍ෂා කර ගැනීමට යම් භික්‍ෂුවක් කල්පනා කරයි ද, එම භික්‍ෂුව විසින් අනිවාර්යෙන් ම ප්‍රාතිමෝක්‍ෂ සීලයෙහි හික්මිය යුතු බව අපට පහත කාරණාව පිළිබඳ ව ඉතා ම පැහැදිලි වේ.

බුදුරජාණන් වහන්සේ වේරඤ්ජා නුවර වැඩ වාසය කරන කල්හි, සාරිපුත්ත මහරහතන් වහන්සේ බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙත පැමිණ මෙසේ විමසී ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, කුමන බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ ශාසනය චිරස්ථායී නො වී ද? කුමන බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ ශාසනය චිරස්ථායී වී ද?

මෙහි දී බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළේ, මෙයින් පෙර පහළ වූ විපස්සි, සිඛී, වෙස්සභූ, බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ ශාසන බොහෝ කල් නො පැවතුන අතර, කකුසඳු, කෝණාගම, කාශ්‍යප බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ ශාසන බොහෝ කල් පැවැතුණ බව ය.

“කෝ නු බෝ හන්තේ හේතු කෝ පච්චයෝ යේන හගවතෝ ච විපස්සිස්ස හගවතෝ ච, සිඛිස්ස හගවතෝ ච වෙස්සභුස්ස බ්‍රහ්මචරියං න චිරට්ඨිතිකං අහෝසී ?”ති.

සාරිපුත්ත මහරහතන් වහන්සේ එසේ විමට හේතු විමසූ කල්හි බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළේ :

“හගවා ව සාරිපුත්ත විපස්සි හගවා ව සිඛි හගවා ව වෙස්සභු කිලාසුනෝ අහේසුං සාවකානං විත්ථාරේන ධම්මං දේසේතුං, අප්පකං ව තේසං අහෝසි සුත්තං, ගෙය්‍යං, වෙය්‍යාකරණං, ගාථා, උදානං, ඉතිවුත්තකං, ජාතකං, අබ්භුතධම්මං, වේදල්ලං, අප්පඤ්ඤත්තං සාවකානං සික්ඛාපදං අනුද්දිට්ඨං පාතිමොක්ඛං.”

සාරිපුත්තය, විපස්සි, සිඛි, වෙස්සභු සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේලා විසින් තම ශ්‍රාවකයින් හට නවාභිග ශාස්තෘ ශාසනය විස්තර වශයෙන් දේශනා නො කළ අතර, ආණා ප්‍රාතිමෝක්ඛය නො උදෙසන ලදී. ශික්ෂාපද නො පනවන ලදී.

එබැවින් එම බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ ශාසන ඉතාම ඉක්මනින් අතුරුදන් විය.

සාරිපුත්ත, කකුසද, කෝණාගම, කාශ්‍යප යන සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේලා විසින් තම ශ්‍රාවකයන් හට නවාභිග ශාස්තෘ ශාසනය විස්තර වශයෙන් දේශනා කළ අතර ආණා ප්‍රාතිමෝක්ඛය උදෙසන ලදී. ශික්ෂාපද මනා කොට පැණ වූ බැවින්, එම බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ ශාසන බොහෝ කල් පැවතුණු බව දේශනා කළ සේක.

ඉහත කාරණය අනුව අපට ඉතා ම පැහැදිලි ව දක්නට ලැබෙන්නේ ශාසනය යනු සීල, සමාධි, ප්‍රඥා යන ආර්ය මාර්ගය බවත්, එම උතුම් මාර්ගය අවබෝධ කිරීමට බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දේශනා කළ විනය, සූත්‍ර, අභිධර්මය නො නැසී පැවතිය යුතු අතර, එයින් ප්‍රධාන වශයෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේලා විසින් දේශනා කළ

උතුම් ආණා ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය ආරක්‍ෂා කළ යුතු බවත් ය.

බුද්ධ ශාසනයේ ආයුෂය ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය ආරක්‍ෂා කිරීම බැවින්, එම ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය ආරක්‍ෂා නො කළ හොත් බුද්ධ ශාසනය ඉතා ම ඉක්මනින් පිරිහී යන්නේ ය. ඒ නිසා බුදුරජාණන් වහන්සේ පනවා වදාළ ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය සඳහා ධර්මයේ හිමි වන්නේ අද්විතීය තැනකි.

බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් සංඝයා ගේ සම්මාන පිණිසත් ශික්‍ෂාපද සිහි ගැන්වීම පිණිසත්, සම්බුද්ධ ශාසනයේ ආරක්‍ෂාව පිණිසත්, අඩමසකට වරක් සියලු උපසපත් හික්‍ෂුන් විසින් පෝය සීමාවට රැස් ව ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය දේශනා කළ යුතු බව පෙන්වා දී ශික්‍ෂාපද පනවා වදාළේ මේ පිරිසිදු සසුන් මඟ පාරිශුද්ධත්වයෙන් ආරක්‍ෂාකර තැබීම සඳහා ය.

හික්‍ෂුන් වහන්සේලා ගේ පහසුව සඳහාත්, පිරිසිදු සම්බුද්ධ ශාසනය ආරක්‍ෂා කරගැනීම සඳහා ත් අඩමසකට වරක් ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය දේශනා කිරීමට හික්‍ෂුන් වහන්සේලා යොමු කිරීම සඳහා කිතුල්ගොඩ අරණ්‍ය සේනාසනයේ ගරු කටයුතු ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ මග පෙන්වීම යටතේ ප්‍රකාශනය වන මෙම උතුම් ග්‍රන්ථය වන “හික්‍ෂු ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය” වර්තමාන හික්‍ෂු සමාජයටත්, ශාසන දියුණුවටත්, මහත් පිටුවහලක් වනු නො අනුමාන ය.

මෙම උතුම් ග්‍රන්ථය සම්පාදනය කිරීමෙහි ලා කිතුල්ගොඩ අරණ්‍ය සේනාසනයේ ගරු කටයුතු ස්වාමීන්වහන්සේලාත්, උදව් උපකාර කළ අනෙකුත්

සියලුම ගරුකටයුතු ස්වාමීන් වහන්සේලාත්, උදව් කළ අනුග්‍රාහ කළ පින්වත් හැමදෙනාමත් මුදුණ කටයුතු සිදුකර දුන් පින්වත් හැමදෙනාමත් මෙත් සිත් පෙරදුරි ව සිහිපත් කරන අතර, මෙම උතුම් ග්‍රන්ථය නිතර පරිශීලනය කොට ශික්ෂා ගෞරව පෙරදුරි ව, අඩමසකට වරක් පාමොක් දේශනා කොට, මේ උතුම් සම්බුද්ධ ශාසනය ආරක්ෂා කර ගනිමින් සියලු සත්ත්වයන් ගේ යහපත පිණිස දේශනා කළ උතුම් සම්බුද්ධ ශාසනය තම ජීවිතය කොටගෙන, හික්කුන් වහන්සේලා ඇතුළු සියලු දෙනා ම ලද මිනිස් දිවිය උතුම් පැවිද්ද තුළින් උපරිම ප්‍රයෝජනගෙන පැවිද්දන් හැටියට බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළ පැවිදි මාර්ග යේ ගමන් කොට, මෙම බියකරු සසර දුකින් නිදහස් වීමට සැමදෙනාට ම සියලු ශක්තිය ධෛර්යය ලැබේවා යි! මෙත් සිතින් දන්වා සිටිමි.

මෙයට,

මෙත් සිතැති,

වැලිමඩ වෘත්තමානස භිම

පූජ්‍ය වැලිමඩ පසන්නමානස භිමි,
ප්‍රධාන අනුශාසක ස්වාමීන් වහන්සේ,
කිතුල්ගොඩ අරණ්‍ය සේනාසනය,
කිතුල්ගොඩ,
අගලවත්ත.

ශ්‍රී.බු.ව. 2559 (2015) වජ් මස (ඔක්තෝබර්) 01

මාර්ගයන් ඇතුළත් ශ්‍රේෂ්ඨතම මාර්ගය ...

“මගීගානට්ඨඛිතිකෝ සෙට්ඨෝ
සච්චානං චතුරෝ පදා
විරාගෝ සෙට්ඨෝ ධම්මානං
ද්විපදානං ච චක්ඛුමා”

මාර්ගයන් ඇතුළත් ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය
උතුම් වේ. සත්‍යයන් ඇතුළත් චතුරාර්ය සත්‍යය
උතුම් වේ. ධර්මයන් ඇතුළත් විරාග සංඛ්‍යාත
නිර්වාණය උතුම් වේ. දිව්‍ය මනුෂ්‍ය දී දෙපා
ආත්මයන් ඇතුළත් යසස්ස ආත්ම පසස්ස ආත්ම
තථාගත සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ ම
උතුම් වෙති.

(බු. ජ. ත්‍රි. - බු. නි. - ධම්මපදය - මාර්ග වර්ගය)

මහණකම ගැන කිවූ හැටන් වැකි ...

“හික්කු ජීවිතය රට ගම ජාතිය ආදිය හා නො බැඳුණු හිදහස් සැකැස්ම පැවතීමක් බවත්, සිතමනෙන් සැපෙමින් හැම රටෙහි ම හැම ජාතියෙහි ම හැමට ම පොදු සම මෙන් සිතීන් බර්ම සංග්‍රහ මාත්‍රයක් යම් බැඳීමක් නැති ව කරන්නට පමණක් ඉඩ ඇති, ලෝකයාගෙන් වෙන් වූ එකක් බවත් නිතර සිතියේ තබාගත යුතු ය.”

-පැළෑණේ සිරි වජිරඤ්ඤා මහානාහිමි-

“ස්ථාන රැකීමේ අදහස් මා තුළ නො වැඩෙව්වා! පුද්ගලයන්ගේ අධ්‍යක්ෂක දියුණුවට මාගෙන් උපකාර ලැබෙව්වා! මා කෙරෙහි නිකුත්වන හුස්මටික ද අනුන්ගේ අධ්‍යක්ෂක දියුණුවට උපකාර වේවා! පිරිසේ දියුණුව අධ්‍යක්ෂක දියුණුවයි. මේ දියුණුව නො සැළසෙතොත් මා මෙහි වසන්නේ කුමකට ද? මේ ස්ථාන කුමකට ද? මේ උපස්ථාන කුමකට ද?”

“බුදු සසුන් වැඩ පිළිවෙල අපරිමිතව දිව්‍ය උපකරණයන් දියුණු කර ගනිමට නො වේ. අධ්‍යක්ෂක ගුණ දියුණුව ප්‍රධාන කරගෙන ය. සංඝාරයේ දී කොතෙකුත් දිව්‍ය උපකරණ ලැබෙන්නට ඇත. ඒවා විඳින්නට ඇත.”

-මාතර ශ්‍රී ඥානාරාම මාහිමිපාණන්-

“මහණකම හොඳින් කළොත් නිවන - මහණකම වරදවා කළොත් නිරය”

“මේ සා දිගු කලෙක ගටගිහව සිඳි කරන මට ඇති වන්නේ සතුටකි. මගේ මහණකම ගැන පසුතැවීමක් මට නැත. මගේ ජීවිතයේ වැඩිකලක් පැරට ම ගෙවී ඇතත් එහි ලා පරාජිව්වීමක් දකින මට සතුටක් ඇතිවෙයි.”

-මඩිගේ පඤ්ඤාසීත මහානාහිමි-

ව්‍යාභාකම ගැන කිවු හැටන් වැකි ...

“දිව්‍ය සංඝාරයේ අපි නොයෙක් දේ හැදුවෙමි. අපේ සංඝාර ගමන නවතා ගැනීමට ඒ හැදූ බාහිර කිසිවකින් පිහිටක් වූයේ නැත. අද වූදු සසුන පිහිට කරගෙන අප විසින් හඳුනාගත යුතු එකම දේ අපේ සිත ය. හිත හැදීම අමතක කර බාහිර දේවල් හදුන්නට යාමෙන් අපට සිදුවන්නේ කෙලෙස් මර්ගයේ දැලට හසුවීම ය. සසර දුකට ම තල්ලු වී යාම ය. සසුන නම් හිත හැදීමේ නො වරදින් වැඩ පිළිවෙලකි.”

-කඩවැද්දුවේ සිරි පිනවංශ මානිමිපාණන්-

“පැවිද්ද වහාහි මිනිස් දිවිය ලද කෙනෙක් හට විදින්නට ලැබෙන්නා වූ උපස් ම සුව යයි.”

“වූදුසසුනෙහි පැවිදි උපසපත් බැව් ලබන්නට යම් කිසිවකුට භාග්‍ය ලැබේ නම් ඒ ලැබීම උත්තරිතර ලැබීමකි. ඒ බව තේරුම් ගත හැකි පුණ්‍යවින්නයන්ට පැවිදි වූවාට පසු ‘අහෝ සුඛං අහෝ සුඛං’ (අනේ සැපයි, අනේ සැපයි) කියා හිත හිතා සතුව අති ව විසිය හැකි ය.”

-වැලිගම ශ්‍රී ඤාණාරතන මහානාහිමි-

“ඔය නමලා ශික්ඛාගරුත්වය අති ව මේ ප්‍රතිපත්ති ශාසනය ම ඔසොවා තබන්නට උත්සාහ කරන්න ඕනෑ, හැම පැත්තෙ ම අඳුරු බවක්, පිරිහෙන බවක් පේනවා. වුද්ධ වචනය නොඳුට ඉගෙනගෙන මහජනතාවට නිශ්ම මාර්ගය පෙන්වන්න ඉන්නේ ඔය නමලා. ඔය නමලාටත් පිහිටක් සලසාගෙන අසරණ ලෝකයටත් පිහිටක් සලසන්න ඕනෑ. ශාසනයට වැඩ කරන තව නොඳු පිරිසක් ඔය නමලාත් හදුන්න ඕනෑ. පමා වෙන්න නොඳු නෑහැ.”

“ආශ්චර්ය නම් පැවිදි වී ඊට අයුම් අති ව ගුණ පිරීම යි ස්වභාවය නම් පැවිද්දු හැර යාම යි”

-අමිපිරියේ ශ්‍රී රාහුළු නායක මානිමිපාණන්-

ව්‍යාජකම ගැන කිවූ රැවුන් වැකි ...

“මම මහණ වූ දා පටන් ගුරු සෙවනෙහිම යි කටයුතු කළේ. ගුරු ආසුරෙහි වෙහි ව විසීමට මට යම් යම් කරුණු ආවත් මම ඒවාට ඉදිරිපත් නො වී අඛණ්ඩව ගුරු ආසුරෙහි ම වැඩ සිටියා. අද කාලේ තනිව විසීම අසීරු කටයුත්තක්. බොහෝ ගුරු අණ නො තකා තනිව කටයුතු කරන්න හිඟ විනාශ වෙනවා. ඒ නිසා ගුරු ආසුරෙහි ම තම ජීවිත ගත කරන්න උත්සාහගන්න හීන. ඒක ඉතා වටිනා දෙයක්.”

-නාලයනේ අරියධම්ම අනුනායක මාහිමිපාණන්-

“කම් සුව අපේක්ෂා නො කර කාමාස්වාදයේ ආදිනවයෙන් මිදීමට වැර වැරිම පැවිදි බවේ ප්‍රකට ලක්ෂණය ය.”

“පිය ආයුෂ්මතුහි, මහණ කම කියන්නේ බාධා පැමිණෙන දෙයක්. ඒ නිසා භෑමප්‍රාම පිණිඳිපාණේ වඩන්න. ත්‍රිපිටකය හොඳින් උගෙන, පාලි - සිංහල භාෂාවන්හි ප්‍රවීණයකු වන්න. හොඳින් භාවනාවෙහි යෙදී දුක් කම්කටුළු බාධාවනට නො සැලෙන නිකක් හඳුනන්න.”

-ගංගොඩවිල සෝම හිමි-

“භික්ෂුවට රට පාතියට පෙරාතුව රැක ගැනීමට අන්තේ ධර්මය හා විනය යි. ඒම කාරණය මත පිහිටා භික්ෂුව කටයුතු කළ යුතු වේ. එය භික්ෂු ගෞරවයට හා ශාසනයේ විරසිතියට වැදගත් ය. රටක් පාතියක් ශාසනයක් ආරක්ෂා වුණේ භික්ෂුව ගේ ආධිපත්‍යම පාලනයෙන් මිස භික්ෂු දේශපාලනයෙන් නො වන බව ඓතිහාසික සත්‍යයෙකි.”

-තිරිකුණාමලේ ආනන්ද මහානාහිමි-

බුද්ධාච්චාද...

**“න වායමෙය්‍ය සබ්බත්ථ භාක්ඛ්‍යාදාසීස පුරිසො සීයා
භාක්ඛ්‍යාදං නිස්සාය ජීවෙය්‍ය ධම්මේන න වණං වරේති.”**

මහණ තෙම සියලු ලාමක කම්හි වැයම් නො කරන්නේ ය. අනෙකකු ගේ සේවකයෙක් නො වන්නේ ය. අන් අධිපති ආදී කෙනෙකුන් අසුරු කොට ජීවත් නො වන්නේ ය. ධර්මයෙන් වෙළඳාම් නො කරන්නේ ය. (ධන ආදිය පිණිස බණ නො කියන්නේ ය.)

(බු.ප.ථු. - බු.භි. I - උදාහරණ - පරිඥෙසුත්‍රය - පි. 258)

**“න පුජ්ඵගන්ධෝ පට්ඨාතමේති - න චන්දනං තතරමල්ලිකා වා
සතකද්ව ගන්ධෝ පට්ඨාතමේති - සබ්බා දිසා සජ්ජුරිකෝ පචාතිති.”**

පුජ්ජ ගන්ධය උඩුසුලඟට නො හමයි. සඳුන් තුවරලා, සමන් සුවඳ හෝ උඩු සුලඟට නො හමයි. එහෙත් සත්පුරුෂයන් ගේ ගුණ සුවඳ උඩු සුලඟට හමා සත්පුරුෂ තෙමේ හෑම දිසාවක්හි ම ගුණ සුවඳින් හෑමේ.

(බු.ප.ථු. - අ. භි. I - තිකනිපාතය - ආනන්දවර්ගය - 9 සුත්‍රය - පි. 400)

**“ධම්මං චිනා නත්ථි පිතා ච මාතා -තමෙව තාණං සරණං පතිට්ඨා
තස්මා හි භෝ කිච්ච මඤ්ඤාසීපහාය - සුණාථ ධාරේථ චරාථ ධම්මේ.”**

ධර්මය හැර නැත වෙනත් මව්පිය සරණක් සසරගත වූකේ දී පිහිටට එන. එබැවින් අනෙක් බොහෝ වැඩිවලින් ඉවත් වී, අසනු ධාරණය කරනු ධර්මයේ හැසිරෙනු.

**“නො චේ ලභෙථ නිපකං සහායං - සද්ධිං චරං සාධු විහාරී ධීරං
රාජාච රට්ඨං විජිතං පහාය - ඒකෝ වරේ මාතභීගරකද්දකේද්ව භාගො.”**

ස්ථානෝචිත ප්‍රඥා අති සමග හැසිරීමට සුදුසු වූ මනා විහරණ අති නුවණැති කලාණ මතුරෙකු නො ලබන්නේ නම්, දිනු රට හැර ගියා වූ රජුන් මෙන් ද වනයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ හස්තියා මෙන් ද එකලා ව හැසිරෙන්නේ ය.

(බු.ප.ථු. - මහාවග්ගපාලි II - කෝසම්බන්ධන්ධකය - පි. 870)

බුද්ධාච්චාද....

“චන්ද්‍රමණ්ඩලං භික්ඛවේ විවටං විරෝචති හො පටිච්ඡන්තං. සූර්යමණ්ඩලං භික්ඛවේ විවටං විරෝචති හො පටිච්ඡන්තං. තථාගතජපච්ඡිකෝ ධම්මචනයෝ භික්ඛවේ විවටෝ විරෝචති හො පටිච්ඡන්තෝ.”

මහණෙනි, සඳුමඬල විවෘත වූයේ බබල යි. වසුණේ හො ම බබල යි. මහණෙනි, නිරූමඬල විවෘත වූයේ බබල යි. වසුණේ හො ම බබල යි. මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදාළ ධර්ම චනය විවෘත වූයේ බබල යි. වසුණේ හො ම බබල යි.

(බු.ජ.භි. - ද.භි. I - තිකතිපාතය - භරණ්ඩුවර්ගය - 9 සූත්‍රය - පි. 510)

“රූණ්ණමිදං භික්ඛවේ අරියස්ස චනයෙ යද්දං ගීතං. උම්මත්තකමිදං භික්ඛවේ අරියස්ස චනයෙ යද්දං නච්චං. කොමාරකමිදං භික්ඛවේ අරියස්ස චනයෙ යද්දං අතිච්චලං දුන්නවිදංසකං භසීතං.”

මහණෙනි, ආර්ය චනයෙහි ගීතය නම් භාසීමෙකි. ආර්ය චනයෙහි නාත්‍ය නම් උමතු ක්‍රියාවෙකි. ආර්ය චනයෙහි බොහෝ සෙයින් දැන් විදහා කරන සිනාව නම් කුමරුන් කරන ළමා කමෙකි.

(බු.ජ.භි. - ද.භි. I - තිකතිපාතය - සම්මේධිවර්ගය - 5 සූත්‍රය - පි. 464)

**“නිභ්භති පුරිසෝ නිභ්භසේව් - න ච භායේථ කදාචි තුලුසසේව්,
සෙට්ඨවුපනමං උදේති ඛිජ්ජං - තස්මා අත්තනෝ උත්තරං භජේථාති.”**

තමන්හට වඩා (ගුණයෙන්) හිතයන් සෙවුණු පුරුෂයා පිරිනෙ යි. තමන් හා (ගුණයෙන්) සමාන පුද්ගලයන් සෙවුණු පුරුෂ කිසිකලෙකත් හො පිරිනෙන්නේ ය. තමන්ට වඩා (ගුණයෙන්) වැඩුනවුන් වෙත නැමෙන්නේ වහා වැටෙ යි. එහෙයින් තමන්ට වඩා (ගුණයෙන්) වැඩි තෘණත්තකු භජනය කරන්න .

(බු.ජ.භි. - ද.භි. I - තිකතිපාතය - පුරුෂවර්ගය - 7 සූත්‍රය - පි. 238)

සීලද්දේස පාඨ....

“කථකද්ව මහානාම අරියසාවනෝ සීලසම්පන්නෝ හෝති: ඉධ මහානාම අරියසාවනෝ සීලවා හෝති. පාතිමොක්ඛසංචරසංවුතෝ විහරති ආචාරගෝචරසම්පන්නෝ, අණුමත්තේසු වජ්ජේසු භයදුස්සාවි සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදේසු. ඒවං ඛෝ මහානාම අරියසාවනෝ සීලසම්පන්නෝ හෝති.”

මහානාමය, කී සෙයින් ආර්යශ්‍රාවක සීලසම්පන්න වෙයි ද යත්? මහානාමය, මේ සසේනෙහි ආර්යශ්‍රාවක සිද්ධත් වෙයි. ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංචරයෙන් සංචාත වුයේ ආචාර ගෝචර දෙකින් යුක්ත වුයේ අණුමාත්‍ර වරදෙහි බිය දක්නා සුලු ව වෙසෙයි, ශික්ෂා කොටසෙහි ඒ ඒ ශික්ෂාපදය අභි ව ගෙන හික්මෙයි, මෙ සෙයින් මහානාමය, ආර්යශ්‍රාවක සීලසම්පන්න වුයේ වේ.

(බු. ජ. ක්‍රි. - මජ්ඣිමනිකාය II - ඡේදසූත්ත - පි. 30)

“ආකඛ්ඛෙය්‍ය වේ භික්ඛවේ භික්ඛු ‘සබුන්මචාරිතං පියෝ වස්සං මහාපෝ ගරු භාවතියෝ චා’ති සීලස්සේවස්ස පරිපුරකාරී අජිත්තිත්තං චෙතෝසමථමනුසුත්තෝ අනිරාකතජිත්තිනෝ විපස්සනාය සමන්නාගතෝ චූෂෙතා සුඤ්ඤාභාරානං.”

මහණෙනි, මහණෙක් තෙමේ ‘සබුන්මසරුන්ට ප්‍රිය වුවෙක්, මහ වඩන්නෙක්, ගරු කළ යුත්තෙක්, සමිභාවනියයෙක් වන්නෙමි’ යි කැමැති වන්නේ නම්, ශීලය ම සම්පූර්ණ කරන්නේ ස්වකීය චිත්තසමථයෙහි එක්වීන් යෙදුණේ බැහැර නො කළ හෝ නො නැසූ බ්‍යාන අන්තේ විදුර්ගනාවෙන් යුක්ත වුයේ ශුන්‍යභාරයන් වඩන්නෙක් වන්නේ ය.

(බු. ජ. ක්‍රි. - මජ්ඣිමනිකාය I - ආකඛ්ඛෙය්‍ය සූත්ත - පි. 74)

සීලද්දීපේස පාඨ....

“සෙයෙත් අයේගුලේ භුත්තෝ තත්තෝ අග්ගිසිදුපමෝ,
යකද්දේ භුකද්දේපේස පුස්සිලෝ රට්ඨපිණ්ඩං අසකද්දකුතෝති.”

කාය වාක් සංගමය නැති දුශ්ශීලයෙක් යම් හෙයකින් රටවැසියා දුන් අහර වළඳන්නේ වේ ද, ඔහු විසින් රත් කළ ගිනිසිලක් බඳු වූ ලෝ ගැලියක් වළඳන ලද්දේ නම් එයට වඩා උතුම් වේ.

(බු. ප. ත්‍රි. - බුද්දක නිකාය I-අපායක සූත්‍රය - පි. 374)

“පරපුණ්ණසේධං අපහානධම්මං
පකද්දකුත්තර පාතිධයන්තදුස්සිං
තං වේ මුහිං අනිත්මදේහධාරං
මානං ප්‍රභං ධුම පරාය පාරගුං.”

නිවණ දක්නා සුලු වූ, අනිත්ම සිරුර දරන්නා වූ, මානස දුරු කළා වූ පරාවේ පරතෙරට ගියා වූ ඒ මුහි තෙමේ සම්පුර්ණ ශික්ෂා අත්තේ යැයි ද, අකොප්‍ය (අවිකාර්‍ය) ධර්ම අත්තේ යැයි ද, ප්‍රඥාව ශ්‍රේෂ්ඨ කොට අත්තේ යැයි ද කියමි.

(බු. ප. ත්‍රි. - බු. නි. I - සික්ඛානිසංස සූත්‍රය - පි. 370)

“යථාපි චන්දෝ චිමලෝ ගච්ඡං ආකාසධාතුයා
සබ්බේ තාරා ගණේ ලෝකේ ආභාය අතිරෝචති,
තරොච සීලසම්පන්නෝ සද්ධො පුරිසපුග්ගලෝ
සබ්බේ මච්ඡපරිනෝ ලෝකේ චාගේන අතිරෝචති.”

යම් සේ නිර්මල චන්ද්‍රයා අහසින් යනුයේ ලොව හැම තරු කැලන් සිය එළියෙන් බබලනවාද එ සෙයින් සිල් සපන් සාදාහැකි පුරුෂ පුද්ගලයා ලොව හැම මසුරන් ත්‍යාගයෙන් අතිබවා බබලන්නේ වෙයි.

(බු. ප. ත්‍රි. - අ. නි. III - පකද්දකනිප්පතය - සුමනවර්ගය - සුමන සූත්‍රය - පි. 52)

බුදුරජාණන් වහන්සේ සිකපද පැනවීමට හේතු වූ කරුණු දසය...

- 01. සඛිකසුට්ඨතාය** - (සංඝයාගේ මනා පිළිගැනුම සඳහා ය.)
- 02. සඛිකචාසුතාය** - (සංඝයාගේ පහසු බව සඳහා ය.)
- 03. දුම්මඛිකුනං පුග්ගලානං නිග්ගහාය** - (දුසිල් පුගුලනට නිගැන්ම සඳහා ය.)
- 04. ජේසලානං හික්ඛුනං චාසුචිහාරාය** - (සුසිල් මහණුන්ගේ පහසු විසුම සඳහා ය.)
- 05. දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය** - (මෙලෝ ගැහැට වැළකීම සඳහා ය.)
- 06. සම්පරායිකානං ආසවානං පටිඝාතාය** - (පරලෝ ගැහැට වැළකීම සඳහා ය.)
- 07. අප්පසන්නානං පසාදාය** - (නො පැහැදුණුවන්ගේ පැහැදීම සඳහා ය.)
- 08. පසන්නානං හියෙහානාවාය** - (පැහැදුණුවන්ගේ අයිරා (තව තවත්) පැහැදීම සඳහා ය.)
- 09. සද්ධම්මට්ඨිතියා** - (සසුන් පැවැත්ම සඳහා ය.)
- 10. විනයානුග්ගහාය** - (විනයට රුකුල් දීම සඳහා ය.)

(බු.ජ.ග්‍රි. - පාවිත්තියපාළි - හික්ඛු විහඪිගය - පි. 04)

ඕවාද පාතිමොක්ඛං

සබ්බපාපස්ස අකරණං - කුසලස්ස උපසම්පදා
සචිත්තපරියෝදපනං - ඒතං බුද්ධානසාසනං

බන්ති පරමං තපෝ තිතික්ඛා
තිබ්බාණං පරමං වදන්ති බුද්ධා
න හි පබ්බපිතෝ පරපඤ්ඤා
සමණෝ හෝති පරං චිහේධියන්තෝ

අනුපවාදෝ අනුපඤ්ඤා - පාතිමොක්ඛේ ච සංවරෝ
මත්තඤ්ඤානා ච භත්තස්මිං - පන්තඤ්ඤා සයනාසනං
අධිචිත්තේ ච ආයෝගෝ - ඒතං බුද්ධානසාසනං

ඕවාද ප්‍රාතිමෝක්ෂය

සියලු පච්ඡාසනා කිරීම ද නිතර කුසල් දැනීම වැඩීම ද තම සිත දමනය කිරීම ද සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ අනුශාසනාව යි.

ඉවසීම උතුම් ම තපස යි, නිවන පරම සුවය යි, අනුන් ව නසන්නා පැවිද්දකු නො වේ, අනුන් ව වෙහෙසන්නා, ශ්‍රමණයෙක් නො වේ.

අනුන්ට උපවාද නො කිරීම ද අනුන් ව ඝාතනය නො කිරීම ද ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර ශීලයෙහි හික්මීම ද ආහාරයෙහි පමණ දැන වැළඳීම ද ප්‍රාන්ත සෙනසුන්හි වාසය කිරීම ද සමථ විදුර්ගතා වැඩීම ද සියලු බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ අනුශාසනාව යි.

සඩ්දුපෝසථස්ස පුබ්බකරණාදි විධි

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!!

විනය පුව්ඡා සම්මුති :-

සුඤ්ඤානං මේ භන්තේ සඛ්ඤ්ඤා, යදි සඛ්ඤ්ඤා පත්තකල්ලං අහං ආයස්මත්තං....(ථෙරං/භික්ඛුං) විනයං පුච්ඡෙය්‍යං.

විනය විස්සජ්ජනසම්මුති :-

සුඤ්ඤානං මේ භන්තේ සඛ්ඤ්ඤා, යදි සඛ්ඤ්ඤා පත්තකල්ලං අහං ආයස්මත්තං.... (ථෙරෙන/ භික්ඛුනා) විනයං පුච්ඡෙය්‍යං විස්සජ්ජෙය්‍යං.

පුව්ඡා :-

සම්මජ්ජනී පදීපෝ ච - උදකං ආසනේන ච

උපෝසථස්ස ඒතානි - පුබ්බකරණන්ති වුච්චති.

ඕකාසා! සම්මජ්ජනී සම්මජ්ජනකරණං කතං කිං?

විස්සජ්ජන :-

සම්මජ්ජනකරණං නිව්ඨිතං.

පුව්ඡා :-

පදීපෝ ච, පදීපුජ්ජලනං කතං කිං?

විස්සජ්ජන :-

පදීපුජ්ජලනං නිව්ඨිතං./ ඉදානි පන සුරියාලෝකස්ස අත්ථිතාය පදීපකිච්චං ඉධ නත්ථී.

පුව්ඡා :-

උදකං ආසනේන ච, ආසනේන සහ පානීයපරිභෝජනීය-උදකච්චපනං කතං කිං?

විස්සජ්ජන :-

ආසනේන සහ පානීයපරිභෝජනීයඋදකච්චපනං නිව්ඨිතං.

සංඝ උපෝසථයේ පූර්වකරණ ආදි විධි.

ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට
නමස්කාර වේවා !!!

විනය ප්‍රශ්න විචාරීමේ සම්මුතිය :-

ස්වාමීනි! සංඝතෙමේ මාගේ කීම අසාවා. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාථ්‍ය කාලය වී නම් මම ආයුෂ්මත්.... (තෙරුන් වහන්සේගෙන්/ හික්‍ෂුචගෙන්) විනය විචාරන්නෙමි.

විනය ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු ලබාදීමේ සම්මුතිය :-

ස්වාමීනි! සංඝතෙමේ මාගේ කීම අසාවා. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාථ්‍ය කාලය වී නම් මම ආයුෂ්මත්.... (තෙරුන් වහන්සේ විසින්/හික්‍ෂුච විසින්) විනය විමසන ලද්දේ විසඳන්නෙමි.

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

ඇමදීම ද, පහන් දැල්වීම ද, ආසන පැනවීම සමග පැන් තැබීම ද යන ඒවා උපෝසථයේ පූර්වකරණ යැයි කියනු ලැබේ.

අවසරයි! ඇමදීම, කෙසේ ද? ඇමදීම කරන ලද්දේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

ඇමදීම නිමා කරන ලදී.

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

පහන් දැල්වීම, කෙසේ ද? පහන් දැල්වීම කරන ලද්දේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

පහන් දැල්වීම සිදු කරන ලදී./ දැන් සූර්යාලෝකය ඇති බැවින් පහන් දැල්වීමක් මෙහි නොමැත.

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

අසුන් පැනවීම සමග පැන් තැබීම, කෙසේ ද? ආසන පැනවීම සමග පානය කළ යුතු පරිභෝග කළ යුතු පැන් තැබීම කරන ලද්දේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

අසුන් පැනවීම සමග පානය කළ යුතු පරිභෝග කළ යුතු පැන් තැබීම නිමා කරන ලදී.

ප්‍රවිණ :-

උපෝසථස්ස ඒතානි ප්‍රබන්ධකරණන්ති වුවවති කිං?

විස්සජ්ජන :-

ඒතානි වත්තාරි වත්තානි සම්මජ්ජනකරණාදීනි සම්පන්නිපාතතෝ පටිමං කත්තබ්බත්තා, උපෝසථස්ස, උපෝසථකම්මස්ස ප්‍රබන්ධකරණන්ති වුවවති. ප්‍රබන්ධකරණානීති අක්ඛාතානි.

ප්‍රවිණ :-

ඡන්දපාරිසුද්ධි උතුක්ඛානං - භික්ඛුගණනා ච ඕවාදෝ,
උපෝසථස්ස ඒතානි - ප්‍රබන්ධිවචන්ති වුවවති.

ඡන්දපාරිසුද්ධි, ඡන්දාරහානං භික්ඛුනං ඡන්දපාරිසුද්ධි ආහරණං කතං කිං?

විස්සජ්ජන :-

ඡන්දපාරිසුද්ධි ආහරණං ඉධ තත්ථී./ ඡන්දපාරිසුද්ධි ආහරණං නිවිට්ඨං.

ප්‍රවිණ :-

උතුක්ඛානං, භේමන්තාදීනං තිණ්ණං උතුනං එත්තකං අතික්කන්තං, එත්තකං අවසිට්ඨන්ති. ඒචං උතු ආචික්ඛනං කතං කිං?

විස්සජ්ජන :-

උතුනිධ පන සාසනේ භේමන්තගිම්භවස්සානානං වසේන තිණ්ණොන්ති. අයං.....උතු, අස්මිං උතුමිහි අට්ඨ/දස උපෝසථා, ඉමිනා පක්ඛේන ඒකෝ උපෝසථෝ සම්පත්තෝ, (උපෝසථා අතික්කන්තා, /උපෝසථෝ අතික්කන්තෝ,) (උපෝසථා අවසිට්ඨා./උපෝසථෝ අවසිට්ඨෝ.)

ප්‍රවිණ :-

භික්ඛුගණනා ච, ඉමස්මිං උපෝසථග්ගේ සන්නිපතිතානං භික්ඛුනං ගණනා, කිත්තකා භික්ඛු භොන්ති?

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

කුමක් නිසා ඒවා උපෝසථයෙහි පූර්වකරණ යැයි කියනු ලැබේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

උපෝසථයෙහි ඇමදීම ආදී ඒ වත් සතර සංඝරත්නයේ පැමිණීමට පළමුව කළ යුතු බැවින් පොහොය කර්මයේ පූර්වකරණ යැයි කියනු ලැබේ. පූර්වකරණය යැයි කියන ලද්දාහු වෙත්.

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

ඡන්ද පාරිශුද්ධිය ගෙන ඒම, සෘතුව කීම, හික්කුන් වහන්සේලා ගණන් කිරීම ද, අවවාද දීම ද යන ඒවා උපෝසථයෙහි පූර්ව කෘත්‍ය යැයි කියනු ලැබේ.

ඡන්ද පාරිශුද්ධිය, කෙසේ ද? ඡන්දය දීමට සුදුසු හික්කුන්ගේ ඡන්ද පාරිශුද්ධිය ගෙන ඒම කරන ලද්දේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

ඡන්ද පාරිශුද්ධිය ගෙන ඒමක් මෙහි නොමැත./ ඡන්ද පාරිශුද්ධිය ගෙන ඒම නිම කරන ලදී.

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

සෘතූ කීම, කෙසේ ද? හේමන්ත ආදී සෘතු තුනට අනුව මෙ පමණක් ඉක්ම ගියේ, මෙ පමණක් ශේෂ වූයේ යැයි මෙසේ සෘතුව කීම කරන ලද්දේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

මේ ශාසනයෙහි හේමන්ත, ගිම්හාන, වස්සාන වශයෙන් සෘතු තුනක් වෙත්; මේ සෘතුවයි; මේ සෘතුවෙහි අටක් වූ/දහයක් වූ උපෝසථයෝ වෙත්; මෙම පක්ෂයෙන් එක් පොහොයක් පැමිණියේ වෙයි; (උපෝසථ ඉක්ම ගිය හ; /උපෝසථයක් ඉක්ම ගියේ ය;) (උපෝසථ ශේෂ වූහ./උපෝසථයක් ශේෂ වූයේ ය.)

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

හික්කුන් ගණන් කිරීම, මෙම පොහොය ගෙහි රැස්වූ හික්කුන්ගේ ගණනින් කොපමණ හික්කුහු වෙත් ද?

විස්සර්ජන :-

ඉමසමිං උපෝසථග්ගේ සන්නිපතිතානං භික්ඛුනං ගණනා
භික්ඛු භොන්ති.

ප්‍රච්ඡා :-

ඕවාදෝ, භික්ඛුණිනං ඕවාදෝ දාතබ්බෝ දින්නෝ කිං?

විස්සර්ජන :-

ඉදානි පන තාසං නත්ථිකාය සෝ ච ඕවාදෝ ඉධ නත්ථි.

ප්‍රච්ඡා :-

උපෝසථස්ස ඒතානි ප්‍රබන්ධකිච්චන්ති වුච්චති කිං?

විස්සර්ජන :-

ඒතානි පඤ්චකම්මානි ඡන්දාහරණාදීනි පාතිමොක්ඛද්දේසකෝ
පට්ඨං කත්තබ්බත්තා උපෝසථස්ස, උපෝසථකම්මස්ස
ප්‍රබන්ධකිච්චන්ති වුච්චති. ප්‍රබන්ධකිච්චානීති අක්ඛාතානි.

ප්‍රච්ඡා :-

උපෝසථෝ යාවතිකා ච භික්ඛු කම්මජ්ජත්තා සහාගාපත්තියෝ
ච, න විජ්ජන්ති වජ්ජනීයා ච පුග්ගලා තස්මිං න භොන්ති
පත්තකල්ලන්ති වුච්චති.

උපෝසථෝ, තිසු උපෝසථ දිවසේසු වාතුද්දසීපණ්ණරසී-
සාමග්ගිසු අථ්ථුපෝසථෝ කෝ උපෝසථෝ?

විස්සර්ජන :-

අථ්ථුපෝසථෝ (පණ්ණරසෝ./ වාතුද්දසෝ.)

ප්‍රච්ඡා :-

යාවතිකා ච භික්ඛු කම්මජ්ජත්තානි කිං?

විස්සර්ජන :-

යත්තකා භික්ඛු තස්ස උපෝසථකම්මස්ස, පත්තා යුත්තා
අනුරූපා, සබ්බන්තිමේන පරිච්ඡේදේන චත්තාරෝ භික්ඛු
පකතත්තා. සම්මේන අනුක්ඛිත්තා, තේ ච බෝ භත්ථපාසං
අවිජ්ජන්ති ඒකසීමායං ධීතා.

පිළිතුරු ලබාදීම :-

මෙම පොහොය ගෙහි රැස්වූ භික්ෂූන්ගේ ගණනින් භික්ෂූන් වහන්සේලා නමක් වෙත්.

ප්‍රශ්න විචාරී ම :-

අවවාද දීම, කෙසේ ද? කිම භික්ෂුණීන්ට දිය යුතු අවවාද දෙන ලද්දේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

දූන් වහාහි අදාළ නොමැති බැවින් ඒ අවවාද දීමක් මෙහි නැත.

ප්‍රශ්න විචාරී ම :-

කුමක් නිසා ඒවා උපෝසථයෙහි පූර්වකරණ යැයි කියනු ලැබේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

උපෝසථයෙහි ඒ ඡන්දය රැගෙන ඒම ආදී ක්‍රියා පහ පාමොක් උදෙසීමට පළමුව කළ යුතු බැවින්, උපෝසථ කර්මයේ පූර්ව කෘත්‍ය යැයි කියනු ලැබේ. පූර්ව කෘත්‍යයෝ යැයි කියන ලද්දාහු වෙති.

ප්‍රශ්න විචාරී ම :-

පොහොය දිනය ද, පැමිණිය යුතු යම්තාක් භික්ෂූන් වහන්සේලා පොහොය කර්මයට පැමිණියාහු ද, සමාන ඇවැත් කිසිවක් විද්‍යමාන නො වෙත් ද, බැහැර කළ යුතු පුද්ගලයන් පොහොය ගෙයි නො වෙත් ද, එවිට එය පොහොය කර්මයට පැමිණි කල් ඇත්තේ යැයි කියනු ලැබේ.

චාතුර්දසී, පණ්ණරසී, සාමග්‍රී යන උපෝසථ දින තුන අතුරින් අද උපෝසථය කවර උපෝසථයක් ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

අද (පණ්ණරසී/ චාතුර්දසී) පොහොයකි.

ප්‍රශ්න විචාරී ම :-

කිමෙක් ද? පැමිණිය යුතු යම්තාක් භික්ෂූන් වහන්සේලා පොහොය කර්මයට පැමිණියාහු ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

යම් පමණ භික්ෂූන් වහන්සේලා ඒ උපෝසථ කර්මයට පැමිණියාහු ද, ඇතුළත් වූවාහු ද, ගැළපුනාහු ද, යටත් පිරිසෙයින් භික්ෂූන් වහන්සේලා සතර නමක්වත් ප්‍රකෘති භික්ෂූහු වෙත් ද, සංඝයා විසින් උක්ෂේපණීය කර්මය නො කරන ලද්දාහු වෙත් ද, ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා ද අත්පසින් බැහැර නො වී එක සීමාවක වැඩ සිටියාහු වෙත්.

ප්‍රච්ඡා :-

සභාගාපත්තිඥෝ ච න විජ්ජන්ති කිං?

විස්සජ්ජන :-

විකාලභෝජනාදී වත්ථුසභාගාපත්තිඥෝ ච න විජ්ජන්ති.

ප්‍රච්ඡා :-

වජ්ජනීයා ච පුග්ගලා තස්මිං න භොන්ති කිං?

විස්සජ්ජන :-

ගහට්ඨපණ්ඩකාදඥෝ ඒකවීසති වජ්ජනීයපුග්ගලා හත්ථපාසතෝ බහිකරණවසේන වජ්ජේතබ්බා. තේ අස්මිං න භොන්ති.

ප්‍රච්ඡා :-

පත්තකල්ලන්ති චූච්චති කිං?

විස්සජ්ජන :-

සම්මසස්ස උපෝසප්පකම්මං ඉමෙහි චතුහි ලක්ඛණේහි¹ සම්මහිතං පත්තකල්ලන්ති චූච්චති. පත්තකාලවන්තන්ති අක්ඛාතං. පුබ්බකරණපුබ්බකිච්චානි සමාපෙත්වා දේසිතාපත්තිකස්ස සමග්ගස්ස හික්ඛුසම්මසස්ස අනුමතියා පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතුං ආරාධනං කරෝමි.

සාධු ! සාධු !! සාධු !!!

පුබ්බකරණාදි විධි සමත්තා.

1. ඇතැම් පොත්වල අංගෙහි

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

කිමෙක් ද? සමාන ඇවැත් විද්‍යමාන නො වෙත් ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

විකාල භෝජන ආදී සමාන වස්තු සහිත ඇවැත් විද්‍යමාන නො වෙත්.

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

කිමෙක් ද? බැහැර කළ යුතු පුද්ගලයින් පොහොය ගෙයි නො වෙත් ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

ගිහි, පණ්ඩක ආදී එක් විසි වජ්ජනීය පුද්ගලයෝ අත්පසින් බැහැර කිරීම් වශයෙන් බැහැර කළ යුත්තාහු, ඔවුහු මෙහි නො වෙත්.

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

කුමක් හෙයින් පැමිණි කල් ඇත්තේ යැයි කියනු ලැබේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

සංඝයාගේ උපෝසථ කර්මය මෙම ලක්ෂණ සතරින් සංග්‍රහ වූයේ ප්‍රාථම කාලය යැයි කියනු ලැබේ. පොහොය කිරීමට සුදුසු කාලය (පැමිණියේ) වූයේ යැයි කියන ලදී.

පූර්වකරණ, පූර්ව (කෘත්‍ය) කෘත්‍යයෝ නිමා කොට, දෙසන ලද ආපත්ති ඇති සමගි භික්ෂු සංඝයා වහන්සේලාගේ අනුමැතියෙන් පාමොක් උදෙසීමට ආරාධනා කරමි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පූර්වකරණ ආදී විධි සමාප්තයි.

නමස්සමානෝ විනයං...

“සතීථුකජීපං සුචිනයං
 ධාරේමි හදුයෙහිනං
 නමස්සමානෝ විනයං
 විහරිස්සාමි සබ්බද්ධා”

බුදුරජාණන් වහන්සේ වැනි වූ සුනීදර වූ විනය
 පිටකය මම හදුයෙහි දරමි. හැම කල්හි විනයට
 නමස්කාර කරමිනි වසන්තෙමි.

(ඔ.ජ.ත්‍රි. - ඔ.ති. - අපදානපාළිය - උපාලි ස්ථවිරාවදානය - පි. 86)

හික්මුප්‍රාතිමෝක්‍ෂපාළි

සැ.යු:- ආධුනිකයනට කියවීම සහ උසුරු වීම පහසු ව පිණිස ශුද්ධ මාගධි භාෂාව සිංහල අක්ෂර වලින් ලිවීමේ දී හල් අකුරු භාවිතා කරන ලදී. සන්ධි සහ සමාස වන තැන් ඵලෙස ම දක්වා ඇත.

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!!

සුභාතු මේ හන්තේ සඞ්ඝෝ, අජ්ජපෝසථෝ (පණ්ණරසෝ/ වාතුද්දසෝ), යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝෝ උපෝසථං කරෙය්‍ය, පාතිමොක්ඛං උද්දිසෙය්‍ය. කිං සඞ්ඝස්ස පුබ්බකිච්චං? පාරිසුද්ධං ආයස්මන්තෝ ආරෝචෙථ, පාතිමොක්ඛං උද්දිසස්සාමි. තං සබ්බේව සන්තා සාධුකං සුඤ්ඤාම මනසිකරොම. යස්ස සියා ආපත්ති, සෝ ආවිකරෙය්‍ය. අසන්තියා ආපත්තියා තුණ්හි භවිතබ්බං. තුණ්හිභාවෙන ඛෝ පනායස්මන්තෝ පරිසුද්ධාති චේදිස්සාමි.

යථා ඛෝ පන පච්චේකපුට්ඨස්ස වෙය්‍යා-කරණං හෝති, ඒවමේවං ඒවරුපාය පරිසාය යාවතතියං අනුසාවිතං හෝති. යෝ පන හික්බා යාවතතියං අනුසාවියමානෝ, සරමානෝ සන්තිං ආපත්තිං නාවිකරෙය්‍ය, සම්පජානමුසාවාදස්ස හෝති. සම්පජානමුසාවාදෝ ඛෝ පනායස්මන්තෝ අන්තරායිකෝ ධම්මෝ චුත්තෝ භගවතා. තස්මා සරමානෝන හික්බානා ආපන්නෝන විසුද්ධාපෙක්ඛෙන සන්ති ආපත්ති ආවිකාතබ්බා, ආවිකතා හිස්ස ඵාසු හෝති.

ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන්
වහන්සේට නමස්කාර වේවා !!!

ස්වාමීනි! සංඝ තෙමේ මාගේ කීම අසාවා. අද (පණ්ණරසී/ වාතුද්දසී) පොහොය දවසයි. ඉදින් සංඝයාට කාලය පැමිණියේ නම් සංඝ තෙමේ පොහොය කරන්නේ ය. පාමොක් උදෙසන්නේ ය. සංඝයාගේ පූර්වකාත්‍යය¹ කීමක් ද? ආයුෂ්මත්වරුනි! පිරිසිදු බව ප්‍රකාශ කරවු. පාමොක් උදෙසන්නෙමි. ඒ පාමොක් මේ පිරිසෙහි වූ අපි සියලු දෙන ම මනා කොට අසමු. මෙනෙහි කරමු. යමෙකුට ඇවැතක් වේ නම්, හෙතෙම එය කියන්නේ ය. ඇවැත් නැති කල්හි නිශ්ශබ්ද විය යුතු ය. නිහඬ බවින් ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා පිරිසිදු වූවහු යැයි දැනගන්නෙමි.

යම් සේ වෙන වෙන ම අසන ලද්දහුගේ ඇසු දේට පිළිතුරු දීමක් වේ ද? එසේ ම එබඳු පිරිසෙක්හි තුන්වරක් දක්වා අස්වන ලද්දේ වේ. යම් හික්කුවක් තුන්වර දක්වා ඇස්වීම කරනු ලබන කල්හි තමා තුළ ඇති ඇවැත සිහිකරමින් නො කියන්නේ ද, ඔහුට සම්පජානමුසාවාද² ඇවැත සිදුවේ. ආයුෂ්මත්වරුනි! සම්පජානමුසාවාදය අන්තරායකර ධර්මයකැයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද සේක. ඒ නිසා ඇවැතට පත්වූ, එය සිහිකරන්නාවූ, පිරිසිදු බව බලාපොරොත්තු වන හික්කුව විසින් තිබෙන ඇවැත් ප්‍රකාශ කළ යුත්තාහ. එසේ ප්‍රකාශ කිරීම හේතු කොටගෙන ඒ හික්කුවට පහසු භාවය වෙයි.

1. පොහොය කර්මයට පූර්වයෙන් කළ යුතු “සීමාව” නැමදීම් ආදී කටයුතු

2. දැන දැන බොරු කීම

උද්දිට්ඨං ඛෝ ආයස්මන්තෝ නිදානං.
තත්ථායස්මන්තේ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?
දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?
තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තෝ තස්මා තුණ්හි,
ඵචමේතං ධාරයාමිති.

නිදානුද්දේසෝ පටිමෝ.

(1) පාරාජිකා ධම්මා

තත්ත්මේ චත්තාරෝ පාරාජිකා ධම්මා
උද්දේසං ආගච්ඡන්ති.

1. යෝ පන භික්ඛු භික්ඛුනං සික්ඛාසාජීව-
සමාපන්නෝ සික්ඛං අපච්චක්ඛාය දුබ්බලයං
අනාවිකත්වා මෙටුනං ධම්මං පතියේවෙය්‍ය,
අන්තමසෝ තිරච්ඡානගතායපි, පාරාජිකෝ හෝති
අසංවාසෝ.

2. යෝ පන භික්ඛු ගාමා වා අරඤ්ඤා වා
අදින්නං ථෙය්‍යසංඛාතං ආදියෙය්‍ය, යථාරූපේ
අදින්නාදානේ රාජානෝ චෝරං ගහෙත්වා
හනෙය්‍යුං වා ඛන්ධෙය්‍යුං වා පබ්බාජෙය්‍යුං වා;

ආයුෂ්මත්වරුනි! නිදානය උදෙසන ලදී.
එහි ලා ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා විවාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු
ද? දෙවනුව ද විවාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? තෙවනුව ද
විවාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද?

මෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පරිශුද්ධය හ.¹ නිහඬ එබැවිනි.
'මෙසේ මෙය ධරම්' යැයි

පළමුවැනි නිදාන උද්දේසය² යි.

(1) පාරාජිකා ධර්ම

විනයෙහි මේ සතරක් වූ පාරාජික ධර්මයෝ
උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. යම් හික්කුවක් වනාහි හික්කුන්ගේ අධිශීල³ සංඛ්‍යාත
ශික්‍ෂාවට හා පනවන ලද සිකපදයන්හි හික්මීමට (සාජ්වයට)
පැමිණියේ ශික්‍ෂාව ප්‍රතික්ෂේප නො කර, සාජ්වයෙහි දුර්වල
බව ප්‍රකාශ නො කර, යටත් පිරිසෙයින් තිරිසන් ගත
ස්ත්‍රියක්⁴ සමග හෝ මෙවුන්දම් සේවනය කළේ නම් පරිඡ්
වූයේ ප්‍රකෘති හික්කුන් සමග සංවාසය රහිත වූයේ වෙයි.

2. යම් හික්කුවක් වනාහි නුදුන් වස්තුවක් ගමෙන්
හෝ වනයෙන් හෝ සොරසිතින් ගන්නේ වෙයි ද,
යම්බඳු වූ නො දුන් වස්තුවක් ගැනීමෙහි රජවරු සොරා
අල්ලාගෙන "සොරෙක් හි, බාලයෙක් හි, මුලා වූවෙක්
හි, සොරකමක් කළෙහි" යැයි ඔහුව නසන්නේ වෙයි ද,

1. පිරිසිදු අය වෙන් (මෙතෙක් කරන ලද උදෙසීම පිළිබඳව)

2. නිදානය නම් වූ (යමක මූලය - ආරම්භය) පළමු උදෙසීමයි

3. උසස් සීලය නම් වූ

4. මනුෂ්‍ය, අමනුෂ්‍ය සහ තිරිසන් ස්ත්‍රී පුරුෂ සියල්ලන්ගේ සමතිස් මාර්ගයන් ම ඇතුළත් වේ

වෝරෝසි බාලෝසි මුළුතෝසි ටේනෝසිනි,
තථාරූපං හික්ඛු අදින්නං ආදියමානෝ, අයම්පි
පාරාජිකෝ හෝති අසංවාසෝ.

3. යෝ පන හික්ඛු සඤ්චිච්ච මනුස්සවිග්ගහං
ජ්චිතා වෝරෝපෙය්‍ය, සත්ථහාරකං වාස්ස
පරියේසෙය්‍ය, මරණවණ්ණං වා සංවණ්ණෙය්‍ය,
මරණාය වා සමාදාපෙය්‍ය; අම්හෝ පුරිස, කිං
කුය්හිමිතා පාපකේන දුජ්ජිවිතේන, මතන්නේ ජ්චිතා
සෙය්‍යෝති. ඉති චිත්තමනෝ චිත්තසංකප්පෝ
අනේකපරියායේන මරණවණ්ණං වා සංවණ්ණෙය්‍ය
මරණාය වා සමාදාපෙය්‍ය, අයම්පි පාරාජිකෝ
හෝති අසංවාසෝ.

4. යෝ පන හික්ඛු අනභිජානං උත්තරිමනුස්ස-
ධම්මං අත්තපනායිකං අලමරියඤ්ඤාණදස්සනං
සමුදාචරෙය්‍ය; ඉති ජානාමි ඉති පස්සාමිති.
තතෝ අපරේන සමයේන සමනුග්ගාහියමානෝ
වා අසමනුග්ගාහියමානෝ වා ආපන්නෝ
විසුද්ධාපෙක්ඛෝ ඒවං වදෙය්‍ය; අජානමේවං.¹
ආවුසෝ අවචං ජානාමි අපස්සං පස්සාමි, කුච්ඡං
මුසා විලපින්නි, අඤ්ඤානු අධිමානා, අයම්පි
පාරාජිකෝ හෝති අසංවාසෝ.

1. අනුමු පොත්වල අනුමුමේවාහං.

සිරගත කරන්නේ ද, රටින් තොරපන්නේ වෙයි ද, එබඳු වූ නො දුන් වස්තුවක් සොරසිතින් ගන්නා හික්කු තෙම ද පරිඡ්චයේ ප්‍රකෘති හික්කුන් සමග සංවාසය රහිත වූයේ වෙයි.

3. යම් හික්කුවක් වනාහි දූන දූන මිනිස් සිරුරක් දිවියෙන් තොර කෙරේ ද, දිවි නැති කළ හැකි අවියක් හෝ අසළ තබා නම්, “එම්බල පුරුෂය, කිම නුඹගේ මේ ළාමක දුක්බර ජීවිතයෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක් ද? නුඹට ජීවත් වීමට වඩා මරණයට පත්වීම උතුම්” යැයි මරණයෙහි ගුණ හෝ වර්ණනා කරන්නේ ද, මරණයෙහි සමාදන් කරවන්නේ ද, මෙසේ මරණය පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ මරණ සංකල්පනා ඇත්තේ නොයෙක් අයුරින් මරණයේ ගුණ කියැයි ද, මරණයට අදාළ උපාය කියැයි ද, ඒ හික්කුව පරිඡ්චයේ ප්‍රකෘති හික්කුන් හා සංවාස රහිත වූයේ වෙයි.

4. යම් හික්කුවක් වනාහි තමා තුළ නො දන්නා වූ නො දක්නා වූ ආර්ය ඥාන දර්ශනයට යොග්‍ය වූ උතුරු මිනිස්දම් තමා කෙරෙහි එළවා “මෙසේ දනිමි; මෙසේ දකිමි” අධිමානයෙන් තොර ව¹ කියන්නේ ද, ඉන් පසු කලෙක විචාරනු ලබන්නේ හෝ නො විචාරනු ලබන්නේ හෝ පරිඡ්ච ඇවැතට පැමිණුනේ පිරිසිදු බැව් කැමැත්තේ “ඇවැත්නි මම නො දන්නෙමි දනිමියි කිමි; නො දක්නෙමි දකිමියි හිස් බොරු කිමි” යැයි මෙසේ කියන්නේ ය. මේ හික්කුව ද පරිඡ්ච² වූයේ ප්‍රකෘති හික්කුන් හා සංවාස රහිත වූයේ වෙයි.

1. උතුරු මිනිස්දම් තමා කෙරෙහි ඇතැයි යන වැරදි වැටහීමකින් තොර ව

2. ශ්‍රමණත්වයෙන් පරාද වන

උද්දිට්ඨා ඛෝ ආයස්මන්තෝ, චත්තාරෝ
පාරාජකා ධම්මා. යේසං හික්බු අඤ්ඤතරං වා
අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජත්වා න ලහති හික්බුහි
සද්ධිං සංවාසං යථා පුරේ තථා පච්ඡා, පාරාජකෝ
හෝති අසංවාසෝ.

තත්ථායස්මන්තේ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තෝ තස්මා තුණ්හි,
ථ්වමේතං ධාරයාමීති.

පාරාජකුද්දේසෝ දුතියෝ.

(2) සඞ්ඝාදිසේසා ධම්මා

ඉමේ ඛෝ පනායස්මන්තෝ තේරස
සඞ්ඝාදිසේසා ධම්මා උද්දේසං ආගච්ඡන්ති.

1. සඤ්චේතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි අඤ්ඤත්තු
සුපිනන්තා සඞ්ඝාදිසේසෝ.

2. යෝ පන හික්බු ඕතිණ්ණෝ විපරිණතේන
චිත්තේන මාතුගාමේන සද්ධිං කායසංසග්ගං

ආයුෂ්මත්වරුනි! සතර පරිඡ් ඇවැත් උදෙසන
ලද්දාහු ය. හික්කුවක් එයින් යම් ඇවැතකට පත් වී හික්කුන්
හා ඇසුරක් නො ලබයි. ගිහිකල යම් සේ ද දැනුදු එසේ ම
පැරදුනේ වෙයි.

එහි ලා ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා විචාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු
ද? දෙවනුව ද විචාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? තෙවනුව ද
විචාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද?

මෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පරිශුද්ධය හ. නිහඬ එබැවිනි.
'මෙසේ මෙය ධරම්' යැයි

දෙවෙනි පාරාජිකා උද්දේසය යි.

(2) සංඝාදිසේස ධර්ම

ඇවැත්නි! මේ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දහතුන
උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. සිහිනෙන් හැර දෑන දෑන ශුක්‍ර ධාතු මිදීමෙන්
සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
2. යම් හික්කුවක් කාය සංසර්ග රාගයට බැසගත්තේ
පෙරළී ගිය සිතින් මාගමක සමග කාය සංසර්ගයට

සමාපජ්ජෙය්‍ය, හත්ථගාහං වා වේණිගාහං වා අඤ්ඤතරස්ස වා අඤ්ඤතරස්ස වා අභිගස්ස පරාමසනං සඛිසාදිසේසෝ.

3. යෝ පන හික්බු ඕතිණ්ණෝ විපරිණතේන චිත්තේන මාතුගාමං දුට්ඨුල්ලාහි වාචාහි ඕභාසෙය්‍ය, යථා තං යුචා යුචති. මේථුනුපසංහිතාහි සඛිසාදිසේසෝ.

4. යෝ පන හික්බු ඕතිණ්ණෝ විපරිණතේන චිත්තේන මාතුගාමස්ස සන්තිකේ අත්තකාම-පාරිවරියාය වණ්ණං භාසෙය්‍ය; ඒතදග්ගං හගිනි පාරිවරියානං, යා මාදිසං සීලවත්තං කල්‍යාණධම්මං බ්‍රහ්මචාරිං, ඒතේන ධම්මේන පරිවරෙය්‍යාති මේථුනුපසංහිතේන සඛිසාදිසේසෝ.

5. යෝ පන හික්බු සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජෙය්‍ය, ඉත්ථියා වා පුරිසමතිං පුරිසස්ස වා ඉත්ථිමතිං, ජායත්තතෝ වා ජාරත්තතෝ වා අත්තමසෝ තඛ්ඛණිකායපි සඛිසාදිසේසෝ.

6. සඤ්ඤාවිකාය පන හික්බුනා කුට්ඨං කාරය-මානේන අස්සාමිකං අත්තුද්දේසං පමාණිකා කාරෙතබ්බා. තත්ථිදං පමාණං; දීඝසෝ ද්වාදස-විදත්ථියෝ සුගතවිදත්ථියා, තිරියං සත්තන්තරා.

පැමිණියේ නම්, අත ගැනීම (අත් ඇල්ලීම) හෝ කෙස් ගැනීම හෝ යම් අගපසග පිරිමැදීමක් හෝ කෙරේ නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

3. යම් හික්ෂුවක් දුහුල් වචන කියන රාගයට බැසගත්තේ පෙරළී ගිය සිතින් මිනිස් ස්ත්‍රියකට රහස් මාර්ග විෂය කරගත් මෙවුන් දම් සේවනය පිළිබඳව වූ අසහාය වචන වලින් කාමභෝගී තරුණයෙක් තරුණියකට කියන්නාක් මෙන් කථා කරයි නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

4. යම් හික්ෂුවක් තමාට කාමයෙන් උවටැන් කරවා ගැනීමේ රාගයට බැසගත්තේ, පෙරළී ගිය සිතින් මිනිස් මාගමක් සමීපයෙහි “නැගණිය, යම් ස්ත්‍රියක් මා බඳු සිල්වත් වූ, යහපත් ධර්ම ඇති, බ්‍රහ්මචාරීවූවකුට මෙවුන්දමින් උවටැන් කරන්නේ නම්, උවටැන් කිරීමේ අතරින් මෙය ම (මෙවුන් දමින් උවටැන් කිරීම ම) අග්‍ර වේ” යැයි මෙවුන්දම් ප්‍රතිසංයුක්ත වචනයෙන් තමාට මෙවුන්දමින් උවටැන් කිරීමේ ගුණ කියන්නේ නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

5. යම් හික්ෂුවක් අඹු බවෙහි හෝ සොර අඹු බවෙහි හෝ යටත් පිරිසෙයින් ඒ මොහොතක සේවනය කරනු කැමතිව බිරිඳ වේව යි කියා හෝ පුරුෂයාගේ අදහස ස්ත්‍රියට හෝ ස්ත්‍රියගේ අදහස පුරුෂයාට හෝ ගෙන යමින් සඤ්චරණභාවයට¹ පැමිණේ නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

6. අනුන්ගෙන් ඉල්ලා ගත් උපකරණ හෝ කරවා දෙන දායකයකු නැති, තමා උදෙසා කුටියක් කරවන හික්ෂුව විසින් ප්‍රමාණ සහිතව කරවිය යුතු වේ. එහි ලා මේ ප්‍රමාණය යි. දිගින් සුගත් වියතින් වියත් දොළොසක් ද, පළලින් සුගත්

1. හුවමාරු කිරීම් ස්වභාවයට (පණිවුඩ ගෙන යැමි සංඛ්‍යාත)

හික්බූ අභිනේතබ්බා චත්ථදේසනාය, තේහි හික්බූහි චත්ථං දේසේතබ්බං අනාරම්භං¹ සපරික්කමනං. සාරම්භේ² චෙ හික්බූ චත්ථස්මි. අපරික්කමනේ සඤ්ඤාවිකාය කුටිං කාරෙය්‍ය, හික්බූ වා අනභිනෙය්‍ය චත්ථදේසනාය, පමාණං වා අතික්කාමෙය්‍ය සඞ්ඤාදිසේසෝ.

7. මහල්ලකං පන හික්බූනා විහාරං කාරය-
මානේන සස්සාමිකං අත්තුද්දේසං හික්බූ අභිනේ-
තබ්බා චත්ථදේසනාය. තේහි හික්බූහි චත්ථං³
දේසේතබ්බං අනාරම්භං සපරික්කමනං. සාරම්භේ
චෙ හික්බූ චත්ථස්මි. අපරික්කමනේ මහල්ලකං
විහාරං කාරෙය්‍ය, හික්බූ වා අනභිනෙය්‍ය චත්ථ-
දේසනාය සඞ්ඤාදිසේසෝ.

8. යෝ පන හික්බූ හික්බූං දුට්ඨෝ දෝසෝ
අප්පතිතෝ, අමුලකේන පාරාජිකේන ධම්මේන
අනුද්ධංසෙය්‍ය; අප්පේවනාම නං ඉමම්භා බ්‍රහ්ම-
චරියා චාවෙය්‍යන්ති. තතෝ අපරේන සමයේන
සමනුග්ගාහියමානෝ වා අසමනුග්ගාහියමානෝ
වා අමුලකඤ්චේව තං අධිකරණං හෝති, හික්බූ
ච දෝසං පතිට්ඨාති සඞ්ඤාදිසේසෝ.

1. ඇතැම් පොත්වල අනාරම්භං

2. ඇතැම් පොත්වල සාරම්භේ

3. ඇතැම් පොත්වල චත්ථදේසේතබ්බං

වියතින් වියත් සතක් ද විය යුතු යි. කුට්ටස්තුව දේශනා කිරීම පිණිස හික්ෂුන් කැඳවිය යුතු අතර ඒ හික්ෂුන් විසින් උවදුරු රහිත වූ උපචාර සහිත වූ¹ කුට්ටස්තුව දෙසිය යුතු ය. ඉදින් හික්ෂු තෙම උවදුරු සහිත වූ උපචාර රහිත වූ වස්තුවෙහි ඉල්ලාගත් උපකරණයෙන් කුටියක් කරවන්නේ නම්, කුට්ටස්තුව දෙසීම පිණිස හික්ෂුන් හෝ නො කැඳවන්නේ නම්, ප්‍රමාණය හෝ ඉක්මවන්නේ නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

7. කරවා දෙන දායකයන් ඇති තමා උදෙසා වූ මහල්ලක විහාරයක් කරවන හික්ෂුව විසින් වස්තුව දේශනා කිරීම පිණිස හික්ෂුහු කැඳවිය යුත්තාහ. ඒ හික්ෂුන් විසින් උපද්‍රව රහිත වූ උපචාර සහිත වූ වස්තුව දේශනා කළ යුතු ය. ඉදින් හික්ෂු තෙම උපද්‍රව සහිත වූ උපචාර සහිත වූ බිමෙහි මහල්ලක විහාරයක් කරවයි නම්, වස්තු දේශනාව පිණිස හික්ෂුන් නො කැඳවන්නේ නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

8. යම් හික්ෂුවක් ද්වේෂ සහිත වූයේ, නො සතුටු සිත් ඇත්තේ, “මොහු සසුනෙන් නෙරපන්නෙමි නම්, යෙහෙකැ” යි හික්ෂුවකට අමූලික පරිඡ්ඡේද ඇවතකින් චෝදනා කෙරේ නම්, පසු කලෙක විචාරනු ලබන්නේ හෝ නො විචාරනු ලබන්නේ හෝ ඒ අධිකරණය මුල් රහිත වේ නම්, එම චෝදනා කළ හික්ෂුව ද “මා විසින් හිස් බසක් මුසාවක්, අභූතයක්, නො දන්නක් කියන ලද්ද” යි දෝසයෙහි පිහිටා නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත්වෙයි.

1. කුටිය වටේ එකට ඇඳූ ගොන් යුවළකට නිදහස්ව යා හැකි අවකාශයක්

9. යෝ පන හික්බු හික්බුං දුට්ඨෝ දෝසෝ අප්පතීතෝ, අඤ්ඤාභාගියස්ස අධිකරණස්ස කිඤ්චිදේසං ලේසමත්තං උපාදාය පාරාජිකේන ධම්මේන අනුද්ධංසෙය්‍ය; අප්පේවනාම නං ඉම්මිභා බ්‍රහ්මචරියා වාවෙය්‍යන්ති. තතෝ අපරේන සමයේන සමනුග්ගාහියමානෝ වා අසමනුග්ගාහියමානෝ වා අඤ්ඤාභාගියඤ්චේව තං අධිකරණං හෝති, කෝචිදේසෝ ලේසමත්තෝ උපාදින්තෝ, හික්බු ච දෝසං පතිට්ඨාති සඛිසාදිසේසෝ.

10. යෝ පන හික්බු සමග්ගස්ස සඛිසස්ස භේදාය පරක්කමෙය්‍ය, භේදනසංවත්තනිකං වා අධිකරණං සමාදාය පග්ගය්හ තිට්ඨෙය්‍ය, සෝ හික්බු හික්බුහි ඒවමස්ස වචනීයෝ; මා ආයස්මා සමග්ගස්ස සඛිසස්ස භේදාය පරක්කම්, භේදනසංවත්තනිකං වා අධිකරණං සමාදාය පග්ගය්හ අට්ඨාසි. සමේතායස්මා සඛිසේන, සමග්ගෝ හි සඛිසෝ සම්මෝදමානෝ අවිවදමානෝ ඒකුද්දේසෝ ඵාසු විහරතිති. ඒවඤ්ච සෝ හික්බු හික්බුහි චුච්චමානෝ, තරේව පග්ගණ්හෙය්‍ය, සෝ හික්බු හික්බුහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බෝ තස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යාවතතියඤ්චේ සමනුභාසිය-මානෝ තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය,¹ ඉච්චේතං කුසලං නෝ චේ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය සඛිසාදිසේසෝ.

1. ඇතැම් පොත්වල පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය

9. යම් හික්කුවක් ද්වේෂ සහිත වූයේ, නො සතුටු සිත් ඇත්තේ “මොහු සසුනෙන් නෙරපන්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි අන්‍යභාගීය අධිකරණයකගේ ඒකදේශ ලේඛමාත්‍රයක්¹ ගෙන හික්කුවකට අමූලික පරිඡ් ඇවතින් වෝදනා කෙරේ නම්, පසු කලෙක විචාරනු ලබන්නේ හෝ නො විචාරනු ලබන්නේ හෝ ඒ අධිකරණය අන්‍යභාගීය වේද, ඒකදේශ වූ ලේඛමාත්‍රයක් ගන්නා ලද්දේ ද, වෝදනා කළ හික්කුව, “තෙමේ හිස්බසක්, මුසාවක්, අභූතයක්, නො දන්නක් කියන ලද්ද”යි දෝසයෙහි පිහිටා නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

10. යම් හික්කුවක් සමගි හික්කු සංඝයා බිඳවීම පිණිස උත්සාහ දරයි නම්, හේදය පිණිස හේතුවන හේදකර වස්තුවක් හෝ දෑඩ් ව ගෙන සිටී නම්, ඒ හික්කු තෙම සෙසු ලජ්ජී හික්කූන් විසින් “ඇවැත්නි සමගි සංඝයාගේ බිඳවීම පිණිස උත්සාහ නො කරවූ; හේදය පිණිස හේතුවන හේදකර වස්තුවක් හෝ දෑඩ් ව ගෙන නො සිටිවූ; ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ සංඝයා සමග එක් වේවා! සංඝ තෙමේ සමගි වනුයේ, ඔවුනොවුන් සතුටු වනුයේ, විරුද්ධ විවාද රහිත වූයේ, සමාන උද්දේස ඇත්තේ සුවසේ වෙසේය” යනුවෙන් මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. ඒ හික්කු තෙම හික්කූන් වහන්සේලා විසින් මෙසේත් කියනු ලබන කල්හි, එසේ ම දෑඩ් ව ගෙන සිටින්නේ නම්, එම ලබ්ධිය දුරලීම පිණිස හික්කූන් විසින් එම හික්කු තෙම තුන්යළ දක්වා සමනුභාසනය කළ යුතු වේ. ඉදින් තුන්යළ දක්වා සමනුභාසන කර්මය² කරනු ලබන්නේ ඒ ලබ්ධිය දුරලන්නේ නම් මැනවි. ඉදින් නො දුරලා නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

1. ඒ කාරණයෙන් ඉතා සුළු වූ අවස්ථාවක්

2. ඤාති වතුන්ට විනය කර්මයකි

11. තස්සෙව ඛෝ පන හික්බූස්ස හික්බූ භොන්ති අනුචත්තකා වග්ගවාදකා ඒකෝ වා ද්වේ වා තයෝ වා තේ ඒවං වදෙය්‍යං; මා ආයස්මන්තෝ ඒතං හික්බූ කිඤ්චි අවචුත්ථ, ධම්මවාදී චේසෝ හික්බූ විනයවාදී චේසෝ හික්බූ අම්භාකඤ්චේසෝ හික්බූ ඡන්දඤ්ච රුචිඤ්ච ආදාය වෝහරති. ඡානාති නෝ භාසති අම්භාකම්පේතං ඛමතිති. තේ හික්බූ හික්බූහි ඒවමස්සු වචනීයා; මා ආයස්මන්තෝ ඒවං අවචුත්ථ, න චේසෝ හික්බූ ධම්මවාදී, න චේසෝ හික්බූ විනයවාදී, මා ආයස්මන්තානම්පි සඛිසහේදෝ රුචිවිත්ථ. සමේතායස්මන්තානං සඛිසේන, සමග්ගෝ හි සඛිසෝ සම්මෝදමානෝ අවිචදමානෝ ඒකුද්දේසෝ එාසු විහරතිති.

ඒවඤ්ච තේ හික්බූ හික්බූහි වුච්චමානා තථේව පග්ගණ්හෙය්‍යං, තේ හික්බූ හික්බූහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛිඛා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චේ සමනුභාසියමානා තං¹ පටි-නිස්සජ්ජෙය්‍යං, ඉච්චේතං කුසලං. නෝ චේ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යං සඛිසාදිසේසෝ.

12. හික්බූ පනේව දුබ්බවජාතිකෝ හෝති, උද්දේසපරියාපන්තේසු සික්ඛාපදේසු හික්බූහි සහධම්මිකං වුච්චමානෝ අත්තානං අවචනීයං.

1. ඇතැම් පොත්වල තං නොමැති ව නං ලෙස ඇත.

11. සංඝභේදය සඳහා ප්‍රයත්න දරන ඒ හික්ෂුවට අනුවර්තනය වූ එම පක්ෂයේ වෘද්ධිය පිණිස සිටියා වූ එක් හික්ෂුවක් හෝ දෙදෙනෙක් හෝ තිදෙනෙක් හෝ වෙන් ද ඔවුහු “ඇවැත්නි තෙල හික්ෂුවට කිසිත් නො කියවු; ඒ හික්ෂුව ධර්මවා දී ය, විනයවා දී ය; අපගේ ඡන්දයත් රූපියත්ගෙන ව්‍යවහාර කෙරෙයි; අපගේ ඡන්දාදිය දනි යි; අප සමග බෙණෙ යි; තෙල අපට ද රූපී වේ” යැයි මෙසේ කියන්නාහු නම්, ඒ හික්ෂුහු හික්ෂුන් විසින් “ඇවැත්නි මෙසේ නො කියවු; ඒ හික්ෂුව ධර්මවා දී නො වේය; විනයවා දී නො වේය; ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලාට ද සංඝභේදය රූපී නො වේවා; ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලාගේ සිත සංඝයා සමග ඒකීභාවයට යේවා; සංඝ තෙමේ සමගි වනුයේ, ඔවුනොවුන් සතුටු වනුයේ, විවාද නො කරනුයේ, සමාන උද්දේස ඇත්තේ සුවසේ වෙසේය” යනුවෙන් මෙසේ කිය යුත්තාහ.

ඒ අනුවර්තක හික්ෂුහු හික්ෂුන් විසින් මෙසේත් කියනු ලබන්නාහු, එසේ ම දැඩි කොට ගත්තාහු නම්, ඒ ලබ්ධිය දුරලීම පිණිස ඒ හික්ෂුහු හික්ෂුන් විසින් තුන්යළ දක්වා සමනුභාසනය කළ යුතු වේ. ඉදින් තුන්යළ දක්වා සමනුභාසන කර්මය කරනු ලබන්නේ, ඒ ලබ්ධිය දුරලන්නේ නම් මැනවි. ඉදින් නො දුරලා නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

12. හික්ෂුවක් වනාහි අකිකරු ස්වභාව ඇත්තේ වේ ද, හික්ෂුන් විසින් පාමොක් උදෙසීමෙහි ඇතුළත් වූ සිකපදයන්හි සහධර්මයන් (පැනවූ සිකපදයෙන්) කියනු ලබන්නේ “ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා මට යහපත්

කරෝති; මා මං ආයස්මන්තෝ කිඤ්චි අවචුත්ථ කල්‍යාණං වා පාපකං වා, අභම්පායස්මන්තේ න කිඤ්චි චක්ඛාමි කල්‍යාණං වා පාපකං වා, විරමථායස්මන්තෝ මම වචනායාති.

සෝ හික්බූ හික්බූහි ඒවමස්ස වචනියෝ; මා ආයස්මා අත්තානං අවචනියං අකාසි, වචනියමේවායස්මා අත්තානං කරෝතු, ආයස්මාපි හික්බූ චදේතු සහධම්මේන, හික්බූපි ආයස්මන්තං චක්ඛන්ති සහධම්මේන, ඒවං සංවද්ධා හි තස්ස භගවතෝ පරිසා, යදිදං අඤ්ඤමඤ්ඤචචනේන අඤ්ඤමඤ්ඤචුට්ඨාපනේනාති.

ඒවඤ්ච සෝ හික්බූ හික්බූහි චුච්චමානෝ තථේව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය, සෝ හික්බූ හික්බූහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛ්ඛෝ තස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යාවතතියඤ්චේ සමනුභාසියමානෝ තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය,¹ ඉච්චේතං කුසලං. නෝ චේ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය සඛ්ඛාදිසේසෝ.

13. හික්බූ පනේව අඤ්ඤතරං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති, කුලදුසකෝ පාපසමාවාරෝ. තස්ස ඛෝ පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චේව සුය්‍යන්ති ච, කුලානි ච තේන දුට්ඨානි දිස්සන්ති චේව සුය්‍යන්ති ච, සෝ

1. ඇතැම් පොත්වල පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය

වූ හෝ අයහපත් වූ හෝ කිසිවක් නො කියවූ; මම ද ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලාට යහපත් වූ හෝ අයහපත් වූ හෝ කිසිවක් නො කියමි; ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා මට අවවාදයෙන් වෙන් වුව” යැයි තමා නො කියයුත්තකු කරයි.

ඒ හික්කු තෙම හික්කුන් විසින් “ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ තමාව නො කියයුත්තකු නො කෙරේවා; ආයුෂ්මත් තෙම තමාව කියයුත්තකු ම කරවා; ආයුෂ්මත් තෙමේ ද හික්කුන්හට පැනවූ ශික්ෂාපදයෙන් කියවා; හික්කුහු ද ආයුෂ්මතුන්හට පැන වූ ශික්ෂාපදයෙන් කියත්; මෙසේ, ඉදින් මේ ඔවුනොවුන්ගේ අනුශාසනයෙන් ඔවුනොවුන් ඇවතින් නගාලීමෙන් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිස වැඩුනේ ම වෙයි” යනුවෙන් මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය.

ඒ හික්කු තෙම හික්කුන් වහන්සේලා විසින් මෙසේත් කියනු ලබන කල්හි, එසේ ම දැඩි ව ගෙන සිටින්නේ නම්, එම ලබ්ධිය දුරලීම පිණිස හික්කුන් විසින් එම හික්කු තෙම තුන්යළ දක්වා සමනුභාසනය කළ යුතු වේ. ඉදින් තුන්යළ දක්වා සමනුභාසන කර්මය කරනු ලබන්නේ ඒ ලබ්ධිය දුරලන්නේ නම් මැනවි. ඉදින් නො දුරලා නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

13. හික්කුවක් වනාහි දායකයන්ගේ ශ්‍රද්ධාව දූෂණය කරනුයේ, ලාමක පැවතුම ඇත්තේ, එක්තරා ගමක් හෝ නියම් ගමක් ඇසුරු කොට වෙසේ නම්, ඔහුගේ ලාමක පැවතුම් දක්නා ලැබෙත් මෙන් ම අසනු ලැබෙත් ද, ඔහු විසින් දූෂිත කුලයෝ ද දක්නා ලැබෙත් මෙන් ම අසනු ලැබෙත් ද, ඒ හික්කු තෙම හික්කුන් විසින් “ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ කුලදූෂක ය;¹ ලාමක හැසිරීම් ඇත්තෙහි ය;

1. දායකයන්ගේ ශ්‍රද්ධාව පිරිහෙලීම වශයෙන් කරනු ලබන විනාශ

හික්බූ හික්බූහි ඵ්වමස්ස වචනීයෝ; ආයස්මා
 බෝ කුලදුසකෝ පාපසමාවාරෝ. ආයස්මතෝ
 බෝ පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චේව සුය්‍යන්ති
 ච, කුලානි වායස්මතා දුට්ඨානි දිස්සන්ති චේව
 සුය්‍යන්ති ච, පක්කමතායස්මා ඉමම්හා ආවාසා,
 අලං තේ ඉධ වාසේනාති.

ඵ්වඤ්ච සෝ හික්බූ හික්බූහි වුච්චමානෝ
 තේ හික්බූ ඵ්වං වදෙය්‍ය; ඡන්දගාමිනෝ ච හික්බූ
 දෝසගාමිනෝ ච හික්බූ මෝහගාමිනෝ ච හික්බූ
 භයගාමිනෝ ච හික්බූ, තාදිසිකාය ආපත්තියා
 ඵ්කච්චං පබ්බාපේන්ති, ඵ්කච්චං න පබ්බාපේන්තිති.

සෝ හික්බූ හික්බූහි ඵ්වමස්ස වචනීයෝ; මා
 ආයස්මා ඵ්වං අවච, න ච හික්බූ ඡන්දගාමිනෝ
 න ච හික්බූ දෝසගාමිනෝ න ච හික්බූ මෝහ-
 ගාමිනෝ න ච හික්බූ භයගාමිනෝ, ආයස්මා
 බෝ කුලදුසකෝ පාපසමාවාරෝ, ආයස්මතෝ
 බෝ පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චේව සුය්‍යන්ති
 ච, කුලානි වායස්මතා දුට්ඨානි දිස්සන්ති චේව
 සුය්‍යන්ති ච, පක්කමතායස්මා ඉමම්හා ආවාසා,
 අලං තේ ඉධ වාසේනාති.

ඵ්වඤ්ච සෝ හික්බූ හික්බූහි වුච්චමානෝ
 තථේව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය, සෝ හික්බූ හික්බූහි

ආයුෂ්මතුන්ගේ ලාමක හැසිරීම් දක්නා ලැබෙත් මෙන් ම අසනු ලැබෙත් ය; ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ විසින් දූෂිත කුලයෝ ද දක්නා ලැබෙත් මෙන් ම අසනු ලැබෙත්; ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ මේ ආවාසයෙන් නික්ම යේවා; නුඹ වහන්සේගේ මෙහි විසීමෙන් කම් නැත” යනුවෙන් මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය.

ඒ හික්ෂු තෙම හික්ෂුන් විසින් මෙසේත් කියනු ලබන කල්හි ඒ හික්ෂුන්ට “හික්ෂුහු ඡන්දයෙන් අගතියට ගියාහු ය; හික්ෂුහු ද්වේෂයෙන් අගතියට ගියාහු ය; හික්ෂුහු මෝහයෙන් අගතියට ගියාහු ය; හික්ෂුහු භයෙන් අගතියට ගියාහු ය; එබඳු වූ ඇවතින් ඇතමෙකු (ආරාමයෙන්) බැහැර කරති; සමහර අය බැහැර නො කරති” යැයි මෙසේ කියන්නේ නම්,

ඒ හික්ෂු තෙම අනෙක් හික්ෂුන් විසින් “ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ මෙසේ නො කියව; හික්ෂුහු ඡන්දයෙන් අගතියට ගියාහු නො වෙත්; හික්ෂුහු ද්වේෂයෙන් අගතියට ගියාහු නො වෙත්; හික්ෂුහු මෝහයෙන් අගතියට ගියාහු නො වෙත්; හික්ෂුහු භයෙන් අගතියට ගියාහු නො වෙත්; ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ කුලදූෂක ය; ලාමක හැසිරීම් ඇත්තෙහි ය; ආයුෂ්මතුන්ගේ ලාමක හැසිරීම් දක්නා ලැබෙත් මෙන් ම අසනු ලැබෙත්; ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ විසින් දූෂිත කුලයෝ ද දක්නා ලැබෙත් මෙන් ම අසනු ලැබෙත්; ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ මේ ආවාසයෙන් නික්ම යේවා; නුඹ වහන්සේගේ මෙහි විසීමෙන් කම් නැත” යැයි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය.

ඒ හික්ෂු තෙම හික්ෂුන් වහන්සේලා විසින් මෙ සේත් කියනු ලබන කල්හි, එසේ ම දැඩි ව ගෙන සිටින්නේ නම්,

යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බෝ තස්ස පටිනිස්සග්ගාය,
 යාවතතියඤ්චේ සමනුභාසියමානෝ තං පටි-
 නිස්සජ්ජෙය්‍ය,¹ ඉච්චේතං කුසලං. නෝ චේ
 පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය සඬ්ඝාදිසේසෝ.

උද්දිට්ඨා බෝ ආයස්මන්තෝ තේරස
 සඬ්ඝාදිසේසා ධම්මා, නච පඨමාපත්තිකා,
 චත්තාරෝ යාවතතියකා. යේසං භික්ඛූ අඤ්ඤතරං
 වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජිත්වා, යාවතිහං ජානං
 පටිච්ඡාදේති, තාවතිහං තේන භික්ඛූනා අකාමා
 පරිචන්ථබ්බං. පරිචුත්ථපරිවාසේන භික්ඛූනා
 උත්තරිං² ඡාරත්තං භික්ඛූමානත්තාය පටිපජ්ජිතබ්බං.
 විණ්ණමානත්තෝ භික්ඛූ යත්ථ සියා විසතිගණෝ
 භික්ඛූසඬ්ඝෝ, තත්ථ සෝ භික්ඛූ අබ්භේතබ්බෝ.
 ඒකේනපි චේ උානෝ විසතිගණෝ භික්ඛූසඬ්ඝෝ
 තං භික්ඛූං අබ්භෙය්‍ය, සෝ ච භික්ඛූ අනබ්භිතෝ.
 තේ ච භික්ඛූ ගාරය්‍යා, අයං තත්ථ සාමීවි.

තත්ථායස්මන්තේ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තෝ තස්මා තුණ්හි,
 ඒවමේතං ධාරයාමිති.

සඬ්ඝාදිසේසුද්දේසෝ තතියෝ.

1. අතැමි පොත්වල පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය

2. අතැමි පොත්වල උත්තරි

එම ලබ්ධිය දුරලීම පිණිස හික්කුන් විසින් එම හික්කු තෙම තුන්යළ දක්වා සමනුභාසනය කළ යුතු වේ. ඉදින් තුන්යළ දක්වා සමනුභාසන කර්මය කරනු ලබන්නේ ඒ ලබ්ධිය දුරලන්නේ නම් මැනවි. ඉදින් නො දුරලා නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

ආයුෂ්මත්වරුනි! දහතුනක් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් උදෙසන ලද්දාහු ය. ඉන් මුල් ශික්ෂාපද නවය පටිමාපත්තික¹ නම් වේ. අන්‍ය වූ සතර යාවතතියක² නම් වේ. යම් හික්කුවක් මෙයින් කුමන හෝ ඇවැත්කට පත් වූයේ නම්, පත් වී දෑන දෑන යම්තාක් දවස් නො කියා සඟවා සිටී නම්, ඒ තාක් දින ගණනක් දඬුවම් පිණිස ඒ හික්කුව විසින් පිරිවෙස්³ විසිය යුතු ය. පිරිවෙස් පුරා අවසාන වූ පසු ඒ හික්කුව විසින් දින හයක් හික්කුන්ට ගරු කිරීම පිණිස මානත් පිරිය යුතු ය. මානත් පුරා අවසන් වූ පසු හික්කුන් වහන්සේලා විසින්මත්වත් ඉදිරියේ අඛිභාන විනය කර්මය සිදුකරගෙන ඇවැත් වලින් පිරිසිදු විය යුතු ය. හික්කුන් විසින්මත්කට අඩු තැනක අඛිභානය සිදු වූයේ නම්, ඒ හික්කුව ඇවතින් පිරිසිදු නො වූයේ, ඒ සඟ පිරිස ගර්භා කටයුතු වූවාහු ද වේ. මේ එහි අනුධර්මතාවය යි. එහි ලා ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා විචාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? දෙවනුව ද විචාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? තෙවනුව ද විචාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද?

මෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පරිශුද්ධය හ. නිහඬ එබැවිනි. 'මෙසේ මෙය ධරම්' යැයි

තුන්වෙනි සංඝාදිසේස උද්දේසය යි.

1. පළමු කොට ම පැමිණෙන ආපත්ති
2. තුන්යළක් දක්වා දැනුම් දීමෙන් පසු පැමිණෙන ආපත්ති
3. පරිවාස (වත් පිළිවෙත් දක්වීම් වශයෙන් යටතේ වාසය කිරීම යි)

(3) අනියතා ධම්මා

ඉමේ බෝ පනායස්මන්තෝ ද්වේ අනියතා ධම්මා උද්දේසං ආගච්ඡන්ති.

1. යෝ පන හික්බු මාතුගාමේන සද්ධිං ඒකෝ ඒකාය රහෝ පටිච්ඡන්තේ ආසනේ අලංකම්මනියේ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය, තමේනං සද්ධෙය්‍යවච්ඡා උපාසිකා දිස්වා තිණ්ණං ධම්මානං අඤ්ඤාතරේන වදෙය්‍ය, පාරාජිකේන වා සඞ්ඝාදිසේසේන වා පාවිත්තියේන වා. නිසජ්ජං හික්බු පටිජානමානෝ තිණ්ණං ධම්මානං අඤ්ඤාතරේන කාරේතබ්බෝ, පාරාජිකේන වා සඞ්ඝාදිසේසේන වා පාවිත්තියේන වා. යේන වා සා සද්ධෙය්‍යවච්ඡා උපාසිකා වදෙය්‍ය, තේන සෝ හික්බු කාරේතබ්බෝ අයං ධම්මෝ අනියතෝ.

2. නහේව බෝ පන පටිච්ඡන්තං ආසනං හෝති නාලංකම්මනියං, අලඤ්ච බෝ හෝති මාතුගාමං දුට්ඨුල්ලාහි වාචාහි ඕහාසිතුං. යෝ පන හික්බු තථාරූපේ ආසනේ මාතුගාමේන සද්ධිං ඒකෝ ඒකාය රහෝ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය, තමේනං සද්ධෙය්‍යවච්ඡා උපාසිකා දිස්වා ද්වින්තං ධම්මානං අඤ්ඤාතරේන වදෙය්‍ය, සඞ්ඝාදිසේසේන වා පාවිත්තියේන වා. නිසජ්ජං හික්බු පටිජානමානෝ

(3) අනියත ධර්ම

ඇවැත්නි ! මේ අනියත ධර්මයෝ දෙදෙන උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. යම් හික්කුවක් වනාහි මිනිස් මාගමක් සමග එකලා ව රහසිගත ව මෙවුන්දම් සේවනයට සුදුසු පිළිසන් වූ අසුනක හිඳීම කරන්නේ නම්, ඇදහිය හැකි වචන ඇති උපාසිකාවක් ඒ හික්කුව දෑක පරිඡයෙන් හෝ සඟවෙසෙසින් හෝ පවිතියෙන් හෝ යන තුන් ඇවැත් අතරින් එක්තරා එකකින් කියැයි නම්, හිඳීම පිළිගන්නා හික්කුව විසින් පරිඡයෙන් හෝ සඟවෙසෙසින් හෝ පවිතියෙන් හෝ යන තුන් ඇවැත් අතරින් එක්තරා එකකින් ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය. ඇදහිය යුතු වචන ඇති ඒ උපාසිකාව යමකින් හෝ කියා නම්, ඒ හික්කුව ඒ ඇවැත් කරවිය යුතු වේ. හුදකලා වූ ස්ත්‍රියක් සමග රහසිගත ව මෙවුන් දම් සේවනයට සුදුසු තැනක හිඳි සිටී නම් ඇදහිය හැකි වචන ඇති උපාසිකාවක් විසින් ඒ හික්කුව දෑක පාරාජිකා, සඟවෙසෙස් හෝ පවිතියන ඇවැත් තුනෙන් එක් ඇවැත්කින් දොස් තබා කථා කරයි ද ඒ බව ප්‍රතිඥා කරන හික්කුවට ඒ ඇවැත් තුනෙන් එකකින් ඇවැත් කරවිය යුතු ය. මේ ඇවැත් අනියත ය!

2. අසුන වැසුනක් නො වූයේ ම වෙයි ද, මෙවුන්දම් සේවනයට යෝග්‍ය නො වේ ද, මිනිස් මාගමකට දුහුල් වචන කීමට යෝග්‍යවේ ද, යම් හික්කුවක් එබඳු අසුනක මාගමක් සමග එකලා ව රහසිගත ව හිඳීම කරයි නම්, ඇදහිය හැකි වචන ඇති උපාසිකාවක් ඒ හික්කුව දෑක සඟවෙසෙසින් හෝ පවිතියෙන් හෝ යන ඇවැත් දෙක අතරින් එක්තරා එකකින් කියැයි නම්, හිඳීම පිළිගන්නා

ද්විත්තං ධම්මානං අඤ්ඤාතරේන කාරේතඛිබ්බෝ,
සඛිසාදිසේසේන වා පාවිත්තියේන වා. යේන වා
සා සද්ධෙය්‍යවචසා උපාසිකා වදෙය්‍ය, තේන
සෝ භික්ඛු කාරේතඛිබ්බෝ අයම්පි ධම්මෝ
අනියතෝ.

උද්දිට්ඨා බෝ ආයස්මන්තෝ ද්වේ අනියතා
ධම්මා. තත්ථායස්මන්තෝ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?
උතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?
තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තෝ තස්මා තුණ්හි,
ඒවමේතං ධාරයාමිති.

අනියතුද්දේසෝ චතුත්ථෝ.

(4) නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා

ඉමේ බෝ පනායස්මන්තෝ තිංසනිස්සග්ගියා
පාවිත්තියා ධම්මා උද්දේසං ආගච්ඡන්ති.

1. නිට්ඨිකච්චරස්මි.¹ භික්ඛුනා උඛ්භතස්මි.
කඨිනෝ, දසාහපරමං අතිරේකච්චරං. ධාරේතඛිබ්බං.
තං අතික්කාමයතෝ නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
2. නිට්ඨිකච්චරස්මි. භික්ඛුනා උඛ්භතස්මි.

1. ඇතැම් පොත්වල නිට්ඨිකච්චරස්මිං පන

හික්කුව විසින් සඟවෙසෙසින් හෝ පවිතියෙන් හෝ යන ඇවැත් දෙක අතරින් එක්තරා එකකින් ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය. ඇදහිය හැකි වචන ඇති ඒ උපාසිකාව යමකින් හෝ කියා නම්, ඒ හික්කුව ඒ ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය. මේ ඇවැත් ද අනියත වේ.

ආයුෂ්මත්වරුනි! අනියත ආපත්තීහු උදෙසන ලද්දාහු ය.

එහි ලා ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා විචාරමි; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? දෙවනුව ද විචාරමි; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? තෙවනුව ද විචාරමි; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද?

මෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පරිශුද්ධය හ. නිහඬ එබැවිනි. 'මෙසේ මෙය ධරම්' යැයි

සිවුවැනි අනියත උද්දේසය යි.

(4) නිසඟි පවිති ධර්ම

ඇවැත්නි! මේ තිහක් වූ නිසඟි පවිති ඇවැත් උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. සිවුර නිම වූ කල්හි කඨිනය උදුරන ලද කල්හි හික්කුවක් විසින් උපරිම දස දිනක් දක්වා අතිරේක සිවුරක් දැරිය යුතු ය. එම දස දින ඉක්මවන්නාට, නිසඟි පවිති වේ.
2. සිවුර නිම වූ කල්හි කඨිනය උදුරන ලද කල්හි ඉදින්

කයීනෝ, ඒකරත්තම්පි චේ හික්බු නිව්වරේන විජ්ජවසෙය්‍යා, අඤ්ඤානු හික්බුසම්මුතියා නිස්සංගියං පාවිත්තියං.

3. නිට්ඨිතව්වරස්මිං හික්බුනා උබ්භතස්මිං කයීනෝ, හික්බුනෝ පනේව අකාලව්වරං උජ්ජජ්ජෙය්‍යා, ආකඛ්ඛමානේන හික්බුනා පටිග්ගහේතබ්බං, පටිග්ගහෙත්වා බිජ්ජමේව කාරේතබ්බං. නෝ චස්ස පාරිපුරී, මාසපරමං තේන හික්බුනා තං ව්වරං නික්ඛිපිතබ්බං. උභතස්ස පාරිපුරියා සතියා පච්චාසාය, තතෝ චේ උත්තරිං¹ නික්ඛිපෙය්‍ය සතියාපි පච්චාසාය නිස්සංගියං පාවිත්තියං.

4. යෝ පන හික්බු අඤ්ඤාතිකාය හික්බුනියා පුරාණව්වරං ධෝවාපෙය්‍ය වා රජාපෙය්‍ය වා ආකෝටාපෙය්‍ය වා නිස්සංගියං පාවිත්තියං.

5. යෝ පන හික්බු අඤ්ඤාතිකාය හික්බුනියා හත්ථතෝ ව්වරං පටිග්ගණ්භෙය්‍ය අඤ්ඤානු පාරිච්චිකා² නිස්සංගියං පාවිත්තියං.

6. යෝ පන හික්බු අඤ්ඤාතකං ගහපතීං වා ගහපතාතීං වා ව්වරං විඤ්ඤාපෙය්‍ය අඤ්ඤානු සමයා නිස්සංගියං පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයෝ, අච්ඡන්තව්වරෝ වා හෝති හික්බු නට්ඨව්වරෝ වා අයං තත්ථ සමයෝ.

1. ඇතැම් පොත්වල උත්තරි

2. ඇතැම් පොත්වල පරිච්චිකා

හික්කුවක් විසින් හික්කු සම්මුතියකින් තොර ව එක් රැයකුදු තුන් සිවුරෙන් වෙන් ව වසන්නේ නම්, නිසඟි පවිති වේ.

3. සිවුර නිම වූ කල්හි කඨිනය උදුරන ලද කල්හි හික්කුවකට ම නොකල් සිවුරක් උපදනේ නම්, කැමති වන්නා හික්කුව විසින් පිළිගත යුතු ය. පිළිගෙන වහා ම කරවිය යුතු වේ. ඉදින් සිවුරකට ප්‍රමාණවත් නො වේ ද සිවුරු ලැබීමේ ආශාවක් ඇති ඒ හික්කුව විසින් උභන පූර්ණය පිණිස ඒ සිවුර උපරිම මාසයක් දක්වා තැබිය යුතු ය. විවරය ලැබීමේ ආශාවක් ඇති කල්හිදු එයින් මත්තෙහි තබාගනී නම්, නිසඟි පවිති වේ.

4. යම් හික්කුවක් වනාහි හික්කුණියක ලවා (වරක් නමුදු හඳුනා හෝ පොරෝනා ලද) පැරණි සිවුරක් සෝදවයි නම්, හෝ පඬු පොවනු ලබයි නම්, හෝ අතුල්ලනු ලබයි නම්, නිසඟි පවිති වේ.

5. යම් හික්කුවක් වනාහි නො නෑ හික්කුණියක අතින් සුළු දෙයකට හෝ මාරු කර ගැනීමක් නැති ව සිවුරක් පිළිගනී නම්, නිසඟි පවිති වේ.

6. යම් හික්කුවක් වනාහි නො නෑ ගෘහපතියකු හෝ ගෘහපතියකගෙන් හෝ සුදුසු සමය හැර සිවුරක් ඉල්ලා ගනී නම්, නිසඟි පවිති වේ. එහි මේ සුදුසු සමය වෙති; හික්කු තෙම පැහැරගන්නා ලද සිවුරු ඇත්තේ හෝ නැසුනු සිවුරු ඇත්තේ හෝ වෙති; මෙය එහි සුදුසු සමය වේ.

7. තඤ්ඤේ අඤ්ඤාතකෝ ගහපතී වා ගහපතානී වා බහුහි විවරේහි අභිහට්ඨං පචාරෙය්‍ය, සන්තරුත්තරපරමං තේන හික්බූතා තතෝ විවරං සාදිතබ්බං, තතෝ චේ උත්තරං.¹ සාදියෙය්‍ය නිස්සග්ගියං පාවත්තියං.

8. හික්බූං පනේව උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකස්ස ගහපතිස්ස වා ගහපතානියා වා විවරචේතාපන්නං² උපක්ඛටං හෝති; ඉමිනා විවරචේතාපන්නේන විවරං චේතාපෙත්වා ඉත්ථන්නාමං හික්බූං විවරේන අවිජාදෙස්සාමිති. තත්‍ර චේ සෝ හික්බූ පුබ්බේ අප්පචාරිතෝ උපසඞ්කමිත්වා විවරේ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය; සාධු වත මං ආයස්මා ඉමිනා විවරචේතාපන්නේන ඒවරුපං වා ඒවරුපං වා විවරං චේතාපෙත්වා අවිජාදෙහිති, කල්‍යාණකම්‍යකං උපාදාය නිස්සග්ගියං පාවත්තියං.

9. හික්බූං පනේව උද්දිස්ස උභින්නං අඤ්ඤාතකානං ගහපතීනං වා ගහපතානීනං වා පච්චේකවිවරචේතාපන්නානි උපක්ඛටානි³ හොන්ති; ඉමේහි මයං පච්චේකවිවරචේතාපන්නේහි පච්චේක-විවරානි චේතාපෙත්වා ඉත්ථන්නාමං හික්බූං විවරේහි අවිජාදෙස්සාමාමිති. තත්‍ර චේ සෝ හික්බූ පුබ්බේ අප්පචාරිතෝ උපසඞ්කමිත්වා විවරේ

1. ඇතැම් පොත්වල උත්තර

2. ඇතැම් පොත්වල විවරචේතාපන.

3. ඇතැම් පොත්වල පච්චේකවිවරචේතාපන්නා උපක්ඛටා

7. ඉදින් නො නැ වූ ගෘහපතියෙක් හෝ ගෘහපතීනියක් හෝ බොහෝ සිවුරු වලින් හික්කුවකට කැමති තාක් ගෙන යන්නට පවරයි නම්, ඒ හික්කුව විසින් අඳනය හා උතුරු සඟල (තනිපට සිවුර) පමණක් ඉවසිය යුතු ය. ඉදින් ඉන් මත්තෙහි ඉවසා නම්, නිසඟි පවිති වේ.

8. හික්කුවක් උදෙසා ම නො නැ ගෘහපතියෙකු හෝ ගෘහනියක විසින් “මේ සිවුරු මුදලින් සිවුරක් මිල දී ගෙන මෙ නම් ඇති හික්කුවට සිවුරෙන් පුදන්නෙමි” යැයි සිවුරු මුදලින් සපයන ලද්දේ වෙයි. ඉදින් ඒ හික්කුව පෙර නො පවරන ලද්දේ එහි එළඹ “ආයුෂ්මතුනි, මේ සිවුරු මුදලින් මෙබඳු වූ මෙබඳු වූ සිවුරක් මිල දී ගෙන මට දෙව” යැයි (හොඳ සිවුරක් ලබනු කැමති ව) සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණියේ වී නම්, නිසඟි පවිති වේ.

9. නො නැ වූ ගෘහපතියන් දෙදෙනෙකු හෝ ගෘහණියන් දෙදෙනෙකු විසින් “අපි මේ වෙන් වෙන් වූ සිවුරු මිලයෙන් වෙන වෙන ම සිවුරු මිල දී ගෙන මෙ නම් ඇත්තා වූ හික්කුව සිවුරින් පුදමු” යැයි යම් හික්කුවක් උදෙසා ම වෙන වෙන ම සිවුරු මුදල් රැස්කරන ලද වෙයි. එහි ලා එම හික්කුව ද පෙර නො පවරන ලද්දේ ඔවුන් වෙත ගොස් “ආයුෂ්මත්ති, නුඹලා දෙදෙනා ම එක්ව, මේ වෙන් වෙන් වූ සිවුරු මිලයන්ගෙන් මෙබඳු

විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍යා; සාධු වත මං ආයස්මන්තෝ
 ඉමේහි පච්චේකච්චරචේතාපන්නේහි ඵ්වරුපං
 වා ඵ්වරුපං වා චිවරං චේතාපෙත්වා අච්ඡාදේථ,
 උහෝව සන්නා ඵ්කේනාති, කල්‍යාණකම්‍යතං
 උපාදාය නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

10. හික්බුං පනේව උද්දිස්ස රාජා වා රාජ-
 හොග්ගෝ වා බ්‍රාහ්මණෝ වා ගහපතිකෝ වා
 දුතෝන චිවරචේතාපන්නං පහිණෙය්‍යා; ඉමිනා
 චිවරචේතාපන්නේන චිවරං චේතාපෙත්වා
 ඉත්ථන්නාමං හික්බුං චිවරේන අච්ඡාදේහිති.
 සෝ චේ දුතෝ තං හික්බුං උපසඬ්ඛමිත්වා ඵ්වං
 වදෙය්‍යා; ඉදං ඛෝ හන්තේ ආයස්මන්තං උද්දිස්ස
 චිවරචේතාපන්නං ආහතං, පතිගණ්හාතු ආයස්මා
 චිවරචේතාපන්නන්ති.

තේන හික්බුනා සෝ දුතෝ ඵ්වමස්ස
 වචනීයෝ; න ඛෝ මයං ආවුසෝ චිවරචේතාපන්නං
 පතිගණ්හාම,¹ චිවරඤ්ච ඛෝ මයං පතිගණ්හාම
 කාලේන කප්පියන්ති. සෝ චේ දුතෝ තං හික්බුං
 ඵ්වං වදෙය්‍යා; අත්ථී පනායස්මතෝ කෝචි
 වෙය්‍යාවච්චකරෝති. චිවරත්ථිකේන හික්ඛචේ
 හික්බුනා වෙය්‍යාවච්චකරෝ නිද්දිසිතඛිඛෝ,
 ආරාමිකෝ වා උපාසකෝ වා, ඵ්සෝ ඛෝ ආවුසෝ

1. ඇතැම් පොත්වල පටිගණ්හාම

වූ ද මෙබඳු වූ ද සිවුරක් මිල දී ගෙන එක් සිවුරකින් මාව පුදන්නේ නම් මැනව්” යි හොඳ සිවුරක් කැමැති ව සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණියේ වී නම්, නිසඟි පවිත්‍ර වේ.

10. හික්කුවක් උදෙසාම රජු හෝ රජ ඇමතියෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ ගෘහපතියෙක් හෝ “මෙම සිවුරු මුදලින් සිවුරක් මිල දී ගෙන මෙ නම් ඇති හික්කුව සිවුරෙන් පුදව” යි දූතයකු ලවා සිවුරු මුදලක් යවන්නේ නම්, ඉදින් ඒ දූතයා ඒ හික්කුව වෙත එළඹ “ස්වාමිනි, මේ සිවුරු මුදල ආයුෂ්මතුන් උදෙසා ගෙන එන ලද ය; ආයුෂ්මත්හු සිවුරු මුදල පිළිගනිත්වා” යි මෙසේ කියන්නේ නම්,

ඒ හික්කුව විසින් එම දූත තෙම “ඇවැත්නි, අපි සිවුරු මුදල නො පිළිගනිමු; එහෙත් අපි සුදුසු කල්හි කැප වූ සිවුරක් පිළිගනිමු” යැයි කිය යුතු ය. ඉදින් ඒ දූත තෙම එම හික්කුවට “ආයුෂ්මතුන්ගේ කිසියම් කැපකරුවෙක් ඇත්ද” යි මෙසේ කියැයි නම්, මහණෙනි, සිවුරු කැමති හික්කුව විසින් ආරාමිකයෙක් හෝ වේවා උපාසකයෙක් හෝ වේවා “ඇවැත්නි, මේ තෙම හික්කුන්ගේ කැපකරුවා” යැයි කැපකරු දැක්විය යුත්තේ ය.

භික්ඛුනං වෙය්‍යාවච්චකරොති.

සෝ වේ දූතෝ තං වෙය්‍යාවච්චකරං සඤ්ඤාපෙත්වා තං භික්ඛුං උපසඞ්ගමිත්වා ඵ්වං වදෙය්‍ය; යං ඛෝ භන්තේ ආයස්මා වෙය්‍යාවච්චකරං නිද්දිසි, සඤ්ඤන්තෝ සෝ මයා. උපසඞ්ගමතු ආයස්මා කාලේන විවරේන තං අච්ඡාදෙස්සතිති. විවරත්ථිකේන භික්ඛුවේ භික්ඛුනා වෙය්‍යාවච්චකරෝ උපසඞ්ගමිත්වා, ද්වන්තික්ඛන්තුං චෝදේතඛිඛෝ සාරේතඛිඛෝ; අත්ථෝ මේ ආවුසෝ විවරේනාති.

ද්වන්තික්ඛන්තුං චෝදයමානෝ සාරයමානෝ තං විවරං අභිනිප්පාදෙය්‍ය ඉච්චේතං කුසලං. නෝ වේ අභිනිප්පාදෙය්‍ය, චතුක්ඛන්තුං පඤ්චක්ඛන්තුං ඡක්ඛන්තුපරමං තුණ්හිභුතේන උද්දිස්ස ධාතඛිඛං. චතුක්ඛන්තුං පඤ්චක්ඛන්තුං ඡක්ඛන්තුපරමං තුණ්හිභුතෝ උද්දිස්ස තිට්ඨමානෝ තං විවරං අභිනිප්පාදෙය්‍ය, ඉච්චේතං කුසලං. තතෝ වේ උත්තරිං වායමමානෝ තං විවරං අභිනිප්පාදෙය්‍ය නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

තෝ වේ අභිනිප්පාදෙය්‍ය, යතස්ස විවර-
චේතාපන්නං ආහනං, තත්ථ සාමං වා ගන්තඛිඛං.

ඉදින් ඒ දූත තෙම කැපකරුවා ගිවිස්සවා ඒ හික්කුව වෙත එළඹ “ස්වාමීනි, ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ යම් කැපකරුවෙක් දැක්වී ද මා විසින් හෙතෙම ගිවිසගන්නා ලදී; ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ සුදුසු කාලයෙහි එළඹෙත්වා ! නුඹ වහන්සේ සිවුරෙන් පුදන්නේය” යැයි මෙසේ කියන්නෙමි නම්, මහණෙනි, සිවුරු කැමති හික්කුව විසින් කැපකරුවා වෙත එළඹ “ආවැන්නි, මට සිවුරෙන් ප්‍රයෝජන ඇත”යි දෙතුන්වරක් ඉල්විය යුතු ය. සිහි කරවිය යුතු ය.

දෙතුන්වරක් ඉල්ලනු ලබන්නේ සිහි කරවනු ලබන්නේ ඒ සිවුර සපයා දෙයි නම් මෙසේ මෙය මැනවි. ඉදින් නො ම නිපදවා නම් සතර වරක්, පස් වරක්, සය වරක් උපරිම කොට එහි ගොස් නිහඬව උදෙසා සිටිය යුතු ය. සතර වරක්, පස් වරක්, සය වරක් උපරිම කොට නිහඬව උදෙසා සිටිනුයේ ඒ සිවුර සපයා දේ නම් මෙසේ මෙය මැනවි. ඉදින් ඉන් මත්තෙහි වැයම් කරනුයේ ඒ සිවුර සපයා දේ නම්, නිසඟි පවිත්‍ර වේ.

ඉදින් සපයා නො දේ නම්, යමෙකු කෙරෙන් ඒ හික්කුව වෙත සිවුරු මුදල ගෙන එන ලද ද, එහි

දූතෝ වා පාභේතබ්බෝ; යං බෝ තුමිහේ
ආයස්මන්තෝ හික්බුං උද්දිස්ස විවරචේතාපන්නං
පහිණිත්ථ, න තං තස්ස හික්බුනෝ කිඤ්චි අත්ථං
අනුභෝති. යුඤ්ජන්තායස්මන්තෝ සකං, මා චෝ
සකං විතස්සාති. අයං තත්ථ සාමීචි.

විවරචග්ගෝ පඨමෝ.

11. යෝ පන හික්බු කෝසියමිස්සකං සන්ථතං
කාරාපෙය්‍ය නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

12. යෝ පන හික්බු සුද්ධකාළකානං¹ ඵ්ලක-
ලෝමානං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය නිස්සග්ගියං
පාවිත්තියං.

13. නවං පන හික්බුනා සන්ථතං කාරයමානේන,
ද්වේ භාගා සුද්ධකාළකානං ඵ්ලකලෝමානං
ආදාතබ්බා, තතියං ඕදාතානං චතුත්ථං
ගෝවරියානං. අනාදා චේ හික්බු ද්වේ භාගේ
සුද්ධකාළකානං ඵ්ලකලෝමානං තතියං ඕදාතානං
චතුත්ථං ගෝවරියානං නවං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය
නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

14. නවං පන හික්බුනා සන්ථතං කාරාපෙක්චා,
ජබ්බස්සානි ධාරේතබ්බං. ඕරේන චේ ඡන්නං

1. ඇතැම් පොත්වල සුද්ධකාළකානං

තෙමේ ම හෝ යා යුතු ය “ඇවැත්නි, නුඹ හික්කුවක් උදෙසා යම් සිවුරු මිලක් යැවී ද එය ඒ හික්කුවට කිසි දු අර්ථයක් සිදු නො කරයි; ආයුෂ්මත්හු ස්වකීය ධනය ලබන්නා; නුඹ සතු ධනය නො වැනසේවා”යි දූතයෙකු හෝ යැවිය යුතු ය. මේ එහි අනුධර්මතාවය යි.

පළමුවැනි චිවර වර්ගය යි.

11. යම් හික්කුවක් වනාහි කෝසෙයා (පටපනු) තුල් මිශ්‍රකිරීමෙන් ඇතිරියක් කරවන්නේ නම්, නිසඟි පවිති වේ.

12. යම් හික්කුවක් වනාහි හුදු කළු එළලොම් වලින් ඇතිරියක් කරවන්නේ නම්, නිසඟි පවිති වේ.

13. අලුත් ඇතිරියක් කරවන හික්කුව විසින් (ඊට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයෙන්) දෙකොටසක් ($1/2$) හුදු කළු එළලොම් ගත යුතු ය. තෙවැනි කොටස ($1/4$) සුදු එළලොම් ද සිවුවන කොටස ($1/4$) කිඹුල්වන් පැහැ ඇති (පඬුවන්) එළලොම් ද ගත යුතු ය. ඉදින් හික්කුවක් දෙකොටසක් කළු එළලොම් ද තෙවැනි කොටස සුදු එළලොම් ද සිවුවන කොටස කිඹුල්වන් එළලොම් ද නො ගෙන අළුත් ඇතිරියක් කරවා නම්, නිසඟි පවිති වේ.

14. හික්කුවක් විසින් අලුත් ඇතිරියක් කරවා සවසක් (වසර 6ක්) දූරිය යුතු ය. ඉදින් සාවුරුද්දකින් මෙපිට

වස්සානං තං සන්ථතං විස්සජ්ජේතවා වා,
අවිස්සජ්ජේතවා වා අඤ්ඤං නවං සන්ථතං
කාරාපෙය්‍ය, අඤ්ඤානු භික්ඛුසම්මුතියා නිස්සග්ගියං
පාවිත්තියං.

15. නිසීදනසන්ථතං පන භික්ඛුනා කාරය-
මානේන, පුරාණසන්ථතස්ස සාමන්තා සුගතවිදත්ථි
ආදාතබ්බා දුබ්බණ්ණකරණාය. අනාදා චේ
භික්ඛු පුරාණසන්ථතස්ස සාමන්තා සුගතවිදත්ථි.
නවං නිසීදනසන්ථතං කාරාපෙය්‍ය නිස්සග්ගියං
පාවිත්තියං.

16. භික්ඛුනෝ පනේව අද්ධානමග්ගපටිපත්තස්ස
ඵළකලෝමානි උප්පජ්ජෙය්‍යං, ආකඛ්ඛමානේන
භික්ඛුනා පටිග්ගහේතබ්බානි. පටිග්ගහේතවා
තියෝජනපරමං සහත්ථා හරිතබ්බානි¹ අසන්තේ
හාරකේ. තතෝ චේ උත්තරිං² හරෙය්‍ය, අසන්තේපි
හාරකේ නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

17. යෝ පන භික්ඛු අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනියා
ඵළකලෝමානි ධෝවාපෙය්‍ය වා රජාපෙය්‍ය වා
විජටාපෙය්‍ය වා නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

18. යෝ පන භික්ඛු ජාතරූපරජනං උග්ගණ්හෙය්‍ය
වා උග්ගණ්හාපෙය්‍ය වා උපනික්ඛිත්තං වා

1. ඇතැම් පොත්වල නාරේතබ්බානි

2. ඇතැම් පොත්වල උත්තරි

ඒ ඇතිරිය විස්සජ්ජනය කොට (කිසිවකුට දී) හෝ විස්සජ්ජනය නො කොට (කිසිවකුට නො දී) යම් හික්ෂුවක් විසින් හික්ෂු සම්මුතියෙන් තොර ව අනෙක් අලුත් ඇතිරියක් කරවා නම්, නිසඟි පවිති වේ.

15. හිදීම පිණිස ගන්නා ඇතිරියක් කරවන හික්ෂුව විසින් එය දුර්වර්ණ කරනු පිණිස පැරණි ඇතිරියේ භාත්පසින් සුගත වියතක් පමණ කොටසක් ගත යුතු ය. ඉදින් හික්ෂුවක් පැරණි ඇතිරියේ භාත්පසින් සුගත වියතක් නො ගෙන අලුත් හිදින ඇතිරියක් කරවා නම්, නිසඟි පවිති වේ.

16. දීර්ඝ මාර්ගයකට පිළිපත් හික්ෂුවකට එළලොම් ලැබේ නම් කැමති හික්ෂුවක් විසින් පිළිගත යුතු ය. පිළිගෙන ගෙන යෑමට කැපකරුවකු ද නැති නම් උපරිම තුන් යොදුනක් දක්වා සියතින් ගෙන යා යුතු ය. ඉදින් ගෙන යන්නකු නැති කල්හිදු තුන් යොදුන් ඉක්මවාගෙන යන්නේ නම්, නිසඟි පවිති වේ.

17. යම් හික්ෂුවක් වනාහි නො නෑ හික්ෂුණියක් ලවා එළලොම් සෝදවා නම් හෝ පාට ගන්වන්නේ නම් හෝ අචුල් හරවන්නේ නම්, නිසඟි පවිති වේ.

18. යම් හික්ෂුවක් වනාහි රන්, රිදී, මසු කහවණු තෙමේ ගනී නම් හෝ අනෙකෙකු ලවා ගන්වා නම් හෝ ගෙනැවිත්

සාදියෙය්‍ය නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

19. යෝ පන භික්ඛු නානප්පකාරකං රූපියසං-
වෝහාරං සමාපජ්ජෙය්‍ය නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

20. යෝ පන භික්ඛු නානප්පකාරකං කයවික්කයං
සමාපජ්ජෙය්‍ය නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

කෝසියවග්ගෝ දුතියෝ.

21. දසාහපරමං අතිරේකපත්තෝ ධාරේතඛිබ්බෝ.
තං අතික්කාමයතෝ නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

22. යෝ පන භික්ඛු උභයපඤ්චබන්ධනේන
පත්තේන අඤ්ඤං නවං පත්තං චේතාපෙය්‍ය
නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

තේන භික්ඛුනා සෝ පත්තෝ භික්ඛුපරිසාය
නිස්සජ්ජිතඛිබ්බෝ.¹ යෝ ච තස්සා භික්ඛුපරිසාය
පත්තපරියන්තෝ, සෝ තස්ස භික්ඛුනෝ පදා-
තඛිබ්බෝ; අයං තේ භික්ඛු පත්තෝ යාව භේදනාය
ධාරේතඛිබ්බෝති. අයං තත්ථ සාමීචි.

23. යානි බෝ පන තානි ගිලානානං භික්ඛුනං
පටිසායනීයානි භේසජ්ජානි, සෙය්‍යථිදං; සප්පි

1. ඇතැම් පොත්වල නිස්සජ්ජිතඛිබ්බෝ

ලග තබන ලද්දක් සිතින් ඉවසා නම්, හෝ නිසඟි පවිති වේ.

19. යම් හික්කුවක් වනාහි නන් වැදෑරුම් මුදල් ගනුදෙනු කිරීමට පැමිණේ නම්, නිසඟි පවිති වේ.

20. යම් හික්කුවක් වනාහි නන් වැදෑරුම් භාණ්ඩ හුවමාරු ගනුදෙනු කිරීමට පැමිණේ නම්, නිසඟි පවිති වේ.

දෙවැනි කෝසිය වර්ගය යි.

21. උපරිම දසදිනක් අතිරේක පාත්‍රයක් දැරිය යුතු වේ. එය ඉක්මවන්නහුට, නිසඟි පවිති වේ.

22. යම් හික්කුවක් වනාහි බැඳුම් පසකට අඩුවෙන් ඇති පාත්‍රයක් සහිත ව අනික් අලුත් පාත්‍රයක් ඉල්වා ගනී නම්, නිසඟි පවිති වේ.

ඒ හික්කුව විසින් ඒ ඉල්ලා ගත් පාත්‍රය හික්කුන් පිරිසෙහි නිස්සප්පනය කළ යුතු වේ. ඒ හික්කු පිරිස අන්තයෙහි යම් පාත්‍රයක් වේ ද එය “මහණ මේ නුඹගේ පාත්‍රය බිඳෙන තෙක් දැරිය යුතු” යැයි කියා එම හික්කුවට දිය යුතු වේ. මේ එහි අනුධර්මතාවය යි.

23. ගිලන් හික්කුන් විසින් වැළඳිය යුතු වූ යම් ඒ බෙහෙත් වෙත් ද, එනම් ගිතෙල් ය, වෙඬරු ය, තෙල් ය, මී පැණි ය,

නවනීතං තේලං මධු ඵාණීතං, තානි පටිග්ගහෙන්වා
සත්තාහපරමං සන්නිධිකාරකං පරිභුඤ්ජිතබ්බානි.
තං අතික්කාමයතෝ නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

24. මාසෝ සේසෝ ගිම්භානන්ති භික්ඛුනා
වස්සිකසාට්ඨිවරං පරියේසිතබ්බං. අද්ධමාසෝ
සේසෝ ගිම්භානන්ති කත්වා නිවාසේතබ්බං.
ඕරේන චේ මාසෝ සේසෝ ගිම්භානන්ති
වස්සිකසාට්ඨිවරං පරියේසෙය්‍ය, ඕරේනද්ධමාසෝ
සේසෝ ගිම්භානන්ති කත්වා නිවාසෙය්‍ය
නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

25. යෝ පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස සාමං චීවරං
දත්වා, කුපිතෝ¹ අනත්තමතෝ අච්ඡන්දෙය්‍ය වා
අච්ඡන්දාපෙය්‍ය වා නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

26. යෝ පන භික්ඛු සාමං සුත්තං විඤ්ඤාපෙන්වා,
තත්තවායේහි චීවරං වායාපෙය්‍ය නිස්සග්ගියං
පාවිත්තියං.

27. භික්ඛුං පනේව උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකෝ
ගහපති වා ගහපතානී වා තත්තවායේහි චීවරං
වායාපෙය්‍ය, තත්‍ර චේ සෝ භික්ඛු පුබ්බේ
අප්පචාරිතෝ තත්තවායේ උපසඞ්ගිකමිත්වා
චීවරේ විකප්පංආපජ්ජෙය්‍ය; ඉදං බෝ ආවුසෝ
චීවරං මං උද්දිස්ස විය්‍යති,² ආයතඤ්ච

1. ඇතැම් පොත්වල පවිෂා කුපිතෝ

2. ඇතැම් පොත්වල වියති

උක් සකුරු ය. ඒවා පිළිගෙන සත් දිනක් උපරිම කොට ඇති කාලයක් සන්තිධි කොට වැළඳිය යුත්තාහ. එය ඉක්මවන්නහුට, නිසඟි පවිති වේ.

24. හික්ෂුවක් විසින් ගිම්භාන සෘතුවේ අවසන් මාසය යැයි වැසි සඵව සෙවිය යුතු ය. ගිම්භාන සෘතුවේ අඩමසක් ශේෂව ඇත්තේ යැයි හැඳිය යුතු ය. ඉදින් ගිම්භාන සෘතුවේ මාසයකට වැඩිපුර ශේෂව ඇත්තේ යැයි වැසි සඵවක් සොයන්නේ නම්, ගිම්භාන සෘතුවේ අඩමසකට වැඩිපුර ශේෂව ඇතිවිට හඳිය නම්, නිසඟි පවිති වේ.

25. යම් හික්ෂුවක් වනාහි හික්ෂුවකට තෙමේ ම සිවුරක් දී කිපියේ, නො සතුටු සිත් ඇත්තේ පැහැර ගනී නම් හෝ අනිකකු ලවා පැහැර ගන්වන්නේ නම්, නිසඟි පවිති වේ.

26. යම් හික්ෂුවක් වනාහි තෙමේ ම නූල් ඉල්වාගෙන රෙදි වියන්නන් ලවා සිවුරක් වියවන්නේ නම්, නිසඟි පවිති වේ.

27. හික්ෂුවක් උදෙසා ම නො නෑ ගෘහපතියකු හෝ ගෘහපතියකික් හෝ රෙදි වියන්නන් ලවා සිවුරක් වියවන්නේ නම්, ඉදින් එහි ලා ඒ හික්ෂු තෙම පෙර නො පවරන ලද්දේ, රෙදි වියන්නන් වෙත එළඹ “ඇවැත්නි, මේ සිවුර මා උදෙසා වියනු ලැබේ; දිගු ද කරවු; පළල් වූවක් ද, සනව නූල් එලන ලද්දක් ද, මනා කොට වියන

කරෝථ විත්ථතඤ්ඤව, අප්පිතඤ්ඤව, සුචිතඤ්ඤව, සුප්පවායිතඤ්ඤව, සුච්චේධිතඤ්ඤව, සුචිතවිජ්ජතඤ්ඤව කරෝථ, අප්පේවනාම මයම්පි ආයස්මන්තානං කිඤ්ඤවිමත්තං අනුපදජ්ජෙය්‍යාමාති. ඒවඤ්ඤව සෝ භික්ඛු චත්වා කිඤ්ඤවිමත්තං අනුපදජ්ජෙය්‍ය, අන්තමසෝ පිණ්ඩපාතමත්තම්පි නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

28. දසාභ්‍යානාගතං කත්තිකපුණ්ණමං භික්ඛුනෝ පනේව අච්චේකච්චරං උප්පජ්ජෙය්‍ය, අච්චේකං මඤ්ඤමානේන භික්ඛුනා පටිග්ගභේතබ්බං, පටිග්ගභෙත්වා යාව විචරකාලසමයං නික්ඛිපිතබ්බං, තතෝ චේ උත්තරිං නික්ඛිපෙය්‍ය නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

29. උපවස්සං බෝ පන කත්තිකපුණ්ණමං, යාති බෝ පන තාති ආරඤ්ඤකාති සේනාසනාති සාසඛිකසම්මතාති, සප්පට්ඨයාති, තථාරූපේසු භික්ඛු සේනාසනේසු විහරන්තෝ ආකඛ්ඛමානෝ තිණ්ණං විචරානං අඤ්ඤතරං විචරං අන්තරසරේ නික්ඛිපෙය්‍ය, සියා ච තස්ස භික්ඛුනෝ කෝවිදේව පච්චයෝ තේන විචරේන විප්පවාසාය, ඡාරත්තපරමං තේන භික්ඛුනා තේන විචරේන විප්පවසිතබ්බං. තතෝ චේ උත්තරිං විප්පවසෙය්‍ය, අඤ්ඤත්‍ර භික්ඛුසම්මුතියා නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

ලද්දක් ද, සම සේ නූල් එලන ලද්දක් ද, මනා කොට හිරි අඳින ලද්දක් ද, මනා කොට මදින ලද්දක් ද කරවූ; ඉදින් අපිඳු ආයුෂ්මතුන්ලාට ස්වල්පමාත්‍ර දෙයකුදු දෙන්නේ නම් යෙහෙක්” යැයි සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණේ නම්, ඒ හික්කුව මෙසෙත් කියා යටත් පිරිසෙයින් පිණිසපාත මාත්‍රයකුදු වූ ස්වල්ප මාත්‍ර දෙයකුදු දෙන්නේ නම්, නිසඟි පවිති වේ.

28. වස් පචාරණය කරනු ලබන වස් මස මැදි පොහොයට දස දිනක් තබා හික්කුවකට ඉක්මන් කටයුත්තක් සඳහා පුදන සිවුරක් උපන්නේ නම්, ඉක්මන් බව දන් හික්කුව විසින් පිළිගත යුතු ය. පිළිගෙන විවරකාලසමය තෙක් තැබිය යුතු ය. ඉදින් ඉන්මත්තෙහි තබන්නේ නම්, නිසඟි පවිති වේ.

29. යම් ඒ සැක සහිත යැයි සම්මත, බිය සහිත වූ අරණ්‍ය සේනාසන වෙත් ද, එබඳු සෙනසුන් හි වසන හික්කුවක් කැමැත්තේ නම්, වස් වැස ඉල් මස මැදි පොහොය දක්වා කාලය තුළ තුන් සිවුරෙන් එක්තරා සිවුරක් ඇතුළුගම තබන්නේ ය. ඒ හික්කුවට ඒ සිවුරෙන් වෙන් ව විසීමට කිසියම් හේතුවක් ඇත්තේ නම්, ඒ හික්කුව විසින් උපරිම සය රැයක් ඒ සිවුරෙන් වෙන් ව විසිය යුතු ය. ඉදින් ඉන් මත්තෙහි වෙන් ව වසන්නේ නම්, නිසඟි පවිති වේ.

30. යෝ පන හික්බූ ජානං සඛිසිකං ලාභං පරිණතං
අත්තනෝ පරිණාමෙය්‍ය නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

පත්තවග්ගෝ තතියෝ.

උද්දිට්ඨා ඛෝ ආයස්මන්තෝ තිංසනිස්සග්ගියා
පාවිත්තියා ධම්මා.

තත්ථායස්මන්තේ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?
දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?
තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තෝ තස්මා තුණ්හි,
ථ්වමේතං ධාරයාමීති.

නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා නිට්ඨිතා.

(5) පාවිත්තියා ධම්මා

ඉමේ ඛෝ පනායස්මන්තෝ ද්වේ නවුති
පාවිත්තියා ධම්මා උද්දේසං ආගච්ඡන්ති.

1. සම්පජානමුසාවාදේ පාවිත්තියං.
2. ඕමසවාදේ පාවිත්තියං.
3. හික්බූපේසුඤ්ඤේ පාවිත්තියං.

30. යම් හික්කුවක් දෑන දෑන සඟසතු පිරිනැමූ ලාභය තමාට පිරිනම වන්නේ නම්, නිසඟි පවිති වේ.

තෙවැනි පාත්‍ර වර්ගය යි.

ආයුෂ්මත්වරුනි! නිසඟි පවිති ඇවැත් තිහ උදෙසන ලද්දාහු ය.

එහි ලා ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා විචාරමි; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? දෙවනුව ද විචාරමි; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? තෙවනුව ද විචාරමි; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද?

මෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පරිශුද්ධය හ. නිහඬ එබැවිනි. 'මෙසේ මෙය ධරම්' යැයි

නිසඟි පවිති ඇවැත් ධර්ම අවසන් ය.

(5) ශුද්ධ පවිති ධර්ම

ඇවැත්නි! මේ දෙඅනු පවිති ඇවැත්හු උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. දෑන දෑන බොරු කීමෙහි පවිති වේ.
2. ඕමසවාදයෙහි¹ පවිති වේ.
3. හික්කුන්ගේ කේලාම් කීමෙහි පවිති වේ.

1. ජාති, නාම, ගෝත්‍ර ආදී දස ආකාරයන්ගෙන් ගටා ආක්‍රෝෂ කිරීමෙහි

4. යෝ පන හික්බූ අනුපසම්පන්නං පදසෝ ධම්මං වාචෙය්‍ය පාවිත්තියං.
5. යෝ පන හික්බූ අනුපසම්පන්නේන උත්තරිං¹ දිරත්තතිරත්තං සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය පාවිත්තියං.
6. යෝ පන හික්බූ මාතුගාමේන සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය පාවිත්තියං.
7. යෝ පන හික්බූ මාතුගාමස්ස උත්තරිං ඡප්පඤ්චවාචාහි ධම්මං දේසෙය්‍ය, අඤ්ඤත්‍ර විඤ්ඤනා පුරිසවිග්ගහෙන පාවිත්තියං.
8. යෝ පන හික්බූ අනුපසම්පන්නස්ස උත්තරිං මනුස්සධම්මං ආරෝචෙය්‍ය භුතස්මිං පාවිත්තියං.
9. යෝ පන හික්බූ හික්බූස්ස දුට්ඨුල්ලං ආපත්තිං අනුපසම්පන්නස්ස ආරෝචෙය්‍ය, අඤ්ඤත්‍ර හික්බූ-සම්මුතියා පාවිත්තියං.
10. යෝ පන හික්බූ පඨවිං² ඛණ්ණෙය්‍ය වා ඛණාපෙය්‍ය වා පාවිත්තියං.

මුසාවාදවග්ගෝ පඨමෝ.

11. භුතගාමපාතච්ඡායා³ පාවිත්තියං.

1. ඇතැම් පොත්වල උත්තරිදිරත්තතිරත්තං

2. ඇතැම් පොත්වල පඨවිං

3. ඇතැම් පොත්වල භුතගාමපාතච්ඡායා

4. යම් හික්ෂුවක් වනාහි අනුපසම්පන්නයෙකුට පද වශයෙන් ධර්මය කියවන්නේ නම්, පවිති වේ.
5. යම් හික්ෂුවක් වනාහි අනුපසම්පන්නයෙකු සමග දෙතුන් රැයක් ඉක්මවා නිදන්නේ නම්, පවිති වේ.
6. යම් හික්ෂුවක් වනාහි ස්ත්‍රියක සමග නිදන්නේ නම්, පවිති වේ.
7. යම් හික්ෂුවක් වනාහි නුවණැති පුරුෂයකු නොමැති ව ස්ත්‍රියකට වචන පහ හයකට වැඩියෙන් දහම් දෙසන්නේ නම්, පවිති වේ.
8. යම් හික්ෂුවක් වනාහි අනුපසම්පන්නයෙක් හට උතුරුමිනිස්දම් කියන්නේ නම්, (ඒවා තමා වෙත) විද්‍යමාන වන කල්හි, පවිති වේ.
9. යම් හික්ෂුවක් වනාහි හික්ෂු සම්මුතියකින් තොර ව හික්ෂුවකගේ දුහල් ඇවැතක් අනුපසම්පන්නයෙකුට කියන්නේ නම්, පවිති වේ.
10. යම් හික්ෂුවක් වනාහි පොළොව සාරන්නේ නම් හෝ සාරවන්නේ නම්, පවිති වේ.

පළමුවැනි මුසාවාද වර්ගය යි.

11. වැඩෙන ගහකොළ සිඳීමෙන් පවිති වේ.

12. අඤ්ඤවාදකේ විභේසකේ පාවිත්තියං.
13. උජ්ඣාපනකේ ඛියනකේ පාවිත්තියං.
14. යෝ පන හික්බු සඞ්ඝිකං මඤ්චං වා පීඨං වා හිසිං වා කොච්ඡං වා අජ්ඣෝකාසේ සන්ථරිත්වා වා සන්ථරාපෙත්වා වා, තං පක්කමන්තෝ තේව උද්ධරෙය්‍ය න උද්ධරාපෙය්‍ය, අනාපුච්ඡං වා ගච්ඡෙය්‍ය පාවිත්තියං.
15. යෝ පන හික්බු සඞ්ඝිකේ විහාරේ සෙය්‍යං සන්ථරිත්වා වා සන්ථරාපෙත්වා වා, තං පක්කමන්තෝ තේව උද්ධරෙය්‍ය න උද්ධරාපෙය්‍ය, අනාපුච්ඡං වා ගච්ඡෙය්‍ය පාවිත්තියං.
16. යෝ පන හික්බු සඞ්ඝිකේ විහාරේ ජානං පුබ්බපගතං හික්බුං අනුපබ්ඡ්ඡ සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය; යස්ස සම්බාධෝ භවිස්සති සෝ පක්කමිස්සතීති, ඒතදේව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං පාවිත්තියං.
17. යෝ පන හික්බු හික්බුං කුපිතෝ අනත්ත-මනෝ සඞ්ඝිකා විහාරා නික්කඩ්චෙය්‍ය වා නික්කඩ්චාපෙය්‍ය වා පාවිත්තියං.
18. යෝ පන හික්බු සඞ්ඝිකේ විහාරේ උපරි-වේහාසකුටියා, ආභව්වපාදකං මඤ්චං වා පීඨං වා සහසා අභිනිසීදෙය්‍ය වා¹ අභිනිපජ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

1. ඇතැම් පොත්වල සහසා නොමැති ව අභිනිසීදෙය්‍ය වා පමණක් ඇත.

12. සඟ මැද විවෘත දෙය හැර අනෙකක් කීමෙහි ද, නිහඬව හිඳීමෙන් සංඝයා වෙහෙස කරවීමෙහි ද පවිති වේ.
13. ලමු කොට සිත වීමෙහි නුගුණ කීමෙහි පවිති වේ.
14. යම් හික්කුවක් වනාහි සඟසතු ඇඳක් හෝ පුටුවක් හෝ මෙට්ටයක් හෝ කොව්ඡයක්¹ හෝ ඵලිමහනෙහි අතුරා හෝ අනුන් ලවා අතුරවා ආරාමයෙන් පිටව යන විට නැවත තැන්පත් නො කරන්නේ නම් හෝ අනුන් ලවා තැන්පත් නො කරවන්නේ නම් හෝ අනිකකුට ඒ බව නො දන්වා පිටව යන්නේ නම්, පවිති වේ.
15. යම් හික්කුවක් වනාහි සඟසතු විහාරයක් තුළ දී සෙනසුන් අතුරා හෝ අනුන් ලවා අතුරවා පිටව යන විට නැවත තැන්පත් නො කරන්නේ නම් හෝ අනුන් ලවා තැන්පත් නො කරවන්නේ නම් හෝ අනිකකුට ඒ බව නො දන්වා පිටව යන්නේ නම්, පවිති වේ.
16. යම් හික්කුවක් වනාහි සඟසතු විහාරයක දූත දූත, කලින් පැමිණි හික්කුන් අතුරෙහි පිවිස “යමෙකුට බාධා වන්නේ නම් හෙතෙම බැහැර යන්නේ” යැයි අනෙකක් නො ව මෙය ම හේතු කොටගෙන සයනය කරන්නේ නම්, පවිති වේ.
17. යම් හික්කුවක් වනාහි කෝපවූයේ නො සතුවූ සිතැත්තේ හික්කුවක් සඟසතු විහාරයකින් තොරවන්නේ නම් හෝ අනුන්ලවා තොරවන්නේ නම්, පවිති වේ.
18. යම් හික්කුවක් වනාහි සඟසතු විහාරයක උඩුමහලේ මැදුම් පුරුෂයෙකුගේ හිස නො ගැටෙන තැන ඇති කුටියක අටනියෙහි සවි කළ පා ඇති ඇඳක හෝ පුටුවක වහා හිඳගන්නේ නම් හෝ නිදන්නේ නම්, පවිති වේ.

1. කොව්ඡයක් යනු වැහැරී ආදියකින් කරන ලද, වෙළා බඳින ලද අසුනකි.

19. මහල්ලකං පන හික්බුනා විහාරං කාරය-
මානේන, යාව ද්වාරකෝසා අග්ගලට්ඨපනය
ආලෝකසන්ධිපරිකම්මාය ද්වත්තිවිජදනස්ස
පරියායං අප්පහරිතේ ධිතේන අධිට්ඨානබ්බං. තතෝ
චේ උත්තරං.¹ අප්පහරිතේපි ධිතෝ අධිට්ඨානෙය්‍ය
පාවිත්තියං.

20. යෝ පන හික්බු ජානං සප්පාණකං උදකං,
තිණං වා මත්තිකං වා සිඤ්ඤෙය්‍ය වා සිඤ්ඤාපෙය්‍ය
වා පාවිත්තියං.

භූතගාමවග්ගෝ දුතියෝ.

21. යෝ පන හික්බු අසම්මතෝ හික්බුනියෝ
ඕවදෙය්‍ය පාවිත්තියං.

22. සම්මතෝපි චේ හික්බු අත්ථඞ්ගතේ සුරියේ
හික්බුනියෝ ඕවදෙය්‍ය පාවිත්තියං.

23. යෝ පන හික්බු හික්බුනුපස්සයං උපසඞ්ක-
මිත්වා හික්බුනියෝ ඕවදෙය්‍ය, අඤ්ඤානු සමයා
පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයෝ; ගිලානා හෝති
හික්බුනී අයං තත්ථ සමයෝ.

24. යෝ පන හික්බු ඒවං වදෙය්‍ය; ආමිසහේතු
හික්බු² හික්බුනියෝ ඕවදන්තීති පාවිත්තියං.

1. ඇතැම් පොත්වල උත්තරි

2. ඇතැම් පොත්වල ආමිසහේතු ථේරා හික්බු

19. මහත් විහාරයක් කරවන හික්කුවක් විසින් දොරගුළු කරවනු පිණිස ද වාකවුළු පිරියම් පිණිස ද, දොර උළුවහු අවට රියන් දෙකහමාරක් දක්වා බිත්තියට නැවත නැවත මැටි, බදාම ආදිය ගැසීම කළ යුතු ය. එහි සෙවිලි කරන වහලයට ද (ධාන්‍ය වගා හෝග ආදී) වැවිලි නැති තැනක සිට දෙතුන් වරක් විධාන දිය හැකි ය. ඉදින් දෙතුන් වරකට වැඩියෙන් වැවිලි නැති තැනක ද හිඳ විධාන කරන්නේ නම්, පවිති වේ.

20. යම් හික්කුවක් වනාහි දෑන දෑන ප්‍රාණීන් සහිත ජලය තණ කොළවලට හෝ මැටිවලට හෝ ඉසින්නේ නම් හෝ ඉස්සවන්නේ නම්, පවිති වේ.

දෙවැනි භූතගාම වර්ගය යි.

21. යම් හික්කුවක් වනාහි සම්මත නො කරන ලද්දේ හික්කුණින්ට අවවාද දෙන්නේ නම්, පවිති වේ.

22. ඉදින් සම්මුතිය ඇති හික්කුවක් ද හිරු බැස ගිය කල්හි හික්කුණින්ට අවවාද දෙන්නේ නම්, පවිති වේ.

23. යම් හික්කුවක් වනාහි සුදුසු සමය හැර හික්කුණි ආරාමයට ගොස් හික්කුණින්ට අවවාද දෙන්නේ නම්, පවිති වේ. එහි මේ සුදුසු සමය යි; හික්කුණියක් ගිලන් වූවා වේ නම්, මේ එහි සුදුසු සමය යි.

24. යම් හික්කුවක් වනාහි “ආමිස හේතු කොටගෙන හික්කුහු හික්කුණින්ට අවවාද දෙත්” යැයි මෙසේ කියන්නේ නම්, පවිති වේ.

25. යෝ පන හික්බු අඤ්ඤාතිකාය හික්බුනියා විවරං දදෙය්‍ය, අඤ්ඤත්‍ර පාරිවට්ටකා පාවිත්තියං.

26. යෝ පන හික්බු අඤ්ඤාතිකාය හික්බුනියා විවරං සිබ්බෙය්‍ය වා සිබ්බාපෙය්‍ය වා පාවිත්තියං.

27. යෝ පන හික්බු හික්බුනියා සද්ධිං සංවිධාය ඵ්ඤ්ඤානමග්ගං පටිපජ්ජෙය්‍ය, අන්තමසෝ ගාමන්තරම්පි, අඤ්ඤත්‍ර සමයා පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයෝ; සත්ථගමනීයෝ හෝති මග්ගෝ සාසඛිකසම්මතෝ සප්පට්ඨයෝ අයං තත්ථ සමයෝ.

28. යෝ පන හික්බු හික්බුනියා සද්ධිං සංවිධාය ඵ්ඤ්ඤානං නාවං අභිරුහෙය්‍ය, උද්ධගාමිනිං¹ වා අධෝගාමිනිං වා, අඤ්ඤත්‍ර තිරියං තරණාය පාවිත්තියං.

29. යෝ පන හික්බු ඡානං හික්බුනීපරිපාවිතං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජෙය්‍ය, අඤ්ඤත්‍ර පුබ්බේ ගිහිසමාරම්භා පාවිත්තියං.

30. යෝ පන හික්බු හික්බුනියා සද්ධිං ඵ්ඤ්ඤානං රහෝ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය පාවිත්තියං.

හික්බුනෝවාදවග්ගෝ² තතියෝ.

1. අනුමු පොත්වල උද්ධං ගාමිනිං.

2. අනුමු පොත්වල ඕවාදවග්ගෝ

25. යම් හික්කුවක් වනාහි සුළු දෙයකින් හෝ මාරුකර ගැනීමක් නැති ව නො නෑ හික්කුණියකට සිවුරක් දෙන්නේ නම්, පවිති වේ.

26. යම් හික්කුවක් වනාහි නො නෑ හික්කුණියකට සිවුරක් මසන්නේ නම් හෝ, අනුන් ලවා මස්සවන්නේ නම්, පවිති වේ.

27. යම් හික්කුවක් වනාහි සුදුසු සමය හැර හික්කුණියක් සමග සංවිධාන වී එක් දීර්ඝ මාර්ගයකට යටත් පිරිසෙයින් ගමකින් ගමකට හෝ පිවිසෙන්නේ නම්, පවිති වේ. එහි ලා මේ සුදුසු සමය යි; මාර්ගය, ගැල් සාත්තුවක් සමග යා යුතු වෙයි; සැක සහිත යැයි සම්මත වෙයි; බිය සහිත වෙයි; මේ එහි සුදුසු සමය යි.

28. යම් හික්කුවක් වනාහි හික්කුණියක් සමග සංවිධාන වී ගඟ හරහා එතෙර වීම හැර උඩුගං බලා හෝ යටිගං බලා හෝ යන නැවකට නඟින්නේ නම්, පවිති වේ.

29. යම් හික්කුවක් වනාහි දෑන දෑන කලින් ගිහි අය පිළියෙළ කළ දෙයක් හැර හික්කුණියක විසින් පිළියෙළ කරවන ලද පිණ්ඩපාතයක් වළඳන්නේ නම්, පවිති වේ.

30. යම් හික්කුවක් වනාහි හික්කුණියක් සමග හුදකලා ව, රහසිගත ව (වැසුණු තැනක) හිඳීම කරන්නේ නම්, පවිති වේ.

තෙවැනි හික්කුතෝවාද වර්ගය යි.

31. අභිලානේන භික්ඛුනා ඒකෝ ආවසථ-
පිණ්ඨෝ භුඤ්ජිතබ්බෝ, තතෝ චේ උත්තරිං
භුඤ්ජෙය්‍ය පාවිත්තියං.

32. ගණභෝජනේ අඤ්ඤත්‍ර සමයා පාවිත්ති-
යං. තත්ථායං සමයෝ; ගිලානසමයෝ
වීවරදානසමයෝ, වීවරකාරසමයෝ අද්ධාන-
ගමනසමයෝ නාවාහිරුහනසමයෝ මහාසමයෝ
සමණහත්තසමයෝ, අයං තත්ථ සමයෝ.

33. පරම්පරභෝජනේ අඤ්ඤත්‍ර සමයා
පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයෝ; ගිලානසමයෝ
වීවරදානසමයෝ වීවරකාරසමයෝ, අයං තත්ථ
සමයෝ.

34. භික්ඛුං පනේව කුලං උපගතං පූවේහි වා
මන්ථේහි වා අභිභට්ඨං පවාරෙය්‍ය, ආකච්ඤමානේන
භික්ඛුනා ද්වත්තිපත්තපූරා පටිග්ගහේතබ්බා.
තතෝ චේ උත්තරිං පටිග්ගණ්ඨෙය්‍ය¹ පාවිත්තියං.
ද්වත්තිපත්තපූරේ පටිග්ගහෙත්වා තතෝ නීහරිත්වා
භික්ඛුහි සද්ධිං සංවිහජිතබ්බං. අයං තත්ථ සාමීචි.

35. යෝ පන භික්ඛු භුක්තාවී පවාරිතෝ
අනතිරිත්තං බාදනීයං වා භෝජනීයං වා බාදෙය්‍ය
වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා පාවිත්තියං.

1. අනුමි පොත්වල පටිග්ගහෙය්‍ය

31. නො ගිලන් හික්ෂුවක් විසින් එක් ආවසර පිඬුවක්¹ වැළඳිය යුතු ය. ඉදින් ඊට වැඩි වාරයක් වළඳන්නේ නම්, පවිති වේ.

32. සුදුසු කාලය හැර ගණ බොජුනෙහි, පවිති වේ. සුදුසු කාලය නම්, ගිලන් කාලය ය; සිවුරු දෙන කාලය ය; සිවුරු කරවන කාලය² ය; දීර්ඝ ගමනකට පිළිපත් කාලය ය; නැව් නගින කාලය ය; මහාසමය³ ය හා ශාසනයේ හෝ ඉන්පිට පැවිද්දකු විසින් සකස් කළ දානයක් පවතින කාලය යි; මේ එහි සුදුසු කාලය යි.

33. සුදුසු කාලය හැර පරම්පර භොජුනෙහි, පවිති වේ. සුදුසු කාලය නම්, ගිලන් කාලය ය; සිවුරු දෙන කාලය ය; සිවුරු කරවන කාලය යි; මේ එහි සුදුසු කාලය යි.

34. කුලයකට එළඹුනාවූ හික්ෂුවකට කැවුම් වලින් හෝ අග්ගලා වලින් හෝ කැමතිතාක් පවරන්නේ නම්, කැමති වන්නා වූ හික්ෂුව විසින් පිරු පාත්‍ර දෙක තුනක් පිළිගත යුතු ය. ඉදින් ඊට වඩා වැඩිපුර පිළිගන්නේ නම්, පවිති වේ. පිරු පාත්‍ර දෙක තුනක් පිළිගෙන ඉන් බැහැරට ගෙන ගොස් හික්ෂුන් සමග බෙදා ගත යුතු ය. මේ එහි අනුධර්මතාවය යි.

35. යම් හික්ෂුවක් වනාහි වළඳන ලද්දේ, කළ පවාරණය ඇතියේ අතිරික්ත නො කළ කෑ යුතු දෙයක් හෝ බුදිය යුතු දෙයක් කන්නේ නම් හෝ බුදින්නේ නම්, පවිති වේ.

1. ආවසර පිඬුවක් නම් පස් බොජුන් අතුරින් එක්තරා බොජුනක් යම් දොරදන් හලක කැමති තාක් තබන ලද්දේ නම් එවැනි පිණිඩපාතයකි.

2. විවර මාසය

3. පිරිසක් එක් වූ කල

36. යෝ පන හික්බු හික්බුං භුත්තාවිං පචාරිතං,
අනතිරිත්තේන බාදනීයේන වා හෝජනීයේන
වා අභිහව්ථුං පචාරෙය්‍ය; හන්ද හික්බු බාද වා
භුඤ්ජ වාති, ජානං ආසාදනාපෙක්ඛෝ භුත්තස්මිං
පාවිත්තියං.

37. යෝ පන හික්බු විකාලේ බාදනීයං වා
හෝජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා
පාවිත්තියං.

38. යෝ පන හික්බු සන්තිධිකාරකං බාදනීයං
වා හෝජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා
පාවිත්තියං.

39. යානි ඛෝ පන තානි පණිතහෝජනානි
සෙය්‍යථිදං; සප්පි නවනිතං තේලං මධු ඵාණිතං
මච්ඡෝ මංසං බීරං දධි. යෝ පන හික්බු ඒවරුපානි
පණිතහෝජනානි අගිලානෝ අත්තනෝ අත්ථාය
විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ජෙය්‍ය පාවිත්තියං.

40. යෝ පන හික්බු අදින්නං මුඛද්වාරං ආහාරං
ආහරෙය්‍ය, අඤ්ඤත්‍ර උදකදන්තපෝතා පාවිත්තියං.

හෝජනවග්ගෝ චතුත්ථෝ.

36. යම් හික්කුවක් වනාහි වළඳා පවාරණය වූ හික්කුවකට පවාරණය වූ බව දැන දැන “හික්කුව කව; බුදිව” යැයි අතිරික්ත නො කළ කෑ යුතු දෙයින් හෝ බුදිය යුතු දෙයින් කැමති තාක් ගැනීමට පිළිගන්වන්නේ නම්, වැළඳූ කෙනෙහි පවිති වේ.

37. යම් හික්කුවක් වනාහි විකාලයෙහි කෑ යුතු දෙයක් හෝ බුදිය යුතු දෙයක් කන්නේ නම් හෝ බුදින්නේ නම්, පවිති වේ.

38. යම් හික්කුවක් වනාහි පිළිගෙන තැන්පත් කර තැබූ කෑ යුතු දෙයක් හෝ බුදිය යුතු දෙයක් කන්නේ නම් හෝ බුදින්නේ නම්, පවිති වේ.

39. යම් ඒ ප්‍රණීත බොජුන් වෙත්, එනම් ගිතෙල්, වෙඩරු, තෙල්, මී පැණි, උක් සකුරු, දියමස්, ගොඩමස්, කිරි, දී. යම් හික්කුවක් වනාහි නො ගිලන් ව මෙබඳු ප්‍රණීත බොජුන් තමා පිණිස ඉල්ලාගෙන වළඳන්නේ නම්, පවිති වේ.

40. යම් හික්කුවක් වනාහි දෑහැටි සහ පැන් හැර යම් ආහාරයක් නො පිළිගෙන වළඳන්නේ නම්, පවිති වේ.

සිවුවැනි හෝජන වර්ගය යි.

41. යෝ පන හික්බු අචේලකස්ස වා පරිබ්බාජ-
කස්ස වා පරිබ්බාජකාය වා සහන්ථා බාදනීයං වා
හෝජනීයං වා දදෙය්‍ය පාවිත්තියං.

42. යෝ පන හික්බු හික්බුං ඒවං වදෙය්‍ය;¹
ඒභාවුසෝ ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය
පටිසිස්සාමාති, තස්ස දාපෙත්වා වා අදාපෙත්වා
වා උය්‍යෝජෙය්‍ය; ගච්ඡාවුසෝ න මේ තයා සද්ධිං
කථා වා නිසජ්ජා වා එාසු හෝති, ඒකකස්ස මේ
කථා වා නිසජ්ජා වා එාසු හෝතීති, ඒතදේව
පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං පාවිත්තියං.

43. යෝ පන හික්බු සහෝජනේ කුලේ අනුපබ්ජිජ
නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය පාවිත්තියං.

44. යෝ පන හික්බු මාතුගාමේන සද්ධිං රහෝ
පටිච්ඡන්තේ ආසන්තීතිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය පාවිත්තියං.

45. යෝ පන හික්බු මාතුගාමේන සද්ධිං ඒකෝ
ඒකාය රහෝ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය පාවිත්තියං.

46. යෝ පන හික්බු නිමන්තිතෝ සහන්තෝ
සමානෝ සන්තං හික්බුං අනාපුච්ඡා පුරේහන්තං
වා පච්ඡාහන්තං වා කුලේසු වාරිත්තං ආපජ්ජෙය්‍ය,
අඤ්ඤා සමයා, පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයෝ;
චීවරදානසමයෝ චීවරකාරසමයෝ, අයං තත්ථ
සමයෝ.

1. ඇතැම් පොත්වල ඒවං වදෙය්‍ය නොමැති ව හික්බුං පමණක් ඇත.

41. යම් හික්කුවක් වනාහි අවේලකයෙකුට¹ හෝ පරිබ්‍රාජකයෙකුට හෝ පරිබ්‍රාජිකාවකට සියතින් කෑ යුතු දෙයක් හෝ බුදිය යුතු දෙයක් දෙන්නේ නම්, පවිති වේ.

42. යම් හික්කුවක් වනාහි හික්කුවක්හට “ඇවැත්නි එව, ගමට හෝ නියම් ගමට හෝ පිඬු පිණිස පිවිසෙමිහ”යි කියා ඔහුට දෙවා හෝ නො දෙවා හෝ “ඇවැත්නි යව; නුඹ සමග කථාව හෝ හිඳීම හෝ මට පහසු නො වේ; එකලා වූ මට කථා කිරීම හෝ හිඳීම පහසු වෙයි” යැයි අන් කරුණක් නොමැති ව මෙය ම හේතු කොටගෙන එතැනින් පිටත් කර යවන්නේ නම්, පවිති වේ.

43. යම් හික්කුවක් අඹු සැමි යුවළ පමණක් සිටින නිවසකට ඇතුළු වී, හිඳීම කරන්නේ නම්, පවිති වේ.

44. යම් හික්කුවක් ස්ත්‍රියක් සමග රහසිගත, පිළිසන් අසුනක එකට හිඳින්නේ නම්, පවිති වේ.

45. යම් හික්කුවක් හුදකලා වූයේ හුදකලා වූ ස්ත්‍රියක සමග රහසිගත තැනක හිඳින්නේ නම්, පවිති වේ.

46. යම් හික්කුවක් වනාහි නිමන්ත්‍රණ ලද්දේ බොජුන් සහිත වූයේ සුදුසු කාලයෙහි හැර විහාරයෙහි සිටින හික්කුවක් නො විචාරා පෙරබතෙහි හෝ පසුබතෙහි හෝ කුලයන්හි හැසිරීමට පැමිණේ නම්, පවිති වේ. එහි මේ සුදුසු සමය යි; සිවුරු දෙන සමය යි; සිවුරු කරන සමය යි; මේ එහි සුදුසු සමය යි.

1. නිවටක් හට, නිගන්ඨයෙකු හට

47. අභිලාෂෙන භික්ඛුනා චාතුමාසප්පච්චය-
පචාරණා සාදිතබ්බා. අඤ්ඤත්‍ර පුනපචාරණාය
අඤ්ඤත්‍ර නිව්චපචාරණාය, තතෝ වේ උත්තරිං¹
සාදියෙය්‍ය පාචිත්තියං.

48. යෝ පන භික්ඛු උය්‍යුත්තං සේනං දස්සනාය
ගච්ඡෙය්‍ය, අඤ්ඤත්‍ර තථාරුප්පච්චයා පාචිත්තියං.

49. සියා ච තස්ස භික්ඛුනෝ කෝච්චදේව
පච්චයෝ සේනං ගමනාය දිරත්තතිරත්තං තේන
භික්ඛුනා සේනාය වසිතබ්බං. තතෝ වේ උත්තරිං
වසෙය්‍ය පාචිත්තියං.

50. දිරත්තතිරත්තඤ්චේ භික්ඛු සේනාය වස-
මානෝ උයෙය්‍යධිකං වා බලග්ගං වා සේනාඛ්‍යුතං
වා අනීකදස්සනං වා ගච්ඡෙය්‍ය පාචිත්තියං.

අවේලකවග්ගෝ පඤ්චමෝ.

51. සුරාමේරයපානේ පාචිත්තියං.

52. අභිගුලිපතෝදකේ පාචිත්තියං.

53. උදකේ හස්සධම්මේ² පාචිත්තියං.

54. අනාදරියේ පාචිත්තියං.

1. ඇතැම් පොත්වල උත්තරි

2. ඇතැම් පොත්වල හසධම්මේ

47 නො ගිලන් භික්ෂුවක් විසින් නැවත නැවත පැවරීම හා නිති පැවරීම හැර මාස හතරක බෙහෙතින් කරන පැවරීම පිළිගත යුතු ය. ඉදින් එයට වැඩි කාලයක් තුළ පිළිගන්නේ නම්, පවිති වේ.

48. යම් භික්ෂුවක් වනාහි සුදුසු කරුණක දී හැර යුද්ධයට නික්මුණු හට සේනා දැකීමට යන්නේ නම්, පවිති වේ.

49. යම් ඒ භික්ෂුවට සේනාවට යාම පිණිස කිසියම් කරුණක් වේ නම්, ඒ භික්ෂුව විසින් දෙතුන් රැයක් සේනාවෙහි විසිය යුතු ය. ඉදින් ඉන් මත්තෙහි වසන්නේ නම්, පවිති වේ.

50. ඉදින් දෙතුන් රැයක් සේනාවෙහි වසන්නාවූ භික්ෂුව රණබිමට හෝ බලසෙන් ගණින තැනට හෝ සේනාව කඳවුරු බැඳි තැනට හෝ බලඇණි දැකීමට යන්නේ නම්, පවිති වේ.

පස්වැනි අවේලක වර්ගය යි.

51. රහමෙර බීමෙහි පවිති වේ.

52. ඇඟිලිවලින් කිති කැවීමෙහි පවිති වේ.

53. ජලයෙහි ක්‍රීඩා කිරීමෙහි පවිති වේ.

54. අනදර¹ කිරීමෙහි පවිති වේ.

1. පුද්ගල සහ ධර්ම යන දෙතැනහි

55. යෝ පන හික්බූ හික්බූං හිංසාපෙය්‍ය පාවිත්තියං.

56. යෝ පන හික්බූ අගිලානෝ විසිඛිඛනා-
පෙක්ඛෝ,¹ ජෝතිං සමාදහෙය්‍ය වා සමාදනාපෙය්‍ය
වා, අඤ්ඤානු තථාරූපප්පච්චයා පාවිත්තියං.

57. යෝ පන හික්බූ ඕරේනද්ධමාසං නභායෙය්‍ය,
අඤ්ඤානු සමයා පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයෝ;
දියඬිඬෝ මාසෝ සේසෝ ගිම්භානන්ති වස්සානස්ස
පඨමෝ මාසෝ ඉච්චෙතේ අඬිඬිතෙය්‍යමාසා
උණ්භසමයෝ, පරිළාභසමයෝ ගිලානසමයෝ
කම්මසමයෝ, අද්ධානගමනසමයෝ වාතචුට්ඨි-
සමයෝ. අයං තත්ථ සමයෝ.

58. නවං පන හික්බූනා චීවරලාභේන තිණ්ණං
දුඛිඛණ්ණකරණානං අඤ්ඤතරං දුඛිඛණ්ණකරණං
ආදාතඛිං, නීලං වා කද්දමං වා කාළසාමං වා.
අනාදා චෙ හික්බූ තිණ්ණං දුඛිඛණ්ණකරණානං
අඤ්ඤතරං දුඛිඛණ්ණකරණං නවං චීවරං
පරිභුඤ්ජෙය්‍ය පාවිත්තියං.

59. යෝ පන හික්බූ හික්බූස්ස වා හික්බූනියා වා
සික්ඛමානාය වා සාමණේරස්ස වා සාමණේරියා

1. ඇතැම් පොත්වල විසිඛිඛනාපෙක්ඛෝ

55. යම් හික්කුවක් වනාහි හික්කුවක බිය ගන්වන්නේ නම්, පවිති වේ.

56. යම් හික්කුවක් වනාහි නො ගිලන් ව, සුදුසු කරුණක් නොමැති ව, ගිනි තපිනු කැමැත්තෙන් ගිනි දල්වන්නේ නම් හෝ දල්වන්නේ නම්, පවිති වේ.

57. යම් හික්කුවක් වනාහි සුදුසු කාලයේ හැර අඩමසකින් මෙපිට නහන්නේ නම්, පවිති වේ. එහි මේ සුදුසු කාලය නම්, ගිම්හාන සෘතුවේ අවසන් මාස එකහමාර, වස්සාන සෘතුවේ පළමු මාසය යන මේ මාස දෙකහමාර උණුසුම් කාලය ය; පරිදාහ කාලය ය; ගිලන් කාලය ය; නවකර්ම සිදුකරන කාලය ය; දීර්ඝ ගමන් යන කාලය ය; දුහුවිලි සහිත සුළඟ හා මද වැසි පවතින (වාතවුට්ඨි) කාලය ය; මේ එහි සුදුසු කාලය යි.

58. අලුත් සිවුරක්¹ ලත් හික්කුව විසින් නිල් පැහැය,² මඩ පැහැය, කළු පැහැය යන තෙවැදෑරුම් දුර්වර්ණ කිරීම් අතුරින් එක්තරා දුර්වර්ණ කිරීමක් ගත යුත්තේ ය. (කප්බිංදු තැබිය යුත්තේ ය). ඉදින් හික්කුවක් තෙවැදෑරුම් දුර්වර්ණ කිරීම් අතුරින් එක්තරා දුර්වර්ණ කිරීමක් නො ගෙන අලුත් සිවුරක් පරිභෝග කරන්නේ නම්, පවිති වේ.

59. යම් හික්කුවක් වනාහි හික්කුවකට හෝ හික්කුණියකට හෝ සික්ඛමානාවකට හෝ සාමණේරයකුට හෝ සාමණේරියකට හෝ තමා විසින් සිවුරක් විකල්පනය කර

1. අලුත් සිවුරක් යනු කප්බිංදු නො තැබූ සිවුරකි.

2. හුදු නිල් පැහැය නො වේ. කංස නිල හෝ පලාස නිල වේ.

වා සාමං චීවරං විකප්පෙත්වා, අපච්චුද්ධාරකං¹
පරිභුඤ්ජෙය්‍ය පාවිත්තියං.

60. යෝ පන හික්බූ හික්බූස්ස පත්තං වා චීවරං
වා නිසීදනං වා සූචිසරං වා කායබන්ධනං වා
අපනිධෙය්‍ය වා අපනිධාපෙය්‍ය වා අන්තමසෝ
හස්සාපෙක්ඛෝපි,² පාවිත්තියං.

සුරාපානවග්ගෝ ඡට්ඨෝ.

61. යෝ පන හික්බූ සඤ්චිච්ච පාණං ඡ්විතා
වෝරෝපෙය්‍ය පාවිත්තියං.

62. යෝ පන හික්බූ ඡානං සප්පාණකං උදකං
පරිභුඤ්ජෙය්‍ය පාවිත්තියං.

63. යෝ පන හික්බූ ඡානං යථාධම්මං නිහතා-
ධිකරණං පුනකම්මාය උක්කෝටෙය්‍ය පාවිත්තියං.

64. යෝ පන හික්බූ හික්බූස්ස ඡානං දුට්ඨුල්ලං
ආපත්තිං පටිච්ඡාදෙය්‍ය පාවිත්තියං.

65. යෝ පන හික්බූ ඡානං උභනවීසතිවස්සං
පුග්ගලං උපසම්පාදෙය්‍ය, සෝ ච පුග්ගලෝ
අනුපසම්පන්නෝ තේ ච හික්බූ ගාරස්භා, ඉදං
තස්මිං පාවිත්තියං.

1. ඇතැම් පොත්වල අපච්චුද්ධාරණං

2. ඇතැම් පොත්වල හස්සාපෙක්ඛෝපි

නැවත පවිවුද්ධාරය නො කර පරිභෝග කරන්නේ නම්, පවිති වේ.

60. යම් හික්කුවක් වනාහි යටත් පිරිසෙයින් ක්‍රීඩා පිණිස හෝ හික්කුවකගේ පාත්‍රයක් හෝ සිවුරක් හෝ නිසිදනයක් හෝ ඉදිකටු ගුලාවක් හෝ ඉණ පටියක් හෝ සඟවන්නේ නම් හෝ සඟවවන්නේ නම්, පවිති වේ.

හයවැනි සුරාපාන වර්ගය යි.

61. යම් හික්කුවක් වනාහි දැන දැන සතෙකු දිවියෙන් තොර කරන්නේ නම්, පවිති වේ.

62. යම් හික්කුවක් වනාහි දැන දැන ප්‍රාණීන් සහිත ජලය පරිභෝග කරන්නේ නම්, පවිති වේ.

63. යම් හික්කුවක් වනාහි දැන දැන ධර්මය වූ පරිද්දෙන් සන්සිඳුවන ලද අධිකරණයක් නැවත විසඳීම සඳහා මතු කරන්නේ නම්, පවිති වේ.

64. යම් හික්කුවක් වනාහි දෑන දෑන හික්කුවකගේ දුහුල් ඇවැතක් සඟවන්නේ නම්, පවිති වේ.

65. යම් හික්කුවක් වනාහි දෑන දෑන වයස විස්සට අඩු පුද්ගලයෙකු උපසම්පදා කරවන්නේ නම් ඒ පුද්ගල තෙමේ ද අනුපසම්පන්න වේ. කාරක හික්කුන් වහන්සේලා ද ගැරහිය යුත්තෝ වෙත්. ඒ උපාධ්‍යායයන් වහන්සේ කෙරෙහි, මේ පවිතිය වේ.

66. යෝ පන භික්ඛු ජානං ථෙය්‍යසත්ථේන සද්ධිං සංවිධාය ඒකද්ධානමග්ගං පටිපජ්ජේය්‍ය, අන්තමසෝ ගාමන්තරම්පි පාවිත්තියං.

67. යෝ පන භික්ඛු මාකුගාමේන සද්ධිං සංවිධාය ඒකද්ධානමග්ගං පටිපජ්ජේය්‍ය, අන්තමසෝ ගාමන්තරම්පි පාවිත්තියං.

68. යෝ පන භික්ඛු ඒවං වදෙය්‍ය; තථානං භගවතා ධම්මං දේසිතං ආජානාමි, යථා යේමේ අන්තරායිකා ධම්මා චුත්තා භගවතා තේ පටි-සේවතෝ නාලං අන්තරායායාති. සෝ භික්ඛු භික්ඛුහි ඒවමස්ස වචනීයෝ; මා ආයස්මා ඒවං අවච, මා භගවන්තං අභිභාවික්ඛි, න හි සාධු භගවතෝ අභිභක්ඛානං, න හි භගවා ඒවං වදෙය්‍ය, අනේකපරියායේන ආවුසෝ අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා චුත්තා භගවතා, අලඤ්ච පන තේ පටිසේවතෝ අන්තරායායාති. ඒවඤ්ච පන සෝ භික්ඛු භික්ඛුහි චුච්චමානෝ, තථේව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය, සෝ භික්ඛු භික්ඛුහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛිබ්බෝ තස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යාවතතියඤ්චේ සමනු-භාසියමානෝ තං පටිනිස්සජ්ජේය්‍ය, ඉච්චේතං කුසලං. නෝ චේ පටිනිස්සජ්ජේය්‍ය පාවිත්තියං.

66. යම් හික්කුවක් වනාහි දූන දූන සොර ගැල් කණ්ඩායමක් සමග සංවිධානය වී එක් ව දීර්ඝ මාර්ගයකට පිවිසින්නේ ද, යටත් පිරිසෙයින් අන් ගමකටදු පිළිපන්නේ නම්, පවිති වේ.

67. යම් හික්කුවක් වනාහි කාන්තාවක් සමග සංවිධානය වී එක්ව දීර්ඝ මාර්ගයකට පිළිපන්නේ ද, යටත් පිරිසෙයින් අන් ගමකටදු පිළිපන්නේ නම්, පවිති වේ.

68. යම් හික්කුවක් වනාහි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයක් වදාරන ලද්දාහු ද ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නහුට අන්තරාය පිණිස නො වේ යැයි එසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාළ ධර්මය මම දනිමි” යැයි මෙසේ කියන්නේ නම්, ඒ හික්කුව හික්කුන් විසින් “ඇවැත්නි මෙසේ නො කියව; භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නුගුණ නො කියව; භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නුගුණ කීම නො මැනවි; භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ නො ම වදාරන්නේ ය; ඇවැත්නි නොයෙක් ආකාරයෙන් අන්තරායකර ධර්මයෝ අන්තරායකර යැයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද්දේ ද, ඒ ධර්මයන් සේවනය කළහුට අන්තරාය පිණිස පවතින්නේම ය” යැයි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. මෙසේ ද වනාහි ඒ හික්කුව හික්කුන් විසින් කියනු ලබන්නේ එසේ ම දැඩි ව ගන්නේ නම් ඒ හික්කුව හික්කුන් විසින් ඒ දෘෂ්ඨිය අත්හැරීම පිණිස තුන්යළ දක්වා සමනුභාසන කර්මය¹ කළ යුතු වේ. ඉදින් තුන්යළ දක්වා සමනුභාසන කර්මය කරනු ලබන්නේ ඒ දෘෂ්ටිය අත්හරින්නේ නම් මෙසේ මෙය මැනවි. ඉදින් අත් නො හරින්නේ නම්, පවිති වේ.

1. ඤාති වතුන්ට වනය කර්මයකි

69. යෝ පන හික්බූ ජානං තථාචාදිනා හික්බූනා අකතානුධම්මෙන¹ තං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිනිස්සට්ඨේන සද්ධිං සම්භුඤ්ජෙය්‍ය වා සංවසෙය්‍ය වා සහ වා සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය පාවිත්තියං.

70. සමනුද්දේසෝපි චේ ඒවං වදෙය්‍ය; තථා-
හං භගවතා ධම්මං දේසිතං ආජානාමි, යථා
යේමේ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා
තේ පටිසේවතෝ නාලං අන්තරායායාති. සෝ
සමනුද්දේසෝ හික්බූහි ඒවමස්ස වචනීයෝ; මා
ආවුසෝ සමනුද්දේස ඒවං අවච, මා භගවන්තං
අබ්භාවික්ඛි, න හි සාධු භගවතෝ අබ්භක්ඛානං, න
හි භගවා ඒවං වදෙය්‍ය, අනේකපරියායේන ආවුසෝ
සමනුද්දේස, අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා
වුත්තා භගවතා, අලඤ්ච පන තේ පටිසේවතෝ
අන්තරායායාති. ඒවඤ්ච පන සෝ සමනුද්දේසෝ
හික්බූහි වුච්චමානෝ තථේව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය,
සෝ සමනුද්දේසෝ හික්බූහි ඒවමස්ස වචනීයෝ;
අප්පතග්ගේ තේ ආවුසෝ සමනුද්දේස, න
චේව සෝ භගවා සත්ථා අපදිසිතබ්බෝ. යම්පි
චඤ්ඤේ සමනුද්දේසා ලහන්ති හික්බූහි සද්ධිං
දිරත්තතිරත්තං සහසෙය්‍යං, සාපි තේ නත්ථි චර
පරේ,² විනස්සාති.

1. ඇතැම් පොත්වල අකතානුධම්මෙන

2. ඇතැම් පොත්වල පිරේ

69. යම් හික්කුවක් වනාහි දෑන දෑන එසේ ම කියන ඒ දෘෂ්ටි අත් නො හළ, උක්ෂේපණය¹ කර ඕසාරණය² නො කළ හික්කුවක් සමග ධර්මාමිෂ සම්භෝගය පවත්වන්නේ නම් හෝ උපෝසථ ආදි සංඝකර්ම කරන්නේ නම් හෝ එක වහලක් යට නිදන්නේ නම්, පවිති වේ.

70. සාමණේරයකුදු “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයක් වදාරන ලද්දාහු ද ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නහුට අන්තරාය පිණිස නො වේ යැයි එසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාළ ධර්මය මම දනිමි” යැයි මෙසේ කියන්නේ නම්, ඒ සාමණේර තෙම හික්කුන් විසින් “ඇවැත්නි සාමණේරයනි, මෙසේ නො කියව; භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නුගුණ නො කියව; භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නුගුණ කීම නො මැනවි; භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ නො ම වදාරන්නේ ය; ඇවැත් සාමණේරය, නොයෙක් ආකාරයෙන් අන්තරායකර ධර්මයෝ අන්තරායකර යැයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද්දේ ද, ඒ ධර්මයන් සේවනය කළහුට අන්තරාය පිණිස පවතින්නේ ම ය” යැයි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. මෙසේ ද වනාහි ඒ සාමණේර තෙම හික්කුන් විසින් කියනු ලබනුයේ එසේ ම දැඩි ව ගන්නේ නම්, ඒ සාමණේර තෙම හික්කුන් විසින් “ඇවැත් සාමණේරය අද පටන් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නුඹගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ යැයි නො ම කිය යුත්තේ ය; අනෙකුත් සාමණේරයෝ හික්කුන් වහන්සේලා සමග දෙකුන් රැයකුදු එක්ව යම් සයනයක් (සහසෙය්‍යාවක්) ලබන් නම් නුඹට එය ද නැත්තේ ය; බැහැර යව; නො දැක්මට යව” යැයි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය.

1. හික්මි එනතුරු සංඝසමාජයේ සියලු සම්බන්ධකම්වලින් ඉවත් කිරීම

2. යම් හික්කුවක් විනය කර්මයක් මගින් සංඝයා වෙතින් ඉවත් කොට, නැවත ආයති සංවරය පිහිටිය පසු සංඝයා වෙතට ඇතුළත් කිරීම

යෝ පන හික්බ්‍ය ජානං තථා නාසිතං
සමණුද්දේසං උපලාපෙය්‍ය වා උපට්ඨාපෙය්‍ය වා
සම්භුඤ්ජෙය්‍ය වා සහ වා සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය
පාවිත්තියං.

සප්පාණකවග්ගෝ සත්තමෝ.

71. යෝ පන හික්බ්‍ය හික්බ්‍යහි සහධම්මිකං
චුච්චමානෝ ඒවං වදෙය්‍ය; න තාවාහං ආචුසෝ
ඒතස්මිං. සික්ඛාපදේ සික්ඛිස්සාමි, යාව න
අඤ්ඤං හික්බ්‍යං ව්‍යත්තං විනයධරං පරිපුච්ඡාමිති
පාවිත්තියං.

සික්ඛමානේන හික්ඛවේ හික්බ්‍යනා අඤ්ඤා-
තඛිඛං පරිපුච්ඡිතඛිඛං පරිපඤ්ඡිතඛිඛං. අයං තත්ථ
සාමිච්චි.

72. යෝ පන හික්බ්‍ය පාතිමොක්ඛේ උද්දිස්සමානෝ
ඒවං වදෙය්‍ය; කිං පනිමේහි බුද්දානුබුද්දකේහි
සික්ඛාපදේහි උද්දිට්ඨේහි, යාවදේව කුක්කුච්චාය
විභේසාය විලේඛාය සංවත්තන්තිති, සික්ඛාපද-
විවණ්ණනකේ¹ පාවිත්තියං.

73. යෝ පන හික්බ්‍ය අන්වද්ධමාසං පාතිමොක්ඛේ
උද්දිස්සමානෝ ඒවං වදෙය්‍ය; ඉදානේව ඛෝ අහං

1. ඇතැම් පොත්වල සික්ඛාපදවිවණ්ණකේ

යම් හික්කුවක් දෑන දෑන එසේ නසන ලද සාමණේරයකුට සංග්‍රහ කරන්නේ නම් හෝ උපස්ථාන කරවා ගන්නේ නම් හෝ ධර්ම ආමිස සම්භෝග කරන්නේ නම් හෝ එක්ව සයනය කරන්නේ නම්, පවිති වේ.

සත්වැනි සප්පාණක වර්ගය යි.

71. යම් හික්කුවක් වනාහි හික්කුන් විසින් පැනවූ ශික්‍ෂා පදයන්ගෙන් කියනු ලබන්නේ “ඇවැත්නි මම ව්‍යක්ත විනයධර හික්කුවකගෙන් විමසන තාක් ඒ සික පදයෙහි නො හික්මෙන්නෙමි” යැයි මෙසේ කියන්නේ නම්, පවිති වේ.

මහණෙනි, හික්මෙනු කැමති හික්කුව විසින් ඒවා පිළිබඳව දත යුතු ය; පිළිවිසිය යුතු ය; සිතිය යුතු ය. මේ එහි අනුධර්මතාවයි.

72. යම් හික්කුවක් වනාහි පාමොක් උදෙසනු ලබන කල්හි¹ “කිම, මේ කුඩා අනුකුඩා සිකපද උදෙසීමෙන් කවර වැඩක් ද? හුදෙක් ඒවා කුකුස් පිණිස, වෙහෙස පිණිස, විලේඛන පිණිස පවතියි” යැයි සිකපද ගැරහීමෙහි පවිති වේ.

73. යම් හික්කුවක් වනාහි අඩමසක් පාසා පාමොක් උදෙසනු ලබන කල්හි “මේ ධර්මය ද විනයෙහි ආයෝ

1. උදෙසනු ලබන කල්හි යනු ආචාර්යවරයෙකු විසින් අතවැසි හිමිනමකට උගන්වනු ලබන කල්හි, ඉගෙන ගන්නා කල්හි

ආජානාමි,¹ අයම්පි කිරිධම්මෝ සුත්තාගතෝ සුත්තපරියාපන්නෝ අන්වද්ධමාසං උද්දේසං ආගච්ඡති, තඤ්චෙ භික්ඛුං අඤ්ඤේ භික්ඛු ජානෙය්‍යුං, නිසින්නපුබ්බං ඉමිනා භික්ඛුනා ද්වන්තික්ඛත්තුං පාතිමොක්ඛේ උද්දිස්සමානේ, කෝ පන වාදෝ භියෙය්‍යාති.² න ච තස්ස භික්ඛුනෝ අඤ්ඤාණකේන මුත්ති අත්ථි. යඤ්ච තත්ථ ආපත්තිං ආපන්නෝ, තඤ්ච යථාධම්මෝ කාරේතබ්බෝ, උත්තරිං චස්ස මෝහෝ ආරෝපේතබ්බෝ; තස්ස තේ ආචුසෝ අලාභා, තස්ස තේ දුල්ලද්ධං, යං ත්වං පාතිමොක්ඛේ උද්දිස්සමානේ, න සාධුකං අට්ඨිකත්වා³ මනසිකරෝසිති, ඉදං තස්මිං මෝහනකේ පාවිත්තියං.

74. යෝ පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස කුපිතෝ අනත්තමනෝ පහාරං දදෙය්‍ය පාවිත්තියං.

75. යෝ පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස කුපිතෝ අනත්තමනෝ තලසත්තිකං උග්ගිරෙය්‍ය පාවිත්තියං.

76. යෝ පන භික්ඛු භික්ඛුං අමුලකේන සඛ්ඝාදි-සේසේන අනුද්ධංසෙය්‍ය පාවිත්තියං.

77. යෝ පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස සඤ්චිච්ච කුක්කුච්චං උපදහෙය්‍ය;⁴ ඉතිස්ස මුහුත්තම්පි අභාසු භවිස්සතිති, ඒතදේව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං පාවිත්තියං.

1. ඇතැම් පොත්වල ජානාමි

2. ඇතැම් පොත්වල භියෙය්‍ය

3. ඇතැම් පොත්වල අට්ඨං කත්වා

4. ඇතැම් පොත්වල උප්පාදෙය්‍ය

ය; විනයෙහි ඇතුළත් ය; අධිමසක් පාසා උදෙසීමට පැමිණෙයි යැයි මම දැන් ම දනිමි” යැයි මෙසේ කියන්නේ නම්, ඉදින් ඒ හික්කුව “මේ හික්කුව විසින් දෙතුන් වරක් පාමොක් උදෙසනු ලබන කල්හි පෙර හුන්නේ” යැයි අනෙක් හික්කුහු දන්නාහු නම්, ඒ හික්කුවට නො දන්නේ මිදීමක් නැත. බොහෝ වූ කළ කවර කථා ද? එසේ ම එහි ලා යම් ඇවතකට පැමිණියේ නම්, ඒ ඇවතට ධර්මයේ වූ පරිද්දෙන් කරවිය යුතු වේ. මත්තෙහි ද ඔහුට “ඇවැත්නි යම් හෙයකින් නුඹ පාමොක් උදෙසනු ලබන කල්හි මනා කොට අර්ථ ඇති කොට මෙතෙහි නො කරන්නෙහි ද, එහෙයින් එය තොපට අලාභයකි. ඒ තොපට නො මනා ලෙස ලැබීමකි” යැයි මෝහාරෝපණ විනය කර්මය¹ කළ යුතු ය. මෝහනය කරන ලද ඔහු කෙරෙහි මේ පවිතිය වේ.

74. යම් හික්කුවක් වනාහි කිපියේ නො සතුටු සිත් ඇතියේ හික්කුවකට පහර දෙන්නේ නම්, පවිති වේ.

75. යම් හික්කුවක් වනාහි කිපියේ නො සතුටු සිත් ඇත්තේ හික්කුවකට පහර දෙන ආකාරය දක්වා කය හෝ කාය පට්ඨාද්ධයක් නඟන්නේ නම්, පවිති වේ.

76. යම් හික්කුවක් වනාහි හික්කුවකට අමුලික, අසත්‍ය සංසාදිසේස ඇවතකින් චෝදනා කරන්නේ නම්, පවිති වේ.

77. යම් හික්කුවක් වනාහි “මෙසේ මොහුට මොහොතක් නමුදු අපහසුතාවක් වන්නේ” යැයි හික්කුවකට දූත දූත අනෙකක් නො ව මෙය ම කරුණු කොට කුකුස් උපදවන්නේ නම්, පවිති වේ.

1. මුළාවයෙන් පැවරිය යුතු

78. යෝ පන හික්බූ හික්බූනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං උපස්සුතිං තිට්ඨෙය්‍ය; යං ඉමේ භණ්ඩස්සන්නි තං සොස්සාමිති, ඒතදේව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං පාවිත්තියං.

79. යෝ පන හික්බූ ධම්මිකානං කම්මානං ඡන්දං දත්වා පච්ඡා ඛියනධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය පාවිත්තියං.

80. යෝ පන හික්බූ සඛ්ඤ්ඤා විනිවිජයකථාය චත්තමානාය ඡන්දං අදත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමෙය්‍ය පාවිත්තියං.

81. යෝ පන හික්බූ සමග්ගේන සඛ්ඤ්ඤා විවරං දත්වා, පච්ඡා ඛියනධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය; යථාසන්ථුතං හික්බූ සඛ්ඤ්ඤා ලාභං පරිණාමෙන්නිති පාවිත්තියං.

82. යෝ පන හික්බූ ජාතං සඛ්ඤ්ඤා ලාභං පරිණතං පුග්ගලස්ස පරිණාමෙය්‍ය පාවිත්තියං.

සහධම්මිකචග්ගෝ අට්ඨමෝ.

83. යෝ පන හික්බූ රඤ්ඤෝ ඛත්තියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස¹ අනික්ඛන්තරාජකේ අනිභතරනනකේ² පුබ්බේ අප්පට්ඨං විදිතෝ ඉන්දබ්බිලං අනික්කාමෙය්‍ය පාවිත්තියං.

1. ඇතැම් පොත්වල මුද්ධාවසිත්තස්ස

2. ඇතැම් පොත්වල අනිග්ගතරනනකේ

78. යම් හික්කුවක් වනාහි හටගත් දබර ඇති, හටගත් කලහ ඇති, විරුද්ධ වාදයට පැමිණි හික්කුන්ගේ කථා බස් ඇසෙන තැන “මොවුහු යමක් කියත් නම් එය අසමි” යැයි අනෙකක් නො ව මෙය ම කරුණු කොට කියා සිටින්නේ නම්, පවිති වේ.

79. යම් හික්කුවක් වනාහි දෑහැමි විනය කර්මයකට ඡන්දය දී පසුව ඒවාට දොස් කීමට පැමිණෙන්නේ නම්, පවිති වේ.

80. යම් හික්කුවක් වනාහි සගමැද විනය විනිශ්චයක් පවතින කල්හි ඡන්දය නො දී හුනස්නෙන් නැගිට යන්නේ නම්, පවිති වේ.

81. යම් හික්කුවක් වනාහි සමගි සංඝයා සමග එක් ව සිවුරක් දී හික්කුහු සංඝික ලාභය හිතවතුන්ට පිරිනමන්නේ යැයි පසුව නුගුණ කියන බවට පැමිණෙන්නේ නම්, පවිති වේ.

82. යම් හික්කුවක් වනාහි පිරිනමන ලද සංඝික ලාභයක් දෑන දෑන පුද්ගලයෙකුට පිරිනමන්නේ නම්, පවිති වේ.

අටවැනි සහධම්මික වර්ගය යි.

83. යම් හික්කුවක් වනාහි පෙර නො දන්වන ලද්දේ, රජු නික්ම නො ගිය කල්හි මෙහෙසිය නික්ම නො ගිය කල්හි අභිෂේක ලද ක්ෂත්‍රිය රජකුගේ නිදන කාමරයේ එළිපත ඉක්මවා පිවිසීමෙන්, පවිති වේ.

84. යෝ පන භික්ඛු රතනං වා රතනසම්මතං වා අඤ්ඤත්‍ර අප්පකාරාමා වා අප්පකාවසථා වා උග්ගණ්ඨෙය්‍ය වා උග්ගණ්ඨාපෙය්‍ය වා පාවිත්තියං. රතනං වා පන භික්ඛුනා රතනසම්මතං වා අප්පකාරාමේ වා අප්පකාවසථේ වා උග්ගහෙත්වා වා උග්ගහාපෙත්වා වා නික්ඛිපිතබ්බං, යස්ස භවිස්සති සෝ හරස්සතිති. අයං තත්ථ සාමීචි.

85. යෝ පන භික්ඛු සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා, විකාලේ ගාමං පවිසෙය්‍ය, අඤ්ඤත්‍ර තථාරූපා අච්චායිකා කරණියා පාවිත්තියං.

86. යෝ පන භික්ඛු අට්ඨිමයං වා දන්තමයං වා විසාණමයං වා සූචිසරං කාරාපෙය්‍ය හේදනකං පාවිත්තියං.

87. නවං පන භික්ඛුනා මඤ්චං වා පීඨං වා කාරයමානේන අට්ඨඛිගුලපාදකං කාරේතබ්බං සුගතඛිගුලේන, අඤ්ඤත්‍ර හෙට්ඨිමාය අට්ඨියා. තං අතික්කාමයතෝ ඡේදනකං පාවිත්තියං.

88. යෝ පන භික්ඛු මඤ්චං වා පීඨං වා තුලෝනද්ධං කාරාපෙය්‍ය උද්දාලනකං පාවිත්තියං.

89. නිසීදනං පන භික්ඛුනා කාරයමානේන පමාණිකං කාරේතබ්බං, තත්‍රිදං පමාණං; දීඝසෝ

84. යම් හික්කුවක් වනාහි ඇතුළුආරාමය හෝ ඇතුළුආවාසය හෝ හැර අන් තැනක ඇති රත්නයක් හෝ රත්න යැයි සම්මත යමක් ගන්නේ නම් හෝ ගන්වවන්නේ නම්, පවිත්‍ර වේ. හික්කුවක් විසින් ඇතුළුආරාමයේ හෝ ඇතුළුආවාසයේ රත්නයක් හෝ රත්න සම්මත දෙයක් රැගෙන හෝ ගෙන්වාගෙන යමෙකුගේ වන්නේ නම් හෙතෙම ගෙන යන්නේ යැයි තැන්පත් කර තැබිය යුතු ය. මේ එහි අනුධර්මතායි.

85. යම් හික්කුවක් වනාහි එබඳු හදිසි කටයුත්තක දී හැර, සිටින හික්කුවකට නො දන්වා විකාලයෙහි ගමට ඇතුළු වීමෙන්, පවිත්‍ර වේ.

86. යම් හික්කුවක් වනාහි අස්ථිමය හෝ දළමය හෝ අංමය හෝ ඉදිකටු ගුලාවක් කරවන්නේ නම්, හේදනක¹ පවිත්‍රියක් වේ.

87. අලුත් ඇඳක් හෝ පුටුවක් කරවන හික්කුව විසින් යට අටනිය හැර සුගත අඟලෙන් අඟල් අටක් වන සේ පාදවල උස තබා කරවිය යුතු ය. එය ඉක්මවන්නහුට ඡේදනක² පවිත්‍රියක් වේ.

88. යම් හික්කුවක් වනාහි ඇඳක් හෝ පුටුවක් හෝ පුළුන් බහා කරවන්නේ නම්, උද්දාලනක³ පවිත්‍රියක් වේ.

89. නිසිදනයක් කරවනු කැමති හික්කුව විසින් දිග ප්‍රමාණවත් කොට කරවිය යුතු ය. මේ එහි ප්‍රමාණය යි.

1. බිඳ දමා දෙසිය යුතු පවිත්‍රිය

2. වැඩි කොටස කපා දමා දෙසිය යුතු පවිත්‍රිය

3. පුළුන් උදුරා දමා දෙසිය යුතු පවිත්‍රිය

ද්වේ විදන්ථියෝ සුගතවිදන්ථියා, තිරියං දියඬිඬං,
දසා විදන්ථී. තං අතික්කාමයතෝ ඡේදනකං
පාවිත්තියං.

90. කණ්ඩුපට්ඨජාදිං පන භික්ඛුනා කාරයමානේන,
පමාණිකා කාරේතඛිබ්බා, තත්තිදං පමාණං; දීඝසෝ
චතස්සෝ විදන්ථියෝ සුගතවිදන්ථියා, තිරියං
ද්වේ විදන්ථියෝ. තං අතික්කාමයතෝ ඡේදනකං
පාවිත්තියං.

91. චස්සිකසාරිකං පන භික්ඛුනා කාරයමානේන,
පමාණිකා කාරේතඛිබ්බා, තත්තිදං පමාණං; දීඝසෝ
ඡ විදන්ථියෝ සුගතවිදන්ථියා, තිරියං අඬිඬතෙය්‍යා.
තං අතික්කාමයතෝ ඡේදනකං පාවිත්තියං.

92. යෝ පන භික්ඛු සුගතච්චරප්පමාණං ච්චරං
කාරාපෙය්‍ය, අතිරේකං වා ඡේදනකං පාවිත්තියං.
තත්තිදං සුගතස්ස සුගතච්චරප්පමාණං; දීඝසෝ නච
විදන්ථියෝ සුගතවිදන්ථියා, තිරියං ඡ විදන්ථියෝ.
ඉදං සුගතස්ස සුගතච්චරප්පමාණං.

රතනවග්ගෝ¹ නවමෝ.

1. ඇතැම් පොත්වල රාජවග්ගෝ

දිගින් සුගත් වියතින්¹ දෙවියනකි. සරසින් සුගත් වියතින් වියත් එකභමාරකි. දහවලු වියනකි. එය ඉක්මවන්නාට ඡේදනක පවිතිය වේ.

90. කණ්ඩු පටිච්ඡාදනයක්² කරවන හික්කුව විසින් ප්‍රමාණවත් ව කරවිය යුතු ය. මේ එහි ප්‍රමාණය යි. දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියනකි. සරසින් දෙවියනකි. එය ඉක්මවන්නාට ඡේදනක පවිතිය වේ.

91. වැසි සඵවක් කරවනු කැමති හික්කුව විසින් ප්‍රමාණවත් ව කරවිය යුතු ය. මේ එහි ප්‍රමාණය යි. දිගින් සුගත් වියතින් වියත් සයකි. පළලින් වියත් දෙකභමාරකි. එය ඉක්මවන්නාට ඡේදනක පවිතිය වේ.

92. යම් හික්කුවක් වනාහි සුගතයන් වහන්සේගේ සිවුරේ ප්‍රමාණයේ හෝ ඊට වැඩි ප්‍රමාණයේ හෝ සිවුරක් කරවන්නේ නම්, ඡේදනක පවිතිය වේ. එහි ලා මේ සුගතයන් වහන්සේගේ සුගත සිවුරේ ප්‍රමාණය යි. දිගින් සුගත් වියතින් නව වියනකි. පළලින් වියත් සයකි. මේ සුගතයන් වහන්සේගේ සුගත සිවුරේ ප්‍රමාණය යි.

නවවැනි රතන වර්ගය යි.

1. මෙහි දී මධ්‍යම පුරුෂයකුගේ වියතින් වියත් 3ක් හෙවත් වඩු රියන් 1-1/2 සුගත්වියත් 1කි.

2. වර්ම රෝග වසන (හොරි, දද, කුෂ්ඨ) විවරයක්

උද්දිට්ඨා ඛෝ ආයස්මන්තෝ ද්වේ නවුති
පාවිත්තියා ධම්මා.

තත්ථායස්මන්තෝ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තෝ තස්මා තුණ්හි,
ඵ්වමේතං ධාරයාමිති.

පාවිත්තියා ධම්මා නිට්ඨිතා.

(6) පාටිදේසනීයා ධම්මා

ඉමේ ඛෝ පනායස්මන්තෝ, චත්තාරෝ
පාටිදේසනීයා ධම්මා උද්දේසං ආගච්ඡන්ති.

1. යෝ පන භික්ඛු අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනීයා
අන්තර්සරං පටිට්ඨාය හත්ථතෝ බාදනීයං වා
හෝජනීයං වා සහත්ථා පටිග්ගහෙත්වා, බාදෙය්‍ය
වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා පටිදේසේතබ්බං තේන භික්ඛුනා;
ගාරය්හං ආවුසෝ ධම්මං ආපජ්ජං, අසප්පායං
පාටිදේසනීයං තං පටිදේසේමිති.

2. භික්ඛු පනේව කුලේසු නිමන්තිතා භුඤ්ජන්ති,
තත්‍ර චේ සා භික්ඛුනී චෝසාසමානරූපා ධීතා

ආයුෂ්මත්වරුනි! අනුදෙකක් වූ පවිති ඇවැත්
උදෙසන ලද්දාහු ය.

එහි ලා ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා විවාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු
ද? දෙවනුව ද විවාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? තෙවනුව ද
විවාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද?

මෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පරිශුද්ධය හ. නිහඬ එබැවිනි.
'මෙසේ මෙය ධරම්' යැයි

පවිති ඇවැත් ධර්ම අවසන් ය.

(6) පාට්දේසනීය ධර්ම

ආයුෂ්මත්වරුනි! මේ සතර පාට්දේසනීය ධර්මයෝ
උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. යම් හික්කුවක් වනාහි, ඇතුළුගමට පිවිසි නො නැ
වූ හික්කුණියකගේ අතින් කෑ යුතු දෙයක් හෝ බුදිය යුතු
දෙයක් හෝ සියතින් පිළිගෙන කන්නේ නම් හෝ බුදින්නේ
නම් හෝ, ඒ හික්කුව විසින් "ඇවැත්නි, ගැරහිය යුතු වූ
අසත්ප්‍රාය වූ නැවත දෙසිය යුතු ඇවතකට පැමිණියෙමි;
එය පෙරළා දෙසමි" යැයි පෙරළා දෙසිය යුතු ය.

2. හික්කුහු වනාහි කුලයන්හි නිමන්ත්‍රණය කරන
ලද්දාහු දන් වළඳත්. ඉදින් එහි ලා හික්කුණියක් "මෙහි සුප

හෝති; ඉධ සුපං දේථ ඉධ ඕදනං දේථාති. තේහි භික්ඛූහි සා භික්ඛූහී අපසාදේතඛ්ඛා; අපසක්ක තාව හගිති, යාව භික්ඛූ භුඤ්ජන්තීති. ඒකස්සපි චේ¹ භික්ඛූනෝ නප්පට්ඨාසෙය්‍ය තං භික්ඛූනිං අපසාදේතුං; අපසක්ක තාව හගිති, යාව භික්ඛූ භුඤ්ජන්තීති, පට්ඨෙදේතඛ්ඛං. තේහි භික්ඛූහි; ගාරය්‍යං ආවුසෝ ධම්මං ආපජ්ජම්භා, අසප්පායං පාට්ඨෙසනීයං තං පට්ඨෙදේමාති.

3. යාති ඛෝ පන තාති සෙක්ඛසම්මතානි² කුලානි, යෝ පන භික්ඛූ තථාරූපේසු සෙක්ඛසම්මතේසු කුලේසු පුබ්බේ අනිමන්තිතෝ, අගිලානෝ, බාදනීයං වා භෝජනීයං වා සහත්ථා පටිග්ගහෙත්වා, බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පට්ඨෙදේතඛ්ඛං තේන භික්ඛූනා; ගාරය්‍යං ආවුසෝ ධම්මං ආපජ්ජං, අසප්පායං පාට්ඨෙසනීයං තං පට්ඨෙදේමීති.

4. යාති ඛෝ පන තාති ආරඤ්ඤකානි සේනාසනානි සාසඛ්ඛසම්මතානි සප්පට්ඨයානි, යෝ පන භික්ඛූ තථාරූපේසු සේනාසනේසු විහරන්තෝ,³ පුබ්බේ අප්පට්ඨංවිදිතං බාදනීයං වා භෝජනීයං වා අජ්ඣාරාමේ සහත්ථා පටිග්ගහෙත්වා, අගිලානෝ බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පට්ඨෙදේතඛ්ඛං තේන භික්ඛූනා; ගාරය්‍යං

1. ඇතැම් පොත්වල ඒකස්ස චෙපි

2. ඇතැම් පොත්වල සේඛසම්මතානි

3. ඇතැම් පොත්වල විහරන්තෝ නොමැති ව සේනාසනේසු පමණක් ඇත.

දෙව; මෙහි බත් දෙව” යැයි විධාන කරමින් සිටියා වෙයි ද, එහි සිටින හික්කුන් විසින් “නැගණියනි, හික්කුන් වහන්සේලා වළඳා අවසන් වනතුරු නුඹ මෙතනින් ඉවත් ව යව” යැයි ඉවත් කළ යුතු ය. ඉදින් එක් හික්කුවකුදු “නැගණියනි හික්කුන් වහන්සේලා වළඳා අවසන් වනතුරු ඉවත් ව යව” යැයි ඒ හික්කුණිය ඉවත් කරන්නට නො වැටහෙන්නේ නම්, ඒ හික්කුහු විසින් “ඇවැත්නි, ගැරහිය යුතු වූ අසත්ප්‍රාය වූ නැවත දෙසිය යුතු ඇවතකට පැමිණියෙමු; එය පෙරළා දෙසමු” යැයි පෙරළා දෙසිය යුත්තාහු ය.

3. යම් ඒ සේබසම්මත කුලයෝ ඇත් ද, යම් හික්කුවක් එබඳු සේබසම්මත කුලයන්හි පෙර නිමන්ත්‍රණය නො කරන ලද්දේ, නො ගිලන් වූයේ, කෑ යුතු දෙයක් හෝ බුදිය යුතු දෙයක් හෝ සියතින් පිළිගෙන කන්නේ නම් හෝ බුදින්තේ නම් හෝ, ඒ හික්කුව විසින් “ඇවැත්නි, ගැරහිය යුතු වූ අසත්ප්‍රාය වූ නැවත දෙසිය යුතු ඇවතකට පැමිණියෙමි; එය පෙරළා දෙසමි” යැයි පෙරළා දෙසිය යුතු ය.

4. යම් ඒ සැක සහිත යැයි සම්මත වූ බිය සහිත වූ වන සෙනසුන් ඇත් ද, යම් හික්කුවක් එබඳු සෙනසුන්හි වාසය කරනුයේ, නො ගිලන් වූයේ, පෙර නො දන්වා ගෙනෙන ලද කෑ යුතු දෙයක් හෝ බුදිය යුතු දෙයක් හෝ ඇතුළුආරාමයේ දී, සියතින් පිළිගෙන කන්නේ නම් හෝ බුදින්තේ නම් හෝ, ඒ හික්කුව විසින් “ඇවැත්නි, ගැරහිය යුතු වූ අසත්ප්‍රාය වූ නැවත දෙසිය යුතු ඇවතකට

ආවුසෝ ධම්මං ආපජ්ජං, අසප්පායං පාටිදේසනීයං
තං පටිදේසෙමිති.

උද්දිට්ඨා ඛෝ ආයස්මන්තෝ, චත්තාරෝ
පාටිදේසනීයා ධම්මා.

තත්ථායස්මන්තෝ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තෝ තස්මා තුණ්හි,
ඵවමේතං ධාරයාමිති.

පාටිදේසනීයා ධම්මා නිට්ඨිතා.

(7) සේඛියා ධම්මා

ඉමේ ඛෝ පනායස්මන්තෝ සේඛියා ධම්මා
උද්දේසං ආගච්ඡන්ති.

1. පරිමණ්ඩලං නිවාසෙස්සාමිති සික්ඛා
කරණීයා.
2. පරිමණ්ඩලං පාරුපිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.
3. සුපට්ච්ඡන්තෝ අන්තරසරේ ගමිස්සාමිති
සික්ඛා කරණීයා.

පැමිණියෙමි; එය පෙරළා දෙසමි” යැයි පෙරළා දෙසිය යුතු ය.

ආයුෂ්මත්වරුනි! සතරක් වූ පාට්ඨේසනීය ඇවැත් උදෙසන ලද්දාහු ය.

එහි ලා ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා විචාරමි; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? දෙවනුව ද විචාරමි; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? තෙවනුව ද විචාරමි; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද?

මෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පරිශුද්ධය හ. නිහඬ එබැවිනි. ‘මෙසේ මෙය ධරමි’ යැයි

පාට්ඨේසනීය ඇවැත් ධර්ම අවසන් ය.

(7) සේඛ්‍යා ධර්ම

ආයුෂ්මත්වරුනි! මේ සේඛ්‍යා ධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. හාත්පස පිරිමඬුලු කොට අදනය අඳින්නෙමි’යි හික්මිය යුතු ය.
2. හාත්පස පිරිමඬුලු කොට සිවුරු පොරවන්නෙමි’යි හික්මිය යුතු ය.
3. සුපිළිසන් ව සිවුරු පොරවාගෙන ඇතුළුගමෙහි වඩින්නෙමි’යි හික්මිය යුතු ය.

4. සුපරිච්ඡන්තෝ අන්තරහරේ නිසිදිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
5. සුසංවුතෝ අන්තරහරේ ගමිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
6. සුසංවුතෝ අන්තරහරේ නිසිදිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
7. ඔක්ඛිත්තවක්ඛු අන්තරහරේ ගමිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
8. ඔක්ඛිත්තවක්ඛු අන්තරහරේ නිසිදිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
9. න උක්ඛිත්තකාය අන්තරහරේ ගමිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
10. න උක්ඛිත්තකාය අන්තරහරේ නිසිදිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.

පරිමණ්ඩලවග්ගෝ පඨමෝ.

11. න උප්පග්ගිකාය අන්තරහරේ ගමිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
12. න උප්පග්ගිකාය අන්තරහරේ නිසිදිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.

4. සුපිළිසන් ව සිවුරු පොරවාගෙන ඇතුළුගමෙහි වැඩ හිඳින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
5. මනා සංවරයකින් යුතු ව ඇතුළුගමෙහි වඩින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
6. මනා සංවරයකින් යුතු ව ඇතුළුගමෙහි වැඩ හිඳින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
7. බිමට යොමා ගත් ඇස් ඇති ව (වියදඬු පමණ දුර බලමින්) ඇතුළුගමෙහි වඩින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
8. බිමට යොමා ගත් ඇස් ඇති ව (වියදඬු පමණ දුර බලමින්) ඇතුළුගමෙහි වැඩ හිඳින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
9. සිවුරු ඔසවාගෙන ඇතුළුගමෙහි නො වඩින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
10. සිවුරු ඔසවාගෙන ඇතුළුගමෙහි නො හිඳින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.

පළමුවැනි පරිමණ්ඩල වර්ගය යි.

11. මහ හඬින් සිනා සෙමින් ඇතුළුගමෙහි නො වඩින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
12. මහ හඬින් සිනා සෙමින් ඇතුළුගමෙහි නො හිඳින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.

13. අප්පසද්දෝ අන්තරසරේ ගමිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
14. අප්පසද්දෝ අන්තරසරේ නිසිදිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
15. න කායප්පවාලකං අන්තරසරේ ගමිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
16. න කායප්පවාලකං අන්තරසරේ නිසිදිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
17. න බාහුප්පවාලකං අන්තරසරේ ගමිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
18. න බාහුප්පවාලකං අන්තරසරේ නිසිදිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
19. න සීසප්පවාලකං අන්තරසරේ ගමිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
20. න සීසප්පවාලකං අන්තරසරේ නිසිදිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.

උප්පග්ගිකවග්ගෝ දුතියෝ.

21. න ඛම්භකතෝ අන්තරසරේ ගමිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.

13. ශබ්ද නො කොට ඇතුළුගමෙහි වඩින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
14. ශබ්ද නො කොට ඇතුළුගමෙහි හිඳින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
15. කය සොලවමින් ඇතුළුගමෙහි නො වඩින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
16. කය සොලවමින් ඇතුළුගමෙහි නො හිඳින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
17. අත් සොලවමින් ඇතුළුගමෙහි නො වඩින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
18. අත් සොලවමින් ඇතුළුගමෙහි නො හිඳින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
19. හිස සොලවමින් ඇතුළුගමෙහි නො වඩින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
20. හිස සොලවමින් ඇතුළුගමෙහි නො හිඳින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.

දෙවැනි උප්පග්ගික වර්ගය යි.

21. උකුළෙහි අත් තබාගෙන ඇතුළුගමෙහි නො වඩින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.

22. න ඛම්භකතෝ අන්තරසරේ නිසිදිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
23. න ඕගුණධීතෝ අන්තරසරේ ගමිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
24. න ඕගුණධීතෝ අන්තරසරේ නිසිදිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
25. න උක්කුටිකාය අන්තරසරේ ගමිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
26. න පල්ලන්ටිකාය අන්තරසරේ නිසිදිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
27. සක්කච්චං පිණ්ඩපාතං පටිග්ගහෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
28. පත්තසඤ්ඤි පිණ්ඩපාතං පටිග්ගහෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
29. සමසුපකං පිණ්ඩපාතං පටිග්ගහෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
30. සමතිත්තිකං පිණ්ඩපාතං පටිග්ගහෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.

ඛම්භකතවග්ගෝ තතියෝ.

22. උකුළෙහි අත් තබාගෙන ඇතුළුගමෙහි නො හිඳින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
23. හිස වසා පොරවාගෙන ඇතුළුගමෙහි නො වඩින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
24. හිස වසා පොරවාගෙන ඇතුළුගමෙහි නො හිඳින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
25. විඵල හෝ ඇඟිලි බිම අනිමින් ඇතුළුගමෙහි නො වඩින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
26. අකවුටු බැඳගෙන ඇතුළුගමෙහි නො හිඳින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
27. සිහි එළවාගෙන පිණ්ඩපාතය පිළිගන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
28. පාත්‍රය යන සංඥාව ඇති ව පිණ්ඩපාතය පිළිගන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
29. බතින් හතරෙන් කොටසක් (1/4) සුප ඇති සේ පිණ්ඩපාතය පිළිගන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
30. පාත්‍රයේ ඇතුළුවුව විටට සමවන සේ පිණ්ඩපාතය පිළිගන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.

තෙවැනි බම්හකත වර්ගය යි.

31. සක්කච්චං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
32. පත්තසඤ්ඤී පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
33. සපදානං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
34. සමසුපකං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
35. න ථූපතෝ¹ ඕමද්දිත්වා පිණ්ඩපාතං
භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
36. න සුපං වා ඛ්‍යඤ්ජනං² වා ඕදනේන
පටිච්ඡාදෙස්සාමි, හියොය්කමානං
උපාදායාති සික්ඛා කරණියා.
37. න සුපං වා ඕදනං වා අභිලානෝ
අත්තනෝ අත්ථාය විඤ්ඤාපෙත්වා
භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
38. න උජ්ඣානසඤ්ඤී පරෙසං පත්තං
ඕලෝකෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
39. නාතිමහත්තං කබලං කර්ස්සාමිති සික්ඛා
කරණියා.

1. ඇතැම් පොත්වල නථූපකතෝ

2. ඇතැම් පොත්වල ඛ්‍යඤ්ජනං

31. සිහි එළවාගෙන දන් වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
32. පාත්‍රය යන සංඥාව ඇති ව දන් වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
33. තමා දෙස පටන් අනුපිළිවෙළින් (පාත්‍රයේ තැනින් තැන නො ගෙන) දන් වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
34. බතෙන් හතරෙන් කොටසක් (1/4) සුප ඇති සේ දන් වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
35. බත මුදුනින් අනා දන් නො වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
36. සුප, වාශ්ඡ්ඡන වැඩිපුර ගනු අදහසින් ඒවා බතින් නො වසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
37. නො ගිලන්ව සුප හෝ බත් හෝ තමා උදෙසා ඉල්ලාගෙන නො වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
38. ගරහනු කැමතිව අනුන්ගේ පාත්‍රය දෙස බැලීමෙන් වළකින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
39. මහත් විශාලව බත් පිඬු කිරීමෙන් වළකින්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.

40. පරිමණ්ඩලං ආලෝපං කරස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

සක්කච්චවග්ගෝ චතුත්ථෝ.

41. න අනාහට්ඨෙ කබලේ මුඛද්වාරං විවරස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
42. න භුඤ්ජමානෝ සබ්බං හත්ථං මුඛේ පක්ඛිපිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
43. න සකබලේන මුඛේන ඛ්‍යාහරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
44. න පිණ්ඩුක්ඛේපකං භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
45. න කබලාවච්ඡේදකං භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
46. න අවගණ්ඩකාරකං භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
47. න හත්ථනිද්ධුනකං භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
48. න සිත්ථාවකාරකං භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

40. හාත්පසින් ගුලි කොට බත් පිඬු සකස් කරන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.

සිවුවැනි පිණ්ඩපාත වර්ගය යි.

41. බත් පිඬු මුවට ලංකිරීමට පෙර මුව විවෘත නො කරන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
42. දන් වළඳමින් මුළු අත මුව තුලට ඇතුළු නො කරන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
43. මුව තුල ආහාර තිබිය දී (කථාකිරීමට නො හැකි පමණට) කථා බස් නො කරන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
44. බත් පිඬු ආදිය මුව තුලට විසිකරමින් නො වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
45. බත් පිඬුව කටින් කඩ කඩා නො වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
46. හකු පුරවාගෙන දන් නො වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
47. අත් ගසා දමමින් දන් නො වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
48. බත් ඇට තැන තැන විසුරුවමින් දන් නො වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.

49. න ජීවිහානිච්ඡාරකං භුඤ්ජස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
50. න චප්පචප්පකාරකං භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා
කරණියා.

කබලවග්ගෝ පඤ්චමෝ.

51. න සුරුසුරුකාරකං භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා
කරණියා.
52. න හත්ථනිල්ලේහකං භුඤ්ජස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
53. න පත්තනිල්ලේහකං භුඤ්ජස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
54. න ඔට්ඨනිල්ලේහකං භුඤ්ජස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
55. න සාමිසේන හත්ථේන පානියථාලකං
පටිග්ගහෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
56. න සසිත්ථකං පත්තධෝවනං අන්තරසරේ
ඡඩ්ඛෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
57. න ඡත්තපාණිස්ස අගිලානස්ස ධම්මං
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

49. දිව පිටතට නෙරමින් දන් නො වළඳන්නෙමි'යි
හික්මිය යුතු ය.
50. 'වපු වපු' යන හඬ නඟමින් දන් නො
වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.

පස්වැනි කබල වර්ගය යි.

51. 'සුරු සුරු' යන හඬ නඟමින් දන් නො
වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
52. අත ලෙවකමින් දන් නො වළඳන්නෙමි'යි
හික්මිය යුතු ය.
53. පාත්‍රය ලෙවමින් (ඇඟිලිවලින් සුර සුරා) දන්
නො වළඳන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
54. තොල් ලෙවමින් දන් නො වළඳන්නෙමි'යි
හික්මිය යුතු ය.
55. ඉඳුල් සහිත අතින් පැන් භාජනය නො
පිළිගන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
56. බත් ඇට, ඉඳුල් සහිත පාත්‍ර දෙවූ ජලය ඇතුළු-
ගමෙහි හෝ ඇතුළුගෙයි නො දමන්නෙමි'යි
හික්මිය යුතු ය.
57. කුඩ අතැතිව සිටින නො ගිලනාට දහම් නො
දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.

58. න දණ්ඩපාණිස්ස අභිලානස්ස ධම්මං.
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
59. න සත්ථපාණිස්ස අභිලානස්ස ධම්මං.
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
60. න ආයුධපාණිස්ස අභිලානස්ස ධම්මං.
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

සුරුසුරුවග්ගෝ ඡට්ඨෝ.

61. න පාදුකාරුළ්හස්ස අභිලානස්ස ධම්මං.
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
62. න උපාහනාරුළ්හස්ස අභිලානස්ස ධම්මං.
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
63. න යානගතස්ස අභිලානස්ස ධම්මං.
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
64. න සයනගතස්ස අභිලානස්ස ධම්මං.
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
65. න පල්ලන්ථිකාය නිසින්තස්ස අභිලානස්ස
ධම්මං. දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
66. න වේධිතසිසස්ස අභිලානස්ස ධම්මං.
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

58. දඬු අතැතිව සිටින නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
59. සැත් අතැතිව සිටින නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
60. ආයුධ අතැතිව සිටින නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.

සවැනි සුරුසුරු වර්ගය යි.

61. පයලූ ලී සෙරෙප්පු ඇති නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
62. පයලූ වහන් ඇති නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
63. යානයෙහි හුන්නා වූ නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
64. යහනෙහි සයනය කරන්නා වූ නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
65. අකවටු බැඳ සිටින නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
66. හිස වෙළා සිටින (ජටාවක් බැඳි) නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.

67. න ඕගුණ්ඨිතසිසස්ස අගිලානස්ස ධම්මං
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
68. න ඡමාය¹ නිසිදිත්වා ආසනේ නිසින්තස්ස
අගිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා
කරණියා.
69. න නීචේ ආසනේ නිසිදිත්වා උච්චේ
ආසනේ නිසින්තස්ස අගිලානස්ස ධම්මං.
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
70. න ධීතෝ නිසින්තස්ස අගිලානස්ස ධම්මං.
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
71. න පච්ඡතෝ ගච්ඡන්තෝ, පුරතෝ
ගච්ඡන්තස්ස අගිලානස්ස ධම්මං.
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
72. න උප්පථේන ගච්ඡන්තෝ, පථේන
ගච්ඡන්තස්ස අගිලානස්ස ධම්මං.
දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
73. න ධීතෝ අගිලානෝ උච්චාරං වා
පස්සාවං වා කරස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
74. න හරිතේ අගිලානෝ උච්චාරං වා පස්සාවං
වා ඛේළං වා කරස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
75. න උදකේ අගිලානෝ උච්චාරං වා පස්සාවං
වා ඛේළං වා කරස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

පාදුකාවග්ගෝ² සත්තමෝ.

1. ඇතැම් පොත්වල න ඡමායං

2. ඇතැම් පොත්වල පාදුකවග්ගෝ

67. හිස වසාගෙන පොරවා සිටින නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
68. තමන් බිම හිඳ, ආසනයක හිඳ සිටින නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
69. තමන් පහත් අසුනක හිඳ උස් අසුනක හුන් නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
70. තමා සිටගෙන, හිඳගෙන සිටින නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
71. තමා පිටුපසින් ගමන් කරමින්, ඉදිරියෙන් යන නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
72. තමා නො මඟින් යමින් නියම මඟින් යන්නා වූ නො ගිලනාට දහම් නො දෙසන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
73. සිටගෙන, නො ගිලන් ව වැසිකිළි හෝ කැසිකිළි හෝ නො කරන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
74. තණ කොළ, පැළෑටි ආදිය ඇති තැනක නො ගිලන්ව වැසිකිළි හෝ කැසිකිළි හෝ කෙළ ගැසීම හෝ නො කරන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.
75. නො ගිලන්ව ජලයෙහි වැසිකිළි හෝ කැසිකිළි හෝ කෙළ ගැසීම හෝ නො කරන්නෙමි'යි හික්මිය යුතු ය.

සත්වැනි පාදකා වර්ගය යි.

උද්දිට්ඨා බෝ ආයස්මන්තෝ, සේඛියා
ධම්මා.

තත්ථායස්මන්තේ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?
දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි
පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තෝ තස්මා තුණ්හි,
ඵවමේතං ධාරයාමීති.

සේඛියා ධම්මා නිට්ඨිතා.

(8) අධිකරණසමථා ධම්මා

ඉමේ බෝ පනායස්මන්තෝ සත්ත අධිකරණ-
සමථා ධම්මා උද්දේසං ආගච්ඡන්ති.

උප්පන්නුප්පන්නානං අධිකරණානං සමථාය
චූපසමාය;

සම්මුඛාවිනයෝ දාතඛිබ්බෝ, සතිවිනයෝ දාතඛිබ්බෝ,
අමුල්භවිනයෝ දාතඛිබ්බෝ,

පටිඤ්ඤාය කාරේතඛිබ්බං, යේභුය්‍යසිකා,
තස්සපාපිය්‍යසිකා,¹ තිණුවත්ථාරකෝති.

1. ඇතැම් පොත්වල තස්සපාපියසිකා

ආයුෂ්මත්වරුනි! සේඛියා ධර්ම උදෙසන ලද්දාහු ය.

එහි ලා ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා විචාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? දෙවනුව ද විචාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? තෙවනුව ද විචාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද?

මෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පරිශුද්ධය හ. නිහඬ එබැවිනි. 'මෙසේ මෙය ධරම්' යැයි

සේඛියා ධර්මයෝ අවසන් ය.

(8) අධිකරණසමථ ධර්ම

ආයුෂ්මත්වරුනි! මේ සතක් වූ අධිකරණසමථ ධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

උපනුපන් අධිකරණයන් ගේ සන්සිද්ධ පිණිස වූප සමනය පිණිස;

සම්මුඛාවිනය දියයුත්තේ ය. සතිවිනය දියයුත්තේ ය. අමුල්භවිනය දියයුත්තේ ය. ප්‍රතිඥාව අනුව කරවිය යුත්තේ ය. යෙහුයාසිකා ව, තස්සපාපියාසිකා ව, තිණවත්ථාරකය යන සමථයෝ ද දියයුත්තාහු ය.

උද්දිට්ඨා ඛෝ ආයස්මන්තෝ, සත්ත
අධිකරණසමථා ධම්මා.

තත්ථායස්මන්තෝ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?

පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තෝ තස්මා තුණ්හි,
ඵචමේතං ධාරයාමිති.

අධිකරණසමථා ධම්මා නිට්ඨිතා.

උද්දිට්ඨං ඛෝ ආයස්මන්තෝ නිදානං,
උද්දිට්ඨා චත්තාරෝ පාරාජිකා ධම්මා, උද්දිට්ඨා
තේරස සඛිසාදිසේසා ධම්මා, උද්දිට්ඨා ද්වේ
අනියතා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තිංසනිස්සග්ගියා
පාචිත්තියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා ද්වේ නචුති
පාචිත්තියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා චත්තාරෝ
පාට්ඨෙසනියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සේඛියා ධම්මා,
උද්දිට්ඨා සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මා. එත්තකං

ආයුෂ්මත්වරුනි! අධිකරණසමථ සත උදෙසන
ලද්දාහු ය.

එහි ලා ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා විචාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු
ද? දෙවනුව ද විචාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? තෙවනුව ද
විචාරම්; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද?

මෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පරිශුද්ධය හ. නිහඬ එබැවිනි.
'මෙසේ මෙය ධරම්' යැයි

අධිකරණසමථ ධර්ම අවසන් ය.

ආයුෂ්මත්වරුනි! නිදානය උදෙසන ලදී. පාරාජිකා
ඇවැත් සතර උදෙසන ලද හ. සංඝාදිසේස ඇවැත්
දහතුන උදෙසන ලද හ. අනියත ඇවැත් දෙක උදෙසන
ලද හ. නිසඟි පවිති ඇවැත් තිහ උදෙසන ලද හ. පවිති
ඇවැත් අනුදෙක උදෙසන ලද හ. පාට්දේසනීය ඇවැත්
සතර උදෙසන ලද හ. සේඛියා ඇවැත් උදෙසන ලද
හ. අධිකරණසමථ සත උදෙසන ලද හ. ඒ භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ ගේ සූත්‍රසංඛ්‍යාත හික්කු විභංගයෙහි ආවා වූ

තස්ස භගවතෝ සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්නං
අන්වද්ධමාසං උද්දේසං ආගච්ඡති, තත්ථ
සබ්බේනේව සමග්ගේහි සම්මෝදමානේහි
අව්වදමානේහි සික්ඛිතබ්බන්ති.

විත්ථාරුද්දේසෝ පඤ්චමෝ.

හික්බූපාතිමොක්ඛං නිට්ඨිතං.

සාධු ! සාධු !! සාධු !!!

“සුඡන්තමතිවස්සති විවටං නාතිවස්සති
තස්මා ඡන්නං විවරේථ ඵ්චං තං නාතිවස්සති’ති”.

(බු.ජ.ත්‍රි. - චූළවග්ගපාළි II - පාතිමොක්ඛවිධිපනඛන්ධකය - පි. 434)

හික්කු විහංගයට ඇතුළත් වූ මෙතෙක් ශික්ෂා පද අඩමසක් පාසා උදෙසීමට පැමිණෙයි. සමගි වූ, සතුටු වන විවාද නො කරන සැමදෙනා වහන්සේලා විසින් ම එහි ලා හික්මිය යුත්තාහ.

පස්වැනි විස්තර උද්දේසය යි.

හික්කු ප්‍රාතිමෝක්ෂය අවසන් ය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මොනවට වසාගන්නා ලද්දේ ඉතා වසී (අවන් ඇවැත් සඟවනුයේ තව තවත් ඇවැත්නට පැමිණේ). විවෘත වූයේ ඉතා නො වසී. (අවන් ඇවැත් විවෘත කරනුයේ අන් ඇවැත්කට නො පැමිණෙයි). එහෙයින් වසන ලද ඇවැත් විවෘත කරන්නේය (කළ යුතු ය). මෙසේ එය ඉතා නො වසී ය යි.

කෙටියෙන් උපෝසථය කිරීමේ පිළිවෙළ.

දස අන්තරාවන්ගෙන් යම් අන්තරාවක් ඇති විට කෙටියෙන් පොහොය කරන පිළිවෙළ.

(දස අන්තරාවන් නම් : රජුගෙන් වන උවදුරෙක්, සොරුන්ගෙන් වන උවදුරෙක්, ගින්නෙන් වන උවදුරෙක්, දියෙන් වන උවදුරෙක්, මිනිසුන්ගෙන් වන උවදුරෙක්, අමනුෂ්‍යයන්ගෙන් වන උවදුරෙක්, චණ්ඩමාගයන්ගෙන් වන උවදුරෙක්, සර්පයන්ගෙන් වන උවදුරෙක්, ජීවිතයට විය හැකි උවදුරෙක් හෝ මහණදමට විය හැකි උවදුරෙක් ය.)

උද්දිට්ඨං බෝ ආයස්මන්තෝ නිදානං. උද්දිට්ඨා චත්තාරෝ පාරාජිකා ධම්මා. සුතා බෝ පනායස්මන්තේති තේරස සඞ්ඝාදිසේසා ධම්මා. සුතා බෝ පනායස්මන්තේති ද්වේ අනියතා ධම්මා. සුතා බෝ පනායස්මන්තේති තිංසනිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා. සුතා බෝ පනායස්මන්තේති ද්වේ නවුති පාවිත්තියා ධම්මා. සුතා බෝ පනායස්මන්තේති චත්තාරෝ පාටිදේසනියා ධම්මා. සුතා බෝ පනායස්මන්තේති සේඛියා ධම්මා. සුතා බෝ පනායස්මන්තේති සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මා.

තත්ථායස්මන්තේ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?
දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?
තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?
පරිසුද්ධෙන්ථායස්මන්තෝ තස්මා තුණ්හී, ඒවමේතං ධාරයාමිති.

එත්තකං තස්ස භගවතෝ සුත්තාගතං සුත්ත-
පරියාපන්නං අන්වද්ධමාසං උද්දේසං ආගච්ඡති. තත්ථ
සබ්බේහේව සමග්ගේහි සම්මෝදමානේහි අවිචදමානේහි
සික්ඛිතබ්බන්ති.

සැ.යු:- නිදානය සහ පාරාජිකා ධර්ම උදෙසීමෙන් අනතුරුව ඉහත පරිදි උදෙසිය යුතු ය.

ආයුෂ්මත්වරුනි! නිදානය උදෙසන ලදී. පාරාජිකා ඇවැත් සතර උදෙසන ලද්දාහු ය. ආයුෂ්මත්වරුන් විසින් සංඝාදිසේස ඇවැත් දහතුන අසන ලද්දාහු ය. ආයුෂ්මත්වරුන් විසින් අනියත ඇවැත් දෙක අසන ලද්දාහු ය. ආයුෂ්මත්වරුන් විසින් නිසඟි පච්චි ඇවැත් තිහ අසන ලද්දාහු ය. ආයුෂ්මත්වරුන් විසින් පච්චි ඇවැත් අනුදෙක අසන ලද්දාහු ය. ආයුෂ්මත්වරුන් විසින් පාට්ඨේසනිය ඇවැත් සතර අසන ලද්දාහු ය. ආයුෂ්මත්වරුන් විසින් සේඛ්‍යා ඇවැත් අසන ලද්දාහු ය. ආයුෂ්මත්වරුන් විසින් අධිකරණසමථ සත අසන ලද්දාහු ය.

එහි ලා ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා විචාරමි; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? දෙවනුව ද විචාරමි; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? තෙවනුව ද විචාරමි; කිම, පිරිසිදු වූවහු ද? මෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පරිශුද්ධය හ. නිහඬ එබැවිනි. 'මෙසේ මෙය ධරම්' යැයි

ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සූත්‍රසංඛ්‍යාත භික්ෂු විභංගයෙහි ආවා වූ භික්ෂු විභංගයට ඇතුළත් වූ මෙතෙක් ශික්ෂා පද අඩමසක් පාසා උදෙසීමට පැමිණෙයි. සමගි වූ, සතුටු වන විවාද නො කරන සැමදෙනා වහන්සේලා විසින් ම එහි ලා භික්ෂිය යුතු යි.

කෙටියෙන් උපෝසථය අවසන් ය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පාරිසුද්ධි උපෝසථය කිරීමේ පිළිවෙළ.

- පාරිසුද්ධි උපෝසථය¹ හිඤ්ඤා වහන්සේලා තුන් නමක් වූ විට;

පූර්ව කෘත්‍ය² සිදු කොට ඇවැත් දේශනා කොට වර්ෂය, සෘතුව, පක්ෂය සඳහන් කිරීමෙන් අනතුරු ව ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල හිඤ්ඤාවක් විසින් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට ඤාත්තිය තැබිය යුතු ය.

“සුභන්තු මේ ආයස්මන්නා අජ්ජුපෝසථෝ (පණ්ණරසෝ/ වාතුද්දසෝ). යදායස්මන්නානං පත්තකල්ලං මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං පාරිසුද්ධි-උපෝසථං කරෙය්‍යාම”

ඉන්පසු වැඩිහිටි හිඤ්ඤාව විසින් උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට;

“පරිසුද්ධෝ අහං ආවුසෝ! පරිසුද්ධෝති මං ධාරෙහි,³ පරිසුද්ධෝ අහං ආවුසෝ! පරිසුද්ධෝති මං ධාරෙහි, පරිසුද්ධෝ අහං ආවුසෝ! පරිසුද්ධෝති මං ධාරෙහි”

යැයි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

1. පිරිසිදු බව සඳහා වූ පොහොස කිරීම.

2. පොහොස කිරීමට පෙර කළ යුතු “සීමාව” නැමදීම් ආදී කටයුතු.

3. ඇතැම් පොත්වල ධාරෙට්

ඉන්පසු වැඩිහිටි පිළිවෙළින් අනෙක් හික්කුන් වහන්සේලා දෙනම විසින් උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට;

“පරිසුද්ධෝ අහං හන්තේ! පරිසුද්ධෝති මං ධාරේථ, පරිසුද්ධෝ අහං හන්තේ! පරිසුද්ධෝති මං ධාරේථ, පරිසුද්ධෝ අහං හන්තේ! පරිසුද්ධෝති මං ධාරේථ”

යැයි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● පාරිසුද්ධි උපෝසථය හික්කුන් වහන්සේලා දෙනමක් වූ විට;

පූර්ව කෘත්‍ය සිදු කොට ඇවැත් දේශනා කොට වර්ෂය, සෘතුව, පක්ෂය සඳහන් කිරීමෙන් අනතුරු ව වැඩිහිටි හික්කුන් විසින් උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට;

“පරිසුද්ධෝ අහං ආවුසෝ! පරිසුද්ධෝති මං ධාරේහි, පරිසුද්ධෝ අහං ආවුසෝ! පරිසුද්ධෝති මං ධාරේහි, පරිසුද්ධෝ අහං ආවුසෝ! පරිසුද්ධෝති මං ධාරේහි”

යැයි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

ඉන්පසු නවක හික්ෂුව විසින් උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට;

“පරිසුද්ධෝ අහං හන්තේ! පරිසුද්ධෝති මං ධාරේථ, පරිසුද්ධෝ අහං හන්තේ! පරිසුද්ධෝති මං ධාරේථ, පරිසුද්ධෝ අහං හන්තේ! පරිසුද්ධෝති මං ධාරේථ”

යැයි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● අධිෂ්ඨාන උපෝසථය; එක් හික්ෂුවක් වූ විට;

උපෝසථය කරන දිනයේ දී ආවාසයේ සිටිනුයේ එක් හික්ෂුවක් නම් මෙහි දී ඒ හික්ෂුව විසින් සාමාන්‍යයෙන් උපෝසථය කරන ස්ථානය ඇමඳ පැන් හා පරිභෝගයට ගන්නා දිය එළවා අසුන් පනවා පහන් දල්වා හිඳිය යුතු ය. ඉදින් අන් මහණහු එහි එක් ද, ඔවුන් සමග පොහොය කළ යුතු ය. ඉදින් නො එක් නම් වැඳ නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට වර්ෂය, සෘතුව, පක්ෂය සලකාගෙන, පසළොස්වක හෝ තුළුස්වක දිනයක් නම්;

“අජ්ජ මේ උපෝසථෝ පණ්ණරසෝ”
(වාතුද්දසෝ)

යි අධිෂ්ඨානය කළ යුතු ය.

වස් අධිෂ්ඨානය කිරීම

වස් ඵළඹෙන දිනයෙහි විහාරය පිරිසිදු කොට පූර්ව කෘත්‍ය සිදු කොට උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට;

“ඉමස්මිං විහාරේ ඉමං තේමාසං වස්සං උපේමි. ඉධ වස්සං උපේමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● වස් අධිෂ්ඨානය කළ හික්කුවක් යම් හෙයකින් වස් විසූ ආවාසයෙන් යම් කරුණක් නිසා පිටත් ව යන්නේ නම් නැවත සත් දිනක් ඇතුළත පැමිණෙමි යි මෙසේ අධිෂ්ඨාන කළ යුතු ය.

“සචේ මේ කෝචි අන්තරායෝ න භවිස්සති සත්තාහඛිහන්තරේ පුන නිවත්තිස්සාමි”

ඉදින් යම් කිසි අනතුරක් නො වුණේ නම් සත්වන දින අරුණට පළමු නැවත පැමිණෙමි.

පවාරණපුබ්බකරණාදි විධි

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!!

විනය පුව්ඡා සම්මුති :-

සුඤ්ඤාන මේ භන්තේ සඛ්ඤ්ඤා, යදි සඛ්ඤ්ඤා පත්තකල්ලං අහං ආයස්මත්තං....(ථෙරං/හික්ඛුං) විනයං පුව්ඡෙය්‍යං.

විනය විස්සජ්ජන සම්මුති :-

සුඤ්ඤාන මේ භන්තේ සඛ්ඤ්ඤා, යදි සඛ්ඤ්ඤා පත්තකල්ලං අහං ආයස්මත්තං.... (ථෙරෙන /හික්ඛුනා) විනයං පුව්ච්ඤ්ඤා විස්සජ්ජෙය්‍යං.

පුව්ඡා :-

සම්මජ්ජනී පදිපෝ ච - උදකං ආසනේන ච

පවාරණාය ඒතානි - පුබ්බකරණන්ති වුවචති.

ඕකාස! සම්මජ්ජනී සම්මජ්ජනකරණං කතං කිං?

විස්සජ්ජන :-

සම්මජ්ජනකරණං නිව්ඨිතං.

පුව්ඡා :-

පදිපෝ ච, පදිපුජ්ජලනං කතං කිං?

විස්සජ්ජන :-

පදිපුජ්ජලනං නිව්ඨිතං/ ඉදානි පන සුරියාලෝකස්ස අත්ථිතාය පදිපකිච්චං ඉධ නත්ථි.

පුව්ඡා :-

උදකං ආසනේන ච, ආසනේන සහ පානියපරිභෝජනීය-උදකට්ඨපනං කතං කිං?

විස්සජ්ජන :-

ආසනේන සහ පානියපරිභෝජනීයඋදකට්ඨපනං නිව්ඨිතං.

පචාරණයෙහි පූර්වකරණ ආදී විධි

ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට
නමස්කාර වේවා !!!

විනය ප්‍රශ්න විචාරීමේ සම්මුතිය :-

ස්වාමීනි! සංඝ තෙමේ මාගේ කීම අසාවා. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාථ්‍ය කාලය වී නම් මම ආයුෂ්මත්.... (තෙරුන් වහන්සේගෙන්/ හික්කුළුවගෙන්) විනය විචාරන්නෙමි.

විනය ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු ලබාදීමේ සම්මුතිය :-

ස්වාමීනි! සංඝ තෙමේ මාගේ කීම අසාවා. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාථ්‍ය කාලය වී නම් මම ආයුෂ්මත්.... (තෙරුන් වහන්සේ විසින්/හික්කුළුව විසින්) විනය විමසන ලද්දේ විසඳන්නෙමි.

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

ඇමදීම ද, පහන් දෑල්වීම ද, ආසන පැනවීම සමග පැන් තැබීම ද යන ඒවා පචාරණයෙහි පූර්වකරණ යැයි කියනු ලැබේ.

අවසරයි! ඇමදීම, කෙසේ ද? ඇමදීම කරන ලද්දේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

ඇමදීම නිමා කරන ලදී.

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

පහන් දෑල්වීම, කෙසේ ද? පහන් දෑල්වීම කරන ලද්දේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

පහන් දෑල්වීම සිදු කරන ලදී./ දැන් සූර්යාලෝකය ඇති බැවින් පහන් දෑල්වීමක් මෙහි නොමැත.

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

අසුන් පැනවීම සමග පැන් තැබීම, කෙසේ ද? ආසන පැනවීම සමග පානය කළ යුතු පරිභෝග කළ යුතු පැන් තැබීම කරන ලද්දේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

අසුන් පැනවීම සමග පානය කළ යුතු පරිභෝග කළ යුතු පැන් තැබීම නිමා කරන ලදී.

ප්‍රචිණ :-

පවාරණාය ඒතානි ප්‍රබ්‍රහ්මකරණන්ති වුවුවති කිං?

විස්සජ්ජන :-

ඒතානි චත්තාරි චත්තානි සම්මජ්ජනකරණාදීනි සඬ්ඝසන්තිපාතතෝ පඨමං කත්තබ්බත්තා, පවාරණාය, පවාරණකම්මස්ස ප්‍රබ්‍රහ්මකරණන්ති වුවුවති. ප්‍රබ්‍රහ්මකරණානීති අක්කාතානි.

ප්‍රචිණ :-

ඡන්දපවාරණා උතුක්කානං - භික්ඛුගණනා ච ඕවාදෝ, පවාරණාය ඒතානි - ප්‍රබ්‍රහ්මිච්චන්ති වුවුවති.

ඡන්දපවාරණා, ඡන්දපවාරණාරහානං භික්ඛුනං ඡන්දපවාරණාහරණං කතං කිං?

විස්සජ්ජන :-

ඡන්දපවාරණාහරණං ඉධ නත්ථි./ ඡන්දපවාරණාහරණං නිව්ඨිතං.

ප්‍රචිණ :-

උතුක්කානං, හේමන්තාදීනං තිණ්ණං උතුනං එත්තකං අතික්කන්තං, එත්තකං අවසිට්ඨන්ති. ඒවං උතු ආචික්කනං කතං කිං?

විස්සජ්ජන :-

උතුනීධ පන සාසනේ හේමන්තගිම්භවස්සානානං වස්සේන තිණි හොන්ති. අයං වස්සාන උතු, අස්මිං උතුමිහි අට්ඨ උපෝසථා, ඉමිනා පක්ඛේන ඒකෝ උපෝසථෝ සම්පත්තෝ පඤ්ච උපෝසථා අතික්කන්තා ද්වේ උපෝසථා අවසිට්ඨා.

ප්‍රචිණ :-

භික්ඛුගණනාව, ඉමස්මිං පවාරණග්ගේ සන්නිපතිතානං භික්ඛුනං ගණනා, කිත්තකා භික්ඛු හොන්ති?

ප්‍රශ්න විචාරී :-

කුමක් නිසා ඒවා පචාරණයෙහි පූර්වකරණ යැයි කියනු ලැබේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

පචාරණයෙහි ඇමදීම ආදී ඒ වත් සතර සංඝරත්නයේ පැමිණීමට පළමුව කළ යුතු බැවින් පචාරණය කර්මයේ පූර්වකරණය යැයි කියනු ලැබේ. පූර්වකරණ යැයි කියන ලද්දාහු වෙත්.

ප්‍රශ්න විචාරී :-

ජන්ද පචාරණය ගෙන ඒම, සෘතුව කීම, හික්කුන් වහන්සේලා ගණන් කිරීම ද, අවවාද දීම ද යන ඒවා පචාරණයෙහි පූර්ව කෘත්‍ය යැයි කියනු ලැබේ.

ජන්ද පචාරණ, කෙසේ ද? ජන්ද පචාරණ දීමට සුදුසු හික්කුන්ගේ ජන්ද පචාරණ ගෙන ඒම කරන ලද්දේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

ජන්ද පචාරණ ගෙන ඒමක් මෙහි නොමැත./ ජන්ද පචාරණ ගෙන ඒම නිම කරන ලදී.

ප්‍රශ්න විචාරී :-

සෘතු කීම, කෙසේ ද? හේමන්ත ආදී සෘතු තුනට අනුව මෙ පමණක් ඉක්ම ගියේ, මෙ පමණක් ශේෂ වූයේ යැයි මෙසේ සෘතුව කීම කරන ලද්දේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

මේ ශාසනයෙහි හේමන්ත, ගිම්හාන, වස්සාන වශයෙන් සෘතු තුනක් වෙත්. මේ වස්සාන සෘතුවයි, මේ සෘතුවෙහි අටක් වූ උපෝසථයෝ වෙත්, මෙම පක්ෂයෙන් එක් පොහොයක් පැමිණියේ වෙයි. උපෝසථ පහක් ඉක්ම ගියහ. උපෝසථ දෙකක් ශේෂ වූහ.

ප්‍රශ්න විචාරී :-

හික්කුන් ගණන් කිරීම, මෙම පචාරණ ගෙහි රැස්වූ හික්කුන්ගේ ගණනින් කොපමණ හික්කුහු වෙත් ද?

විස්සජ්ජන :-

ඉමස්මිං පවාරණග්ගේ සන්නිපතිතානං භික්ඛූනං ගණනා.....
භික්ඛූ භොන්ති.

ප්‍රච්ඡා :-

ඕවාදෝ, භික්ඛූණිනං ඕවාදෝ දාතබ්බෝ දින්නෝ කිං?

විස්සජ්ජන :-

ඉදානි පන තාසං නත්ථිතාය සෝ ච ඕවාදෝ ඉධ නත්ථි.

ප්‍රච්ඡා :-

පවාරණාය ඒතානි ප්‍රබ්‍වකිච්චන්ති වුච්චති කිං?

විස්සජ්ජන :-

ඒතානි පඤ්චකම්මානි ඡන්දාහරණාදිනි පවාරණාය ඤාත්ති
ධ්වපනතො පධම්මං කත්තබ්බත්තා පවාරණාය, පවාරණකම්මස්ස
ප්‍රබ්‍වකිච්චන්ති වුච්චති. ප්‍රබ්‍වකිච්චානිති අක්ඛාතානි.

ප්‍රච්ඡා :-

පවාරණා යාවතිකා ච භික්ඛූ කම්මප්පත්තා සභාගාපත්තියෝ
ච, න විජ්ජන්ති වජ්ජනියා ච පුග්ගලා තස්මිං න භොන්ති
පත්තකල්ලන්ති වුච්චති.

පවාරණා, තිසු පවාරණදිවසේසු වාතුද්දසිපණ්ණරසිසාමග්ගිසු
අජ්ජ පවාරණා කා පවාරණා?

විස්සජ්ජන :-

අජ්ජ පවාරණා පණ්ණරසි. (වාතුද්දසි)

ප්‍රච්ඡා :-

යාවතිකා ච භික්ඛූ කම්මප්පත්තානි කිං?

විස්සජ්ජන :-

යත්තකා භික්ඛූ තස්ස පවාරණකම්මස්ස, පත්තා යුත්තා
අනුරූපා, සබ්බන්තිමේන පටිච්ඡේදේන චත්තාරෝ භික්ඛූ
පකතත්තා. සච්ඡේන අනුක්ඛිත්තා, තේ ච බෝ හත්ථපාසං
අවිජ්ජන්වා ඒකසිමායං ධීතා.

පිළිතුරු ලබාදීම :-

මෙම පචාරණ ගෙහි රැස්වූ භික්ෂූන්ගේ ගණනින් භික්ෂූන් වහන්සේලා නමක් වෙත්.

ප්‍රශ්න විචාරී ම :-

අවවාද දීම, කෙසේ ද? කිම භික්ෂුණීන්ට දිය යුතු අවවාද දෙන ලද්දේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

දැන් වනාහි අදාළ නොමැති බැවින් ඒ අවවාද දීමක් මෙහි නැත.

ප්‍රශ්න විචාරී ම :-

කුමක් නිසා ඒවා පචාරණයෙහි පූර්ව කෘත්‍යය යැයි කියනු ලැබේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

පචාරණයෙහි ඒ ඡන්දය රැගෙන ඒම ආදී ක්‍රියා පහ පචාරණය පිණිස ඥාතිය තැබීමට පළමුව කළ යුතු බැවින්, පචාරණ කර්මයේ පූර්ව කෘත්‍යය යැයි කියනු ලැබේ. පූර්ව කෘත්‍යයේ යැයි කියන ලද්දාහු වෙති.

ප්‍රශ්න විචාරී ම :-

පචාරණ දිනය ද, පැමිණිය යුතු යම්තාක් භික්ෂූන් වහන්සේලා පචාරණ කර්මයට පැමිණියාහු ද, සමාන ඇවැත් කිසිවක් විද්‍යමාන නො වෙත් ද, බැහැර කළ යුතු පුද්ගලයන් පචාරණ ගෙයි නො වෙත් ද, එවිට එය පචාරණ කර්මයට පැමිණි කල් ඇත්තේ යැයි කියනු ලැබේ.

පචාරණය; වාතුද්දසී, පණ්ණරසී, සාමග්‍රී යන උපෝසථ දින තුන අතුරින් අද පචාරණය කවර පචාරණයක් ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

අද පචාරණය පණ්ණරසී (වාතුද්දසී) පචාරණයකි.

ප්‍රශ්න විචාරී ම :-

කිමෙක් ද? පැමිණිය යුතු යම්තාක් භික්ෂූන් වහන්සේලා පචාරණ කර්මයට පැමිණියාහු ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

යම් පමණ භික්ෂූන් වහන්සේලා ඒ පචාරණ කර්මයට පැමිණියාහු ද, ඇතුළත් වූවාහු ද, ගැළපුනාහු ද, යටත් පිරිසෙයින් භික්ෂූන් වහන්සේලා සතර නමක්වත් ප්‍රකෘති භික්ෂූහු ද වෙත්. සංඝරත්නය විසින් උක්ෂේපණීය කර්මය නො කරන ලද්දාහු, ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා අත්පසින් බැහැර නො වී එක සීමාවක වැඩ සිටියාහු වෙත්.

ප්‍රචිණ :-

සභාගාපත්තියෝ ච න විජ්ජන්ති කිං?

විස්සජ්ජන :-

විකාලභෝජනාදී වත්ථුසභාගාපත්තියෝ ච න විජ්ජන්ති.

ප්‍රචිණ :-

වජ්ජනියා ච පුග්ගලා තස්මිං න භොන්ති කිං?

විස්සජ්ජන :-

ගහට්ඨපණ්ඩකාදියෝ ඒකවිසති වජ්ජනියපුග්ගලා හත්ථපාසතෝ බහිකරණවසේන වජ්ජේතබ්බා. තේ අස්මිං න භොන්ති.

ප්‍රචිණ :-

පත්තකල්ලන්ති චුච්චති කිං?

විස්සජ්ජන :-

සඛ්ඝස්ස පවාරණකම්මං ඉමේහි චතුහි ලක්ඛණේහි සඛිගහිතං පත්තකල්ලන්ති චුච්චති. පත්තකාලවන්තන්ති අක්ඛාතං. පුබ්බකරණපුබ්බකිච්චානි සමාපෙත්වා දේසිතාපත්තිකස්ස සමග්ගස්ස භික්ඛුසඛ්ඝස්ස අනුමතියා පවාරණාය පවාරණකම්මස්ස ඤාත්තිං ධරේතුං ආරාධනං කරෝමි.

සාධු ! සාධු !! සාධු !!!

පවාරණපුබ්බකරණාදි විධි සමත්තා.

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

කිමෙක් ද? සමාන ඇවැත් විද්‍යමාන නො වෙත් ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

විකාල භෝජන ආදී සමාන වස්තු සහිත ඇවැත් විද්‍යමාන නො වෙත්.

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

කිමෙක් ද? බැහැර කළ යුතු පුද්ගලයින් පචාරණ ගෙයි නො වෙත් ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

ගිහි, පණ්ඩක ආදී එක් විසි වජ්ජනීය පුද්ගලයෝ අත්පසින් බැහැර කිරීම් වශයෙන් බැහැර කළ යුත්තාහු ය. ඔවුහු මෙහි නො වෙත්.

ප්‍රශ්න විචාරීම :-

කුමක් හෙයින් පැමිණි කල් ඇත්තේ යැයි කියනු ලැබේ ද?

පිළිතුරු ලබාදීම :-

සංඝයා වහන්සේලාගේ පචාරණ කර්මය මෙම ලක්ෂණ සතරින් සංග්‍රහ වූයේ පැමිණි කල් ඇත්තේ යැයි කියනු ලැබේ. පචාරණ කර්මය සඳහා සුදුසු කාලය පැමිණියේ යැයි කියන ලදී.

පූර්වකරණ, පූර්ව කෘත්‍ය නිමා කොට දෙසන ලද ආපත්ති ඇති සමගි හික්ෂු සංඝයා වහන්සේලාගේ අනුමැතියෙන් පචාරණය පිණිස පචාරණ කර්මයාගේ ඥාතිය තැබීමට ආරාධනා කරමි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පචාරණයෙහි පූර්වකරණ ආදී විධි සමාප්තයි.

සඬිස පචාරණ වීධි

ආවාසයෙක ඵදවස පචාරණ දිනයෙහි පස් නමක් හෝ ඊට වැඩි හික්කුන් ප්‍රමාණයක් වැඩ සිටී නම් ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල හික්කුනමක් විසින් පචාරණ ඤාත්‍රිය තැබිය යුතු ය. (මෙහි ඤාත්‍රිය තැබූ කල්හි එක් වරක් හෝ දෙවරක් හෝ තෙවරක් හෝ කියා පචාරණය කළ හැකි ය.)

“සුභාතු මෙ හන්තෝ! සඬිසෝ. අජ්ජ පචාරණා (පණ්ණරසී/වාතුද්දසී) යදි සඬිසස්ස පත්තකල්ලං සඬිසෝ පචාරෙය්‍ය.”

යි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

ඉන්පසු වැඩිමහල් හික්කුනම විසින් සිවුර ඒකාංස කොට පොරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට පචාරණය කළ යුතු ය.

“සඬිසං ආවුසෝ! පචාරේම්. දිට්ඨේන වා සුතේන වා පරිසඬිකාය වා වදන්තු මං ආයස්මන්තෝ අනුකම්පං උපාදාය. පස්සන්තෝ පටිකරිස්සාම්.”
දුතියම්පි ආවුසෝ! සඬිසං පචාරේම්.....

තතියම්පි ආවුසෝ! සඬිසං පචාරේම්.....

යි තෙවැනික පචාරණයේ දී ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

ඉන්පසු නවක හික්කුනම විසින් සිවුර ඒකාංස කොට පොරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට පචාරණය කළ යුතු ය.

“සඬිසං හන්තෝ! පචාරේම්. දිට්ඨේන වා සුතේන වා පරිසඬිකාය වා වදන්තු මං ආයස්මන්තෝ අනුකම්පං උපාදාය. පස්සන්තෝ පටිකරිස්සාම්.”
දුතියම්පි හන්තෝ! සඬිසං පචාරේම්.....

තතියම්පි හන්තෝ! සඬිසං පචාරේම්.....

යි තෙවැනික පචාරණයේ දී ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● ගණ පචාරණය

ආවාසයෙක ඵදවස පචාරණ දිනයෙහි සිවු නමක් හික්කුන් වැඩ සිටි නම් වාක්ත වූ ප්‍රතිබල හික්කුනම විසින් පචාරණ ඤාත්‍රිය තැබිය යුතු ය.

“සුණන්තු මෙ ආයස්මන්තෝ. අජ්ජ පචාරණා (පණ්ණරසී/වාතුද්දසී). යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං, මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙය්‍යාම.”

යි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

ඉන්පසු වැඩිමහල් හික්කුනම විසින් සිවුර ඒකාංස කොට පොරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට පචාරණය කළ යුතු ය.

“අහං ආවුසෝ! ආයස්මන්තේ පචාරේමි. දිට්ඨේන වා සුතේන වා පරිසඞ්ඝාය වා වදන්තු මං ආයස්මන්තෝ අනුකම්පං උපාදාය. පස්සන්තෝ පටිකරිස්සාමි.”

දුතියම්පි අහං ආවුසෝ! ආයස්මන්තේ

තතියම්පි අහං ආවුසෝ! ආයස්මන්තේ

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

ඉන්පසු නවක හික්කුනම විසින් සිවුර ඒකාංස කොට පොරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට පචාරණය කළ යුතු ය.

“අහං හන්තේ! ආයස්මන්තේ පචාරේමි. දිට්ඨේන වා සුතේන වා පරිසඞ්ඝාය වා වදන්තු මං ආයස්මන්තෝ අනුකම්පං උපාදාය. පස්සන්තෝ පටිකරිස්සාමි.”

දුතියම්පි අහං හන්තේ! ආයස්මන්තේ

තතියම්පි අහං හන්තේ! ආයස්මන්තේ

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● තුන්තමක් වූ විට පචාරණය

ආවාසයෙක එදවස පචාරණ දිනයෙහි තුන්තමක් හික්කුන් වැඩ සිටි නම් වාක්ත වූ ප්‍රතිබල හික්කුනම් විසින් පචාරණ ඥාතිකය තැබිය යුතු ය.

“සුණන්තු මෙ ආයස්මන්තා. අජ්ජ පචාරණා (පණ්ණරසී/වාතුද්දසී). යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං, මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙය්‍යාම.”

යි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

ඉන්පසු වැඩිමහල් හික්කුනම් විසින් සිවුර ඒකාංස කොට පොරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට පචාරණය කළ යුතු ය.

“අහං ආවුසෝ! ආයස්මන්තේ පචාරේමි. දිට්ඨේන වා සුතේන වා පරිසඞ්කාය වා වදන්තු මං. ආයස්මන්තා අනුකම්පං උපාදාය. පස්සන්තෝ පටිකරිස්සාමි.”

දුතියම්පි අහං ආවුසෝ! ආයස්මන්තේ

තතියම්පි අහං ආවුසෝ! ආයස්මන්තේ

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

ඉන්පසු නවක හික්කුනම් විසින් සිවුර ඒකාංස කොට පොරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට පචාරණය කළ යුතු ය.

“අහං භන්තේ! ආයස්මන්තේ පචාරේමි. දිට්ඨේන වා සුතේන වා පරිසඞ්කාය වා වදන්තු මං. ආයස්මන්තා අනුකම්පං උපාදාය. පස්සන්තෝ පටිකරිස්සාමි.”

දුතියම්පි අහං භන්තේ! ආයස්මන්තේ

තතියම්පි අහං භන්තේ! ආයස්මන්තේ

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● දෙනමක් වූ විට පචාරණය

ආවාසයෙක එදවස පචාරණ දිනයෙහි දෙනමක් හිඤ්ඤන් වැඩ සිටී නම් වැඩිමහල් හිඤ්ඤනම් විසින් සිවුර ඒකාංස කොට පොරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට පචාරණය කළ යුතු ය.

“අහං ආවුසෝ! ආයස්මන්තං පවාරේමි. දිට්ඨේන වා සුතේන වා පරිසඛිකාය වා වදතු මං ආයස්මා අනුකම්පං උපාදාය. පස්සන්තෝ පටිකරිස්සාමි.”

දුතියම්පි අහං ආවුසෝ! ආයස්මන්තං

තතියම්පි අහං ආවුසෝ! ආයස්මන්තං

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

ඉන්පසු අනෙක් හිඤ්ඤනම් විසින් සිවුර ඒකාංස කොට පොරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට පචාරණය කළ යුතු ය.

“අහං හන්තේ! ආයස්මන්තං පවාරේමි. දිට්ඨේන වා සුතේන වා පරිසඛිකාය වා වදතු මං ආයස්මා අනුකම්පං උපාදාය. පස්සන්තෝ පටිකරිස්සාමි.”

දුතියම්පි අහං හන්තේ! ආයස්මන්තං

තතියම්පි අහං හන්තේ! ආයස්මන්තං

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● එක්නමක් වූ විට පචාරණය

ආවාසයෙක එදවස පචාරණ දිනයෙහි එක් නමක් වැඩ සිටී නම් ඒ හිඤ්ඤනම් විසින් හිඤ්ඤනු උපස්ථාන ශාලාවක හෝ මණ්ඩපයෙක හෝ රැක්මුලෙක හෝ යම් තැනෙක රැස්වෙත් ද, ඒ පෙදෙස හැමද පැන් එළවා තබා අසුන් පණවා පහන් දල්වා හිඳිය යුතු ය. වෙනත් හිඤ්ඤනු එක් නම්, ඔවුන් සමග පැවරිය යුතු ය. ඉදින් නො එක් නම් වැඳ නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට වර්ෂය, සෘතුව, පක්ෂය සලකාගෙන, පසළොස්වක හෝ තුදුස්වක දිනයක් නම්;

“අජ්ජ මේ පචාරණා පණ්ණරසි” (වාතුද්දසි)

යි අධිෂ්ඨානය කළ යුතු ය.

කඨිනත්ථරණය

● කඨින සිවුර සාංඝික කිරීම

දායකයන් විසින් කඨින දුස්සය (වස්ත්‍රය)/ කඨින සිවුර අත්ලෙහි තබාගෙන තුන් වතාවක් නමස්කාරය කීම. ඉන්පසු උපසපන් හික්කුවක් විසින් වාක්‍ය කියවිය යුතු ය.

“ඉමං කඨිනදුස්සං හික්කුසඛිසස්ස දේම.”

හෝ ගෙනෙන්නේ චීවරයක් නම්;

“ඉමං කඨිනචීවරං හික්කුසඛිසස්ස දේම.”

යැයි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● කඨින චීවරය පැවරීමේ කර්ම වාක්‍ය

තුන් වතාවක් නමස්කාරය කියා කර්ම වාක්‍ය කීම;

සැ.යු:-

“නාගස්ස” යන තැනට කඨින චීවර ලබන හික්කුවගේ නම යොදා කියනු මැනවි. මෙහි දී වස්ත්‍රයක් නම් “චීවරං” වෙනුවට “දුස්සං” යනුවෙන් යෙදිය යුතු ය.

“සුභාතූ මේ හන්තේ සඛිසෝ, ඉදං සඛිසස්ස කඨිනචීවරං/කඨිනදුස්සං උප්පන්නං, යදි සඛිසස්ස පත්තකල්ලං, සඛිසෝ, ඉමං කඨිනචීවරං/කඨිනදුස්සං (නාගස්ස) හික්කුනෝ දදෙය්‍ය කඨිනං අත්ථරිතුං ඒසා ඤාත්ති.”

“සුභාතූ මේ හන්තේ සඛිසෝ, ඉදං සඛිසස්ස කඨිනචීවරං/කඨිනදුස්සං උප්පන්නං, සඛිසෝ, ඉමං කඨිනචීවරං/කඨිනදුස්සං (නාගස්ස) හික්කුනෝ දේති කඨිනං අත්ථරිතුං. යස්සායස්මනෝ

බමනි ඉමස්ස කඨිනච්චරස්ස/කඨිනදුස්සස්ස
(නාගස්ස) භික්ඛුනෝ දානං කඨිනං අත්ථරිතුං,
සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමනි, සෝ භාසෙය්‍ය.”

“දින්නං ඉදං සඞ්ඝේන කඨිනච්චරං/
කඨිනදුස්සං (නාගස්ස) භික්ඛුනෝ කඨිනං අත්ථරිතුං
බමනි සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හි. ඒවමේනං ධාරයාමි.”

● කඨිනය ඇතිරීම

දායකයන් විසින් දුන් කඨින දුස්සය (වස්ත්‍රය) ඒ දවස ම සෝදා, පිරිමැද (෫ලි හැර), කඩ අතු බෙදා සිඳ, ගණ්ඨිපාස, ජඞ්ඝෙය්‍ය, ගිවෙය්‍ය ආදියෙන් පිරිපුන් සිවුරක් කොට මසා පඬු පොවා කප්බිංදු තබා කඨිනය ඇතිරිය යුතු ය. ඉදින් දෙපට සිවුරක් (සඞ්ඝාරිය) මසා ගත්තේ නම් පුරාණ අධිෂ්ඨාන කළ දෙපට සිවුර පච්චුද්ධරණය කළ යුතු ය. නව දෙපට සිවුර සඞ්ඝාරිය ලෙස අධිෂ්ඨාන කළ යුතු ය. (අධිෂ්ඨානය සහ පච්චුද්ධරණය කරන ආකාරය උපග්‍රන්ථයෙහි බලනු මැනවි. පි. 210-211)

“ඉමාය සඞ්ඝාරියා කඨිනං අත්ථරාමි.”

(මේ සඞ්ඝාරියෙන් කඨිනය අතුරම් යි) තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

ඉදින් තනිපට සිවුරක් (උත්තරාසඞ්ගය) මසා ගත්තේ නම් පුරාණ අධිෂ්ඨාන කළ තනිපට සිවුර පච්චුද්ධරණය කළ යුතු ය. නව තනිපට සිවුර උත්තරාසඞ්ගය ලෙස අධිෂ්ඨාන කළ යුතු ය.

“ඉමිනා උත්තරාසඞ්ගේන කඨිනං අත්ථරාමි.”

(මේ උත්තරාසඞ්ගයෙන් කඨිනය අතුරම් යි) තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

ඉදින් අදන සිවුරක් (අන්තරාවාසකය) මසා ගත්තේ නම් පුරාණ අධිෂ්ඨාන කළ අදන සිවුර පච්චුද්ධරණය කළ යුතු ය. නව අදන සිවුර අන්තරාවාසකය ලෙස අධිෂ්ඨාන කළ යුතු ය.

“ඉමිනා අන්තරාවාසකේන කඨිනං අත්ථරාමි.”

(මේ අන්තරාවාසකයෙන් කඨිනය අතුරම් යි) තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● කඨිනත්ථාරණ අනුමෝදනය

කඨින විවරය ලැබූ හික්කුච තමන් සමග එකට වස් විසූ ස්වාමීන් වහන්සේලාට අනුසස් අනුමෝදන් කළ යුතු ය. කඨින විවරය ලැබූ හික්කුච සංඝයා වෙත එළඹ සිවුර ඒකාංස කොට පොරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට;

“අත්ථනං (ආවුසෝ / හන්තේ) සඞ්ඝස්ස කඨිනං. ධම්මිකෝ කඨිනත්ථාරෝ (අනුමෝදාහි/ අනුමෝදථ).”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

අනුසස් අනුමෝදන් වන සෙසු හික්කුච/ හික්කුන් වහන්සේලා විසින් සිවුර ඒකාංස කොට පොරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට;

“අත්ථනං (ආවුසෝ / හන්තේ) සඞ්ඝස්ස කඨිනං. ධම්මිකෝ කඨිනත්ථාරෝ (අනුමෝදාමි/ අනුමෝදාම).”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

සීමා සමූහනය, සීමා සම්මුති කර්ම වාක්‍ය
 තිව්වර අවිජ්ජවාස සීමා සමූහනය

සුඤ්ඤාන මේ හන්තේ! සඛිසෝ. යෝ සෝ
 සඛිසේන තිව්වරේන අවිජ්ජවාසෝ සම්මතෝ, යදි
 සඛිසස්ස පත්තකල්ලං, සඛිසෝ තං තිව්වරේන
 අවිජ්ජවාසං සමූහනයෙය්‍ය. ඒසා ඤාත්ති.

සුඤ්ඤාන මේ හන්තේ! සඛිසෝ. යෝ සෝ
 සඛිසේන තිව්වරේන අවිජ්ජවාසෝ සම්මතෝ.
 සඛිසෝ තං තිව්වරේන අවිජ්ජවාසං සමූහනති.
 යස්සායස්මතෝ ඛමති ඒතස්ස තිව්වරේන
 අවිජ්ජවාසස්ස සමුග්ගතෝ, සෝ තුණ්හස්ස
 යස්ස නක්ඛමති. සෝ භාසෙය්‍ය.

සමූහතෝ සෝ සඛිසේන තිව්වරේන
 අවිජ්ජවාසෝ, ඛමති සඛිසස්ස, තස්මා තුණ්හි
 ඵ්වමේතං ධාරයාමි.

සමානසංවාස සීමා සමූහනය

සුභාත මේ හන්තේ! සඞ්ඝෝ. යා සා සඞ්ඝේන සීමා සම්මතා සමානසංවාසා ඵ්කුපෝසථා, යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝෝ තං සීමං සමූහනෙය්‍ය සමානසංවාසං ඵ්කුපෝසථං. ඵසා ඤක්ති.

සුභාත මේ හන්තේ! සඞ්ඝෝ. යා සා සඞ්ඝේන සීමා සම්මතා සමානසංවාසා ඵ්කුපෝසථා, සඞ්ඝෝ තං සීමං සමූහනති සමානසංවාසං ඵ්කුපෝසථං. යස්සායස්මතෝ ඛමති ඵතිස්සා සීමාය සමානසංවාසාය ඵ්කුපෝසථාය සමුග්ගාතෝ, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

සමූහනා සා සීමා සඞ්ඝේන සමානසංවාසා ඵ්කුපෝසථා, ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හි. ඵචමේතං ධාරයාමි.

සීමා සමූහනයෙන් පසුව නිමිති කීර්තනය

පුරත්ථිමාය දිසාය කිං නිමිත්තං ?

පාසාණෝ හන්තේ ! ඒසෝ පාසාණෝ නිමිත්තං.

පුරත්ථිමාය අනුදිසාය කිං නිමිත්තං ?

පාසාණෝ හන්තේ ! ඒසෝ පාසාණෝ නිමිත්තං.

දක්ඛිණාය දිසාය කිං නිමිත්තං ?

පාසාණෝ හන්තේ ! ඒසෝ පාසාණෝ නිමිත්තං.

දක්ඛිණාය අනුදිසාය කිං නිමිත්තං ?

පාසාණෝ හන්තේ ! ඒසෝ පාසාණෝ නිමිත්තං.

පච්ඡිමාය දිසාය කිං නිමිත්තං ?

පාසාණෝ හන්තේ ! ඒසෝ පාසාණෝ නිමිත්තං.

පච්ඡිමාය අනුදිසාය කිං නිමිත්තං ?

පාසාණෝ හන්තේ ! ඒසෝ පාසාණෝ නිමිත්තං.

උත්තරාය දිසාය කිං නිමිත්තං ?

පාසාණෝ හන්තේ ! ඒසෝ පාසාණෝ නිමිත්තං.

උත්තරාය අනුදිසාය කිං නිමිත්තං ?

පාසාණෝ හන්තේ ! ඒසෝ පාසාණෝ නිමිත්තං.

පුන පුරත්ථිමාය දිසාය කිං නිමිත්තං ?

පාසාණෝ හන්තේ ! ඒසෝ පාසාණෝ නිමිත්තං.

(නිමිති කීර්තනයෙන් පසු)

සමානසංවාස සීමා සම්මුති කර්ම වාක්‍ය

සුභාතු මේ හන්තේ! සඞ්ඝෝ. යාවතා සමන්තා නිමිත්තා කිත්තිතා, යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝෝ ඒතෙහි නිමිත්තේහි සීමං සම්මන්තෙය්‍ය, සමානසංවාසං ඒකුපෝසථං. ඒසා ඤත්ති.

සුභාතු මේ හන්තේ! සඞ්ඝෝ. යාවතා සමන්තා නිමිත්තා කිත්තිතා, සඞ්ඝෝ ඒතෙහි නිමිත්තේහි සීමං සම්මන්තති සමානසංවාසං ඒකුපෝසථං. යස්සායස්මතෝ ඛමති ඒතෙහි නිමිත්තේහි සීමාය සම්මුති සමානසංවාසාය ඒකුපෝසථාය, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

සම්මතා සීමා සඞ්ඝේන ඒතෙහි නිමිත්තේහි සමානසංවාසා ඒකුපෝසථා, ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හි. ඒවමේතං ධාරයාමි.

තිව්වර අවිජ්ජවාස සීමා සම්මුති කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤාන මේ හන්තේ! සඞ්ඤ්ඤා. යා
සා සඞ්ඤ්ඤා සීමා සම්මතා සමානසංවාසා
ඵකුපෝසවා, යදි සඞ්ඤ්ඤා පත්තකල්ලං, සඞ්ඤ්ඤා
තං සීමං තිව්වරෙන අවිජ්ජවාසං සම්මන්තෙය්‍ය
ධ්වපෙත්වා ගාමඤ්ඤං ගාමුපචාරඤ්ඤං. ඵසා ඤාත්ති.

සුඤ්ඤාන මේ හන්තේ! සඞ්ඤ්ඤා. යා
සා සඞ්ඤ්ඤා සීමා සම්මතා සමානසංවාසා
ඵකුපෝසවා, සඞ්ඤ්ඤා තං සීමං තිව්වරෙන
අවිජ්ජවාසං සම්මන්තති ධ්වපෙත්වා ගාමඤ්ඤං
ගාමුපචාරඤ්ඤං. යස්සායස්මතෝ ඛමති ඵ්තිස්සා
සීමාය තිව්වරෙන අවිජ්ජවාසාය සම්මුති
ධ්වපෙත්වා ගාමඤ්ඤං ගාමුපචාරඤ්ඤං. සෝ
තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

සම්මතා සා සීමා සඞ්ඤ්ඤා තිව්වරෙන
අවිජ්ජවාසා ධ්වපෙත්වා ගාමඤ්ඤං ගාමුපචාරඤ්ඤං.
ඛමති සඞ්ඤ්ඤා, තස්මා තුණ්හි. ඵ්වමෙතං ධාරයාමි.

සීමා සම්මතය නිමි.

අපට්ච්ඡන්ත ආපත්ති

අපට්ච්ඡන්ත මානක යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි අපට්ච්ඡන්තායෝ.¹ සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං අපට්ච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං යාවාමි.

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං දුතියම්පි හන්තේ! සඛිසං
අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං තතියම්පි හන්තේ! සඛිසං

අපට්ච්ඡන්ත මානක දාන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤානං මේ හන්තේ! සඛිසෝ, අයං (ඉත්ථන්-නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි අපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං අපට්ච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං යාවති. යදි සඛිසස්ස පත්තකල්ලං, සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං අපට්ච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය. ඒසා ඤාත්ති.

සුඤ්ඤානං මේ හන්තේ! සඛිසෝ, අයං (ඉත්ථන්-නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි අපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං අපට්ච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං යාවති. සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං අපට්ච්ඡන්තානං

1. ඇතැම් පොත්වල අප්පට්ච්ඡන්තායෝ

ජාරත්තං මානත්තං දේති. යස්සායස්මනෝ ඛමති
(ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං
ආපත්තිනං අපට්ච්ඡන්තානං ජාරත්තං මානත්තස්ස
දානං, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු -පෙ-

තතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු -පෙ-

දින්නං සඛිසේන (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ
තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං අපට්ච්ඡන්තානං
ජාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඛිසස්ස, තස්මා තුණ්හි.
ඒවමේතං ධාරයාමි.

මානත ලබාගත් පසු සීමාවේ දී ම එය සමාදන් වී ආරෝවනය කළ යුතු
ය. මානත සමාදාන වාක්‍ය :

මානත්තං සමාදියාමි. වත්තං සමාදියාමි.

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

අපට්ච්ඡන්ත මානත ආරෝවන වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජං අපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං
සම්බහුලානං ආපත්තිනං අපට්ච්ඡන්තානං ජාරත්තං මානත්තං
යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං
අපට්ච්ඡන්තානං ජාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝහං මානත්තං
වරාමි. වේදියාමහං! හන්තේ! වේදියතිති¹ මං සඛිසෝ ධාරෙතු.

යි තෙවරක් සංඝයාට ආරෝවනය කළ යුතු ය.

මානත නික්ෂේප කරන වාක්‍ය :

මානත්තං නික්ඛිපාමි. වත්තං නික්ඛිපාමි.

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

1. ඇතැම් පොත්වල වේදියාමහං

2. ඇතැම් පොත්වල වේදියතිති

අපට්ච්ඡන්ත අබ්භාන යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං. අපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං අපට්ච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං යාපිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං අපට්ච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝහං හන්තේ! විණ්ණමානත්තෝ සඛිසං අබ්භානං යාවාමි. අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං දුතියම්පි හන්තේ! අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං තතියම්පි හන්තේ!

අපට්ච්ඡන්ත අබ්භාන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤානා මේ හන්තේ! සඛිසෝ, අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි අපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං අපට්ච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං යාපි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං අපට්ච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ විණ්ණමානත්තෝ සඛිසං අබ්භානං යාවති. යදි සඛිසස්ස පත්තකල්ලං. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අබ්භෙය්‍යා. ඒසා ඤාති.

සුඤ්ඤානා මේ හන්තේ! සඛිසෝ, අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි අපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං අපට්ච්ඡන්තානං

ජාරත්තං මානත්තං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ කාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං අපරිච්ඡන්තානං ජාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ විණ්ණමානත්තෝ සඞ්ඝං අබ්භානං යාවති. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අබ්භේති. යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අබ්භානං, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ-පෙ- යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

තතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ-පෙ- යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

අබ්භිතෝ සඞ්ඝේන (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හි, ඒවමේතං ධාරයාමි.

සැ.යු:- පිරිවෙස්, මානත්, අබ්භාන කර්ම වාක්‍ය සැකසීමේ දී ආපත්ති එකක්, දෙකක්, තුනක් සිදු වී ඇත්නම් පිළිවෙළින් ඒකං ආපත්ති ද්වේ ආපත්තියෝ තිස්සෝ ආපත්තියෝ ලෙස ද තුනට වඩා වැඩි ආපත්ති සඳහා 'සම්බහුලා' ලෙස ද විනයධර භික්ෂුවකට පෙල අටුවා අනුව කර්ම වාක්‍ය සැකසිය හැකි ය.

සමන්තපාසාදිකා විනය අටුවා - සමුවිවයබන්ධක වර්ණනා (හේවාචිතාරණ මුද්‍රණය) - පි. 872

අග්‍රිසසමෝධාන පරිවාසය

අග්‍රිසසමෝධාන පරිවාස යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජං සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඒකාහපට්චින්නායෝ,
සම්බහුලා ආපත්තියෝ ද්විහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා
ආපත්තියෝ තිහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ
චතුහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ පඤ්චාහ-
පට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඡාහපට්චින්නායෝ,
සම්බහුලා ආපත්තියෝ සත්තාහපට්චින්නායෝ, සම්-
බහුලා ආපත්තියෝ අට්ඨාහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා
ආපත්තියෝ නවාහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ
දසාහපට්චින්නායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං
සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසාහපට්චින්නායෝ,
තාසං අග්‍රිසේන සමෝධානපරිවාසං යාවාමි.

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං දුතියම්පි හන්තේ

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං තතියම්පි හන්තේ!...

අග්‍රිසසමෝධාන පරිවාස දාන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤා මේ හන්තේ! සඛිසෝ, අයං (ඉන්ථන්-
නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජං සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඒකාහපට්චින්නායෝ,
සම්බහුලා ආපත්තියෝ ද්විහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා
ආපත්තියෝ තිහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ
චතුහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ
පඤ්චාහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ
ඡාහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ

සත්තාහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ
 අට්ඨාහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ
 නවාහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ
 දසාහපට්ච්ඡන්නායෝ. සෝ සඛ්ඝං තාසං සම්බහුලානං
 ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසාහපට්ච්ඡන්නායෝ
 තාසං අග්ගේන සමෝධානපරිවාසං යාවති. යදි
 සඛ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඛ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස)
 භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා
 ආපත්තියෝ දසාහපට්ච්ඡන්නායෝ තාසං අග්ගේන
 සමෝධානපරිවාසං දදෙය්‍ය. ඒසා ඤාති.

සුඤ්ඤා මේ හන්තේ! සඛ්ඝෝ, අයං (ඉත්ථන්-
 නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ
 ආපජ්ජ සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඒකාහපට්ච්ඡන්නායෝ,
 සම්බහුලා ආපත්තියෝ ද්විහපට්ච්ඡන්නායෝ,
 සම්බහුලා ආපත්තියෝ තිහපට්ච්ඡන්නායෝ,
 සම්බහුලා ආපත්තියෝ චතුහපට්ච්ඡන්නායෝ,
 සම්බහුලා ආපත්තියෝ පඤ්චාහපට්ච්ඡන්නායෝ,
 සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඡාහපට්ච්ඡන්නායෝ,
 සම්බහුලා ආපත්තියෝ සත්තාහපට්ච්ඡන්නායෝ,
 සම්බහුලා ආපත්තියෝ අට්ඨාහපට්ච්ඡන්නායෝ,
 සම්බහුලා ආපත්තියෝ නවාහපට්ච්ඡන්නායෝ,
 සම්බහුලා ආපත්තියෝ දසාහපට්ච්ඡන්නායෝ.
 සෝ සඛ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා
 ආපත්තියෝ දසාහපට්ච්ඡන්නායෝ තාසං අග්ගේන
 සමෝධානපරිවාසං යාවති. සඛ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස)
 භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා

ආපත්තියෝ දසාහපට්ච්ඡන්නායෝ තාසං අග්‍රසේන සමෝධානපරිවාසං දේති. යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං යා ආපත්තියෝ දසාහපට්ච්ඡන්නායෝ, තාසං අග්‍රසේන සමෝධානපරිවාසස්ස දානං, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ- තතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ-

දින්තෝ සඞ්ඝේන (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං යා ආපත්තියෝ දසාහපට්ච්ඡන්නායෝ, තාසං අග්‍රසේන සමෝධාන-පරිවාසෝ, ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හි. ඒවමේතං ධාරයාමි.

පිරිවෙස ගත්පසු සමාදන් වී සංඝයාට ආරෝචනය කළ යුතු වේ. සමාදන් වන වාක්‍ය :

පරිවාසං සමාදියාමි. වත්තං සමාදියාමි.

සි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

අග්‍රසමෝධාන පරිවාස ආරෝචන වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජං සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඒකාහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ද්විහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ තිහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ චතුහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ පඤ්චාහ-පට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඡාහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ සත්තාහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්-

බහුලා ආපත්තියෝ අට්ඨාහපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ නවාහපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ දසාහපටිච්ඡන්තායෝ. සෝභං හන්තේ! සඬ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසාහපටිච්ඡන්තායෝ තාසං අග්ගේන සමෝධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඬ්ඝෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසාහපටිච්ඡන්තායෝ තාසං අග්ගේන සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝභං පරිවසාමි. චේදියාමහං හන්තේ! චේදියතීති මං සඬ්ඝෝ ධාරේතු.

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

පිරිවෙස නික්මේප කරන වාක්‍ය :

පරිවාසං නික්බිපාමි. වත්තං නික්බිපාමි.

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

අග්‍රසමෝධාන මානක යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඬ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජං. සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඒකාහපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ද්විහපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ තිහපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ චතුහපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ පඤ්චාහ-පටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඡාහපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ සත්තාහපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ අට්ඨාහපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ නවාහපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ දසාහපටිච්ඡන්තායෝ. සෝභං හන්තේ! සඬ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසාහපටිච්ඡන්තායෝ තාසං අග්ගේන සමෝධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඬ්ඝෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ

දසාහපටිච්ඡන්තායෝ තාසං අග්‍යේන සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ. අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං අපටිච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පටිච්ඡන්තානඤ්ච අපටිච්ඡන්තානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං යාවාමි.

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං දුතියම්පි හන්තේ! සඛිසං....

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං තතියම්පි හන්තේ! සඛිසං....

අග්‍යසමෝධාන මානක දාන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤානං මේ හන්තේ! සඛිසෝ, අයං (ඉත්ථන්-
නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජි සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඒකාහපටිච්ඡන්තායෝ,
සම්බහුලා ආපත්තියෝ ද්විහපටිච්ඡන්තායෝ,
සම්බහුලා ආපත්තියෝ ත්‍රිහපටිච්ඡන්තායෝ,
සම්බහුලා ආපත්තියෝ චතුහපටිච්ඡන්තායෝ,
සම්බහුලා ආපත්තියෝ පඤ්චාහපටිච්ඡන්තායෝ,
සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඡාහපටිච්ඡන්තායෝ,
සම්බහුලා ආපත්තියෝ සත්තාහපටිච්ඡන්තායෝ,
සම්බහුලා ආපත්තියෝ අට්ඨාහපටිච්ඡන්තායෝ,
සම්බහුලා ආපත්තියෝ නවාහපටිච්ඡන්තායෝ,
සම්බහුලා ආපත්තියෝ දසාහපටිච්ඡන්තායෝ.
සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා
ආපත්තියෝ දසාහපටිච්ඡන්තායෝ තාසං අග්‍යේන
සමෝධානපරිවාසං යාචි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස)
භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා

ආපත්තියෝ දසාහපට්ච්ඡන්නායෝ තාසං අග්ගේන සමෝධානපරිවාසං අදාසී. සෝ පට්චුත්ථපරිවාසෝ, අයං (ඉත්ථන්නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජ අපට්ච්ඡන්නායෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්නානඤ්ච අපට්ච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං යාවති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්නානඤ්ච අපට්ච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය. ඒසා ඤාත්ති.

සුඤ්ඤාන මේ හන්තේ! සඞ්ඝෝ, අයං (ඉත්ථන්නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජ සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඒකාහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ද්විහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ත්‍රිහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ චතුහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ පඤ්චාහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඡාහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ සත්තාහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ අට්ඨාහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ නවාහපට්ච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ දසාහපට්ච්ඡන්නායෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසාහපට්ච්ඡන්නායෝ තාසං අග්ගේන සමෝධානපරිවාසං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා

ආපත්තියෝ දසාහපට්ච්ඡන්නායෝ තාසං අග්ගේන සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ, අයං (ඉත්ථන්නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජ අපට්ච්ඡන්නායෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්නානඤ්ච අපට්ච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං යාවති. සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්නානඤ්ච අපට්ච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං දේති. යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්නානඤ්ච අපට්ච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ-
තතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ-

දින්නං සඛිසේන (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්නානඤ්ච අපට්ච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඛිසස්ස තස්මා තුණ්හි. ඒවමේතං ධාරයාමි.

මානත සමාදන් වීමේ වාක්‍ය :

මානත්තං සමාදියාමි. වත්තං සමාදියාමි.

සි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

අග්‍රසමෝධාන මානන ආරෝචන වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඒකාහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ද්විහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ තිහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ චතුහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ පඤ්චාහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඡාහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ සත්තාහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ අට්ඨාහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ නවාහපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ දසාහපට්චින්නායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසාහපට්චින්නායෝ තාසං අග්‍රසේන සමෝධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසාහපට්චින්නායෝ තාසං අග්‍රසේන සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ. අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං අපට්චින්නායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්චින්නානඤ්ච අපට්චින්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්චින්නානඤ්ච අපට්චින්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝහං මානත්තං වරාමි. වේදියාමහං හන්තේ! වේදියනීති මං සඛිසෝ ධාරේතු.

යි තෙවරක් ආරෝචනය කළ යුතු ය.

මානන නික්ෂේප කරන වාක්‍ය :

මානත්තං නික්ඛිපාමි. වත්තං නික්ඛිපාමි.

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

අග්‍රසමෝධාන අබ්භාන යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඒකානපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ද්විතපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ තිතපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ චතුතපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ පඤ්චාන-පට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඡාතපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ සත්තානපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ අට්ඨානපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ නවානපට්චින්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ දසානපට්චින්නායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසානපට්චින්නායෝ තාසං අග්‍රසේන සමෝධානපරිවාසං යාපිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසානපට්චින්නායෝ තාසං අග්‍රසේන සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ. අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං අපට්චින්නායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්චින්නානඤ්ච අපට්චින්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං යාපිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්චින්නානඤ්ච අපට්චින්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝහං හන්තේ! විණ්ණමානත්තෝ සඛිසං අබ්භානං යාවාමි.

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං දුතියම්පි හන්තේ!....

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං තතියම්පි හන්තේ!

අග්ගසමෝධාන අබ්භාන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤාන මේ හන්තේ! සඞ්ඝෝ, අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඵ්ඤානපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ද්විතීයපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ තීර්තපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ චතුර්තපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඡායනපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ සත්තානපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ අට්ඨානපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ නවානපටිච්ඡන්තායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ දසානපටිච්ඡන්තායෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසානපටිච්ඡන්තායෝ තාසං අග්ගේන සමෝධාන-පරිවාසං යාචි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසානපටිච්ඡන්තායෝ තාසං අග්ගේන සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ. අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි අපටිච්ඡන්තායෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පටිච්ඡන්තානඤ්ච අපටිච්ඡන්තානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං යාචි.

සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පටිච්ඡන්නානඤ්ච අපටිච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ විණ්ණමානත්තෝ සඞ්ඝං අබ්භානං යාවති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමං) භික්ඛුං අබ්භෙය්‍යා. ඒසා ඤාත්ති.

සුඤ්ඤාන මේ හන්තේ! සඞ්ඝෝ, අයං (ඉත්ථන්නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඒකාහපටිච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ද්විහපටිච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ තිහපටිච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ චතුහපටිච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ පඤ්චාහපටිච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ ඡාහපටිච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ සත්තාහපටිච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ අට්ඨාහපටිච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ නවාහපටිච්ඡන්නායෝ, සම්බහුලා ආපත්තියෝ දසාහපටිච්ඡන්නායෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසාහපටිච්ඡන්නායෝ තාසං අග්ගේන සමෝධානපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං යා ආපත්තියෝ දසාහපටිච්ඡන්නායෝ

තාසං අග්ගේන සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ. අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජ අපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්තානාඤ්ච අපට්ච්ඡන්තානාඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්තානාඤ්ච අපට්ච්ඡන්තානාඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ විණ්ණමානත්තෝ සඞ්ඝං අබ්භානං යාවති. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අබ්භේති. යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අබ්භානං, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ-පෙ- යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ-පෙ- යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

අබ්භිතෝ සඞ්ඝේන (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හි, ඒවමේතං ධාරයාමි.

සුද්ධන්ත පරිවාසය පටිච්ඡන්තාපටිච්ඡන්ත ආපත්ති

සුද්ධන්ත පරිවාස යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. රත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. ආපත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාවාමි.

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං දුතියම්පි හන්තේ! සඛිසං

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං තතියම්පි හන්තේ! සඛිසං

සුද්ධන්ත පරිවාස දාන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤානං මේ හන්තේ! සඛිසෝ, අයං (ඉත්ථන්-නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති. රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්ති-පරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාවති. යදි සඛිසස්ස පත්තකල්ලං සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්ත-පරිවාසං දදෙය්‍ය. ඒසා ඤාතීති.

සුඤ්ඤානං මේ හන්තේ! සඛිසෝ, අයං (ඉත්ථන්-නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ

ආපජ්ජ. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති. රත්තිපරියන්තං
න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං න ස්සරති. රත්තිපරියන්තං
න ස්සරති. ආපත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. සෝ සඛිසං
තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං
යාවති. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං
සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං දේති.
යස්සායස්මනෝ ඛමති (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ
තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසස්ස
දානං, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ-
තතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ-

දින්නෝ සඛිසේන (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ
තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසෝ.
ඛමති සඛිසස්ස තස්මා තුණ්හි. ඒවමේතං ධාරයාමි.

පිරිවෙස සමාදාන වාක්‍ය :

පරිවාසං සමාදියාමි. වත්තං සමාදියාමි.

යි තෙවරස් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

සුද්ධන්ත පරිවාස ආරෝචන වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං
න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං න ස්සරාමි. රත්තිපරියන්තං
න ස්සරාමි. ආපත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ
වේමතිකෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං
ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං

සම්බුද්ධානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝභං පරිවසාමි. වේදියාමහං හන්තේ! වේදියනීති මං සඞ්ඝෝ ධාරේතු.

යි තෙවරක් ආරෝචනය කළ යුතු ය.

පිරිවෙස නික්මේප කරන වාක්‍ය :

පරිවාසං නික්බිපාමි. වත්තං නික්බිපාමි.

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

සුද්ධන්ත මානන යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බුද්ධා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. රත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. ආපත්තිපරියන්තේ වේමනිකෝ. රත්තිපරියන්තේ වේමනිකෝ. සෝභං හන්තේ! සඞ්ඝං තාසං සම්බුද්ධානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාවිං. තස්ස මේ සඞ්ඝෝ තාසං සම්බුද්ධානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝභං පරිවුත්ථපරිවාසෝ. අහං හන්තේ! සම්බුද්ධා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං. අපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝභං හන්තේ! සඞ්ඝං තාසං සම්බුද්ධානං ආපත්තිනං පට්ච්ඡන්තානඤ්ච අපට්ච්ඡන්තානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං යාවාමි.

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝභං දුතියම්පි හන්තේ!

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝභං තතියම්පි හන්තේ!

සුද්ධන්ත මානන දාන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤාතු මේ හන්තේ! සඞ්ඝෝ, අයං (ඉත්ථන්-නාමෝ) භික්ඛු සම්බුද්ධා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්ති-

පරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ. අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජ අපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්තානඤ්ච අපට්ච්ඡන්තානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං යාවති. යදි සඛිසස්ස පත්තකල්ලං, සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්තානඤ්ච අපට්ච්ඡන්තානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය. ඒසා ඤත්ති.

සුඤ්ඤා මේ හන්තේ! සඛිසෝ, අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජ. ආපත්තිපරියන්තං න ඡානාති. රත්තිපරියන්තං න ඡානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ. අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජ අපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං

ආපත්තිනං පටිච්ඡන්නානඤ්ච අපටිච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං යාවති. සඬ්ඛෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පටිච්ඡන්නානඤ්ච අපටිච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං දේති. යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පටිච්ඡන්නානඤ්ච අපටිච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියමිපි ඒකමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ-
තතියමිපි ඒකමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ-

දින්නං සඬ්ඛේන (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පටිච්ඡන්නානඤ්ච අපටිච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං, ඛමති සඬ්ඛස්ස තස්මා තුණ්හි. ඒවමේතං ධාරයාමි.

මානත සමාදන් වීමේ වාක්‍ය :

මානත්තං සමාදියාමි. වත්තං සමාදියාමි.

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

සුද්ධන්ත මානත ආරෝචන වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඬ්ඛාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. රත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. ආපත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. සෝහං හන්තේ! සඬ්ඛං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාවිං. තස්ස මේ සඬ්ඛෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ. අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඬ්ඛාදිසේසා

ආපත්තියෝ ආපජ්ජං. අපට්ච්ඡන්නායෝ. සෝහං හන්තේ!
 සඬ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්නානඤ්ච
 අපට්ච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මේ
 සඬ්ඝෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්නානඤ්ච
 අපට්ච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝහං මානත්තං
 වරාමි. වේදියාමහං හන්තේ! වේදියනීති මං සඬ්ඝෝ ධාරේතු.

යි තෙවරක් ආරෝචනය කළ යුතු ය.

මානත නික්ෂේප කරන වාක්‍ය :

මානත්තං නික්ඛිපාමි. වත්තං නික්ඛිපාමි.

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

සුද්ධන්ත අබ්භාන යාවන වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඬ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ
 ආපජ්ජං. ආපත්තිපරියන්තං න ඡානාමි. රත්තිපරියන්තං න
 ඡානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. රත්තිපරියන්තං නස්සරාමි.
 ආපත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ.
 සෝහං හන්තේ! සඬ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං
 සුද්ධන්තපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඬ්ඝෝ තාසං සම්බහුලානං
 ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ.
 අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඬ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජං
 අපට්ච්ඡන්නායෝ. සෝහං හන්තේ! සඬ්ඝං තාසං සම්බහුලානං
 ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්නානඤ්ච අපට්ච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං
 මානත්තං යාචිං. තස්ස මේ සඬ්ඝෝ තාසං සම්බහුලානං
 ආපත්තීනං පට්ච්ඡන්නානඤ්ච අපට්ච්ඡන්නානඤ්ච ඡාරත්තං
 මානත්තං අදාසි. සෝහං හන්තේ! විණ්ණමානත්තෝ සඬ්ඝං
 අබ්භානං යාවාමි.

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං දුතියම්පි හන්තේ!

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං තතියම්පි හන්තේ!

සුද්ධන්ත අබ්භාන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤාන මේ හන්තේ! සඛ්ඤ්ඤා, අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බුද්ධා සඛ්ඤ්ඤාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති. රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං න ස්සරති. රත්තිපරියන්තං න ස්සරති. ආපත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. සෝ සඛ්ඤ්ඤා නාසං සම්බුද්ධානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචි. සඛ්ඤ්ඤා (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ නාසං සම්බුද්ධානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිච්ඡන්තපරිවාසෝ. අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බුද්ධා සඛ්ඤ්ඤාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි අපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛ්ඤ්ඤා නාසං සම්බුද්ධානං ආපත්තිනං පට්ච්ඡන්තානඤ්ච අපට්ච්ඡන්තානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඛ්ඤ්ඤා (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ නාසං සම්බුද්ධානං ආපත්තිනං පට්ච්ඡන්තානඤ්ච අපට්ච්ඡන්තානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ විණ්ණමානත්තෝ සඛ්ඤ්ඤා අබ්භානං යාචති. යදි සඛ්ඤ්ඤා පත්තකල්ලං සඛ්ඤ්ඤා (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අබ්භෙය්‍යා. ඒසා ඤාති.

සුඤ්ඤාන මේ හන්තේ! සඛ්ඤ්ඤා, අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බුද්ධා සඛ්ඤ්ඤාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති. රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං න ස්සරති. රත්ති-

පරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ.
 රත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. සෝ සඛිසං තාසං
 සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාවි.
 සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං
 සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි.
 සෝ පරිචුත්ථපරිවාසෝ. අයං (ඉත්ථන්තාමෝ)
 භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි
 අපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං
 ආපත්තිනං පට්ච්ඡන්තානඤ්ච අපට්ච්ඡන්තානඤ්ච
 ඡාරත්තං මානත්තං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස)
 භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පට්ච්ඡන්-
 තානඤ්ච අපට්ච්ඡන්තානඤ්ච ඡාරත්තං මානත්තං
 අදාසි. සෝ විණ්ණමානත්තෝ සඛිසං අබ්භානං
 යාවති. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අබ්භේති.
 යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ
 අබ්භානං, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ
 භාසෙය්‍ය.

දුතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ-පෙ- යස්ස
 නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

තතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ- යස්ස
 නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

අබ්භිතෝ සඛිසේන (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු.
 ඛමති සඛිසස්ස. තස්මා තුණ්හි, ඒවමේතං ධාරයාමි.

මූලායපටිකස්සනය

පරිවාස අපට්ච්ඡන්ත මූලායපටිකස්සනය
මූලායපටිකස්සන යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජිං ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං
තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං
ඒකාහපරිවාසං යාවිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං
ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සෝහං
පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං ආපජ්ජිං
අපට්ච්ඡන්තං. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා
ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාවාමි.

සෝහං දුතියමපි හන්තේ! සඛිසං

සෝහං තතියමපි හන්තේ! සඛිසං

මූලායපටිකස්සන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤානං මේ හන්තේ! සඛිසෝ. අයං (ඉත්ථන්-
නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජිං ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛිසං තාසං
සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං
ඒකාහපරිවාසං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස)
භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං
ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සෝ
පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං
ආපජ්ජිං අපට්ච්ඡන්තං. සෝ සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා
ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාවති.
යදි සඛිසස්ස පත්තකල්ලං සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමං)
භික්ඛුං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය

මූලායපටිකස්සෙය්‍ය. ඒසා ඤාතීති.

සුඤ්ඤාන මේ හන්තේ! සඛ්ඤ්ඤා. අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛ්ඤ්ඤාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජී ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛ්ඤ්ඤා නාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං යාචි. සඛ්ඤ්ඤා (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ නාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං අදාසී. සෝ පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛ්ඤ්ඤාදිසේසං ආපත්තියං ආපජ්ජී අපට්ච්ඡන්තං. සෝ සඛ්ඤ්ඤා අන්තරා ඒකස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාචති. සඛ්ඤ්ඤා (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අන්තරා ඒකස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනි. යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා ඒකස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනා, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාන මේ හන්තේ! -පෙයස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාන මේ හන්තේ! -පෙයස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

පටිකස්සිතෝ සඛ්ඤ්ඤා (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු අන්තරා ඒකස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනා. ඛමති සඛ්ඤ්ඤා, තස්මා තුණ්හි. ඒවමේතං ධාරයාමි.

පිරිවෙස සමාදාන වාක්‍ය :

පරිවාසං සමාදියාමි. වත්තං සමාදියාමි.

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

මූලාශ්‍රපටිකස්සන පරිවාස ආරෝචන වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජං ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං ආපජ්ජං අපට්ච්ඡන්තං. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඛිසෝ අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝහං පරිවසාමි. චේදියාමහං හන්තේ! චේදියතිති මං සඛිසෝ ධාරෙතු.

මූලාශ්‍රපටිකස්සන මානන යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජං ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං ආපජ්ජං අපට්ච්ඡන්තං. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඛිසෝ අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝහං හන්තේ! පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාවාමි.

සෝහං දුතියම්පි හන්තේ! පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං.....

සෝහං තතියම්පි හන්තේ! පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං.....

මූලායපටිකස්සන මානන දාන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤානං මේ භන්තේ! සඛිසෙය්. අයං (ඉත්ථන්-
නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තිසෝ
ආපජ්ජි ඒකාහපට්ඨිජන්නායෝ. සෝ සඛිසං තාසං
සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ඨිජන්නානං
ඒකාහපරිවාසං යාවි. සඛිසෙය් (ඉත්ථන්නාමස්ස)
භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහ-
පට්ඨිජන්නානං ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සෝ
පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං
ආපජ්ජි අපට්ඨිජන්තං. සෝ සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා
ආපත්තියා අපට්ඨිජන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාවි.
සඛිසෙය් (ඉත්ථන්නාමං) භික්ඛුං අන්තරා ඒකිස්සා
ආපත්තියා අපට්ඨිජන්තාය මූලායපටිකස්සි. සෝ
පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං තාසං සම්බහුලානං
ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාවති. යදි සඛිසස්ස
පත්තකල්ලං සඛිසෙය් (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ
තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං
දදෙය්. ඒසා ඤාති.

සුඤ්ඤානං මේ භන්තේ! සඛිසෙය්. අයං (ඉත්ථන්-
නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තිසෝ
ආපජ්ජි ඒකාහපට්ඨිජන්නායෝ. සෝ සඛිසං තාසං
සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ඨිජන්නානං ඒකාහ-
පරිවාසං යාවි. සඛිසෙය් (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ
තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ඨිජන්නානං
ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං
සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං ආපජ්ජි අපට්ඨිජන්තං. සෝ

සඞ්ඝං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාවති. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං දේති. යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සෝ තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය. දුතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ භන්තේ! -පෙයස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ භන්තේ! -පෙයස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දින්නං සඞ්ඝේන (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හි. ඒවමේතං ධාරයාමි.

මානත සමාදන් වීමේ වාක්‍ය :

මානත්තං සමාදියාමි. වත්තං සමාදියාමි.

සි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

මූලාශ්‍රපටිකස්සන මානත ආරෝවන වාක්‍ය

අහං භන්තේ! සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජං. ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං භන්තේ! සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපට්චාසං යාචිං. තස්ස මේ සඞ්ඝෝ තාසං සම්බහුලානං

ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං අදාසි.
 සෝහං පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං
 ආපජ්ජං අපට්ච්ඡන්තං. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා
 ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාචිං.
 තං මං සඛිසෝ අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය
 මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං තාසං
 සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මේ
 සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං
 අදාසි. සෝහං මානත්තං වරාමි. වේදියාමහං හන්තේ! වේදියතිනි
 මං සඛිසෝ ධාරේතු.

මූලාශ්‍රපටිකස්සන අබ්භාන යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ
 ආපජ්ජං ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං
 සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං
 යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං
 ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවසන්තෝ
 අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං ආපජ්ජං අපට්ච්ඡන්තං.
 සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා
 අපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඛිසෝ
 අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සි.
 සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං තාසං සම්බහුලානං
 ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ
 තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි.
 සෝහං හන්තේ! විණ්ණමානන්තෝ සඛිසං අබ්භානං යාවාමි.
 සෝහං දුතියම්පි හන්තේ! විණ්ණමානන්තෝ සඛිසං....
 සෝහං තතියම්පි හන්තේ! විණ්ණමානන්තෝ සඛිසං....

මූලාශ්‍රපරිකල්පනය අඛණ්ඩ කිරීම වාක්‍ය

සුභාතූ මේ හන්තේ! සඞ්ඝෝ. අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජ ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඞ්ඝාදිසේසං ආපත්තිං ආපජ්ජ අපට්ච්ඡන්තං. සෝ සඞ්ඝං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපරිකල්පනං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපරිකල්පි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ විණ්ණමානන්තෝ සඞ්ඝං අඛණ්ඩානං යාවති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අඛණ්ඩාය. ඒසා ඤාත්ති.

සුභාතූ මේ හන්තේ! සඞ්ඝෝ. අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජ ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඒකාහපරිවාසං යාවි. සඞ්ඝෝ

(ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං
 ආපත්තීනං ඒකාහපට්චිෂන්නානං ඒකාහපර්වාසං
 අදාසි. සෝ පරිචසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං
 ආපත්තිං ආපජ්ජ අපට්චිෂන්තං. සෝ සඛිසං
 අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්චිෂන්නාය
 මූලායපටිකස්සනං යාචි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමං)
 භික්ඛුං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා අපට්චිෂන්නාය
 මූලායපටිකස්සි. සෝ පරිචුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං
 තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං
 යාචි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං
 සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං
 අදාසි. සෝ විණ්ණමානන්තෝ සඛිසං අබ්භානං
 යාචති. සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමං) භික්ඛුං අබ්භේති.
 යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ
 අබ්භානං, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සෝ
 භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ භන්තේ! -පෙ-
 යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ භන්තේ! -පෙ-
 යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

අබ්භිතෝ සඛිසේන (ඉත්ථන්නාමෝ) භික්ඛු.
 ඛමති සඛිසස්ස. තස්මා තුණ්හී, ඒවමේතං ධාරයාමි.

පරිවාස පටිච්ඡන්ත මූලාශ්‍රපටිකස්සනය

මූලාශ්‍රපටිකස්සන යාවතා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තිශ්‍යෝ ආපජ්ජි පඤ්චාහපටිච්ඡන්තාශ්‍යෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහපටිච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං යාවිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහපටිච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං ආපජ්ජි ද්විහපටිච්ඡන්තං. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපටිච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාවාමි.

සෝහං දුතියම්පි හන්තේ! සඛිසං

සෝහං තතියම්පි හන්තේ! සඛිසං

මූලාශ්‍රපටිකස්සන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤා මේ හන්තේ! සඛිසෝ. අයං (ඉත්ථන්-නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තිශ්‍යෝ ආපජ්ජි පඤ්චාහපටිච්ඡන්තාශ්‍යෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහපටිච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහ-පටිච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං ආපජ්ජි ද්විහපටිච්ඡන්තං. සෝ සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපටිච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාවති. යදි සඛිසස්ස පත්තකල්ලං සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමං) භික්ඛුං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා

ද්විහපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සෙය්‍ය. ඒසා ඤාති.

සුභාතු මේ හන්තේ! සඞ්ඤෝ. අයං (ඉත්ථන්-
නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඤාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජ පඤ්චාහපටිච්ඡන්තායෝ. සෝ සඞ්ඤං තාසං
සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහපටිච්ඡන්තානං
පඤ්චාහපරිවාසං යාවි. සඞ්ඤෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස)
භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහ-
පටිච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සෝ
පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඞ්ඤාදිසේසං ආපත්තිං
ආපජ්ජ ද්විහපටිච්ඡන්තං. සෝ සඞ්ඤං අන්තරා ඒකිස්සා
ආපත්තියා ද්විහපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං
යාවති. සඞ්ඤෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අන්තරා ඒකිස්සා
ආපත්තියා ද්විහපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සති.
යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ
අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපටිච්ඡන්තාය
මූලායපටිකස්සනා, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති,
සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුභාතු මේ හන්තේ! -පෙ-
යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුභාතු මේ හන්තේ! -පෙ-
යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

පටිකස්සිතෝ සඞ්ඤේන (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු
අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපටිච්ඡන්තාය
මූලායපටිකස්සනා. ඛමති සඞ්ඤස්ස, තස්මා තුණ්හි.
ඒවමේතං ධාරයාමි.

මූලාශ්‍රපටිකස්සන සමෝධාන පරිවාස යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං ආපජ්ජිං ද්විහපට්ච්ඡන්තං. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඛිසෝ අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාවාමි.

සෝහං දුතියමිපි හන්තේ! සඛිසං....

සෝහං තතියමිපි හන්තේ! සඛිසං....

මූලාශ්‍රපටිකස්සන සමෝධාන පරිවාස දාන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤානං මේ හන්තේ! සඛිසෝ. අයං (ඉන්ථන්-නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං යාචි. සඛිසෝ (ඉන්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං

ආපත්තිං. ආපජ්ජ ද්විහපට්ච්ඡන්තං. සෝ සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. සෝ සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාවති. යදි සඛිසස්ස පත්තකල්ලං සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං දදෙය්‍ය. ඒසා ඤැත්ති.

සුඤ්ඤා මේ හන්තේ! සඛිසෝ. අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජ පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං ආපජ්ජ ද්විහපට්ච්ඡන්තං. සෝ සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. සෝ සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාවති. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු

සමෝධානපරිවාසං දේති. යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසස්ස දානං, සෝ තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ භන්තේ! -පෙ- යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

තතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ භන්තේ! -පෙ- යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දින්නෝ සඛිසේන (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසෝ. ඛමති සඛිසස්ස, තස්මා තුණ්හි. ඒවමේතං ධාරයාමි.

පිරිවෙස සමාදාන වාක්‍ය :

පරිවාසං සමාදියාමි. වත්තං සමාදියාමි.

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

මූලාශ්‍රපටිකස්සන සමෝධාන පරිවාස ආරෝචන වාක්‍ය

අහං භන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං භන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං යාපිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං ආපජ්ජං ද්විහපට්ච්ඡන්තං. සෝහං භන්තේ! සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සනං

යාවිං. තං මං සඛිසෝ අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා
 ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝහං හන්තේ! සඛිසං
 අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු
 ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාවිං. තස්ස මේ සඛිසෝ
 අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු
 ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවසාමි.
 චේදියමහං හන්තේ! චේදියතිති මං සඛිසෝ ධාරේතු.

මූලාශ්‍රපටිකස්සන මානන යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ
 ආපජ්ජිං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං
 තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං
 පඤ්චාහපරිවාසං යාවිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං
 ආපත්තිනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි.
 සෝහං පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං
 ආපජ්ජිං ද්විහපට්ච්ඡන්තං. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා
 ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සනං
 යාවිං. තං මං සඛිසෝ අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා
 ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝහං හන්තේ! සඛිසං
 අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු
 ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාවිං. තස්ස මේ සඛිසෝ
 අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු
 ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝහං හන්තේ!
 පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං
 ඡාරත්තං මානත්තං යාවාමි.

සෝහං දුතියම්පි හන්තේ! පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං.....
 සෝහං තතියම්පි හන්තේ! පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං.....

මූලායපටිකස්සන මානක දාන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤා මේ හන්තේ! සඛිසෝ. අයං (ඉත්ථන්-
නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජ පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛිසං තාසං
සම්බහුලානං ආපත්තීනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං
පඤ්චාහපරිවාසං යාචි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස)
භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පඤ්චාහ-
පට්ච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සෝ
පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං
ආපජ්ජ ද්විහපට්ච්ඡන්තං. සෝ සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා
ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාචි.
සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අන්තරා ඒකිස්සා
ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. සෝ
සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය
පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාචි. සඛිසෝ
(ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා ඒකිස්සා
ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු
සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ,
සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං
මානත්තං යාචති. යදි සඛිසස්ස පත්තකල්ලං සඛිසෝ
(ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං
ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය. ඒසා ඤාති.

සුඤ්ඤා මේ හන්තේ! සඛිසෝ. අයං (ඉත්ථන්-
නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජ පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛිසං තාසං

සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්නානං
 පඤ්චාහපරිවාසං යාවි. සඬ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස)
 භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහ-
 පට්ච්ඡන්නානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සෝ
 පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඬ්ඝාදිසේසං ආපත්තිං
 ආපජ්ජ ද්විහපට්ච්ඡන්තං. සෝ සඬ්ඝං අන්තරා ඒකිස්සා
 ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාවි.
 සඬ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමං) භික්ඛුං අන්තරා ඒකිස්සා
 ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සි. සෝ
 සඬ්ඝං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්නාය
 පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාවි. සඬ්ඝෝ
 (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා ඒකිස්සා
 ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්නාය පුරිමාසු ආපත්තිසු
 සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ,
 සඬ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං
 මානත්තං යාවති. සඬ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ
 තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං
 දෙති. යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්නාමස්ස)
 භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං
 මානත්තස්ස දානං, සෝ තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති,
 සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ භන්තේ! -පෙ-
 යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ භන්තේ! -පෙ-
 යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දින්නං සඞ්ඝේන (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ
තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං.
බමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හි. ඵ්වමේතං ධාරයාමි.

මානත සමාදන් වීමේ වාක්‍ය :

මානත්තං සමාදියාමි. වත්තං සමාදියාමි.

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

මූලායපටිකස්සන මානත ආරෝචන වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජං පඤ්චාහපට්චිෂන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඞ්ඝං
තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහපට්චිෂන්තානං
පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඞ්ඝෝ තාසං සම්බහුලානං
ආපත්තිනං පඤ්චාහපට්චිෂන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි.
සෝහං පරිවසන්තෝ අන්තරා ඵ්කං සඞ්ඝාදිසේසං ආපත්තිං
ආපජ්ජං ද්විහපට්චිෂන්තං. සෝහං හන්තේ! සඞ්ඝං අන්තරා
ඵකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්චිෂන්තාය මූලායපටිකස්සනං
යාචිං. තං මං සඞ්ඝෝ අන්තරා ඵකිස්සා ආපත්තියා
ද්විහපට්චිෂන්තාය මූලායපටිකස්සි. සෝහං හන්තේ! සඞ්ඝං
අන්තරා ඵකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්චිෂන්තාය පුරිමාසු
ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඞ්ඝෝ අන්තරා
ඵකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්චිෂන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු
සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඞ්ඝං
තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං.
තස්ස මේ සඞ්ඝෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං
මානත්තං අදාසි. සෝහං මානත්තං වරාමි. වේදියාමහං හන්තේ!
වේදියතිති මං සඞ්ඝෝ ධාරෙතු.

මූලායපටිකස්සන අබ්භාන යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛිසාදිසේසං ආපත්තිං ආපජ්ජි ද්විහපට්ච්ඡන්තං. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඛිසෝ අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝහං හන්තේ! විණ්ණමානත්තෝ සඛිසං අබ්භානං යාවාමි.

සෝහං දුතියම්පි හන්තේ! විණ්ණමානත්තෝ, සඛිසං.....

සෝහං තතියම්පි හන්තේ! විණ්ණමානත්තෝ, සඛිසං.....

මූලාය පටිකස්සන අබ්භාන කර්ම වාක්‍ය

සුභාතු මේ හන්තේ! සඛිසෝ. අයං (ඉත්ථන්-නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං යාචි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස)

භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහ-
පටිච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සෝ
පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛ්ඤාදිසේසං ආපත්තිං
ආපජ්ජ ද්විහපටිච්ඡන්තං. සෝ සඛ්ඤං අන්තරා ඒකිස්සා
ආපත්තියා ද්විහපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාවි.
සඛ්ඤෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අන්තරා ඒකිස්සා
ආපත්තියා ද්විහපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. සෝ
සඛ්ඤං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපටිච්ඡන්තාය
පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාවි. සඛ්ඤෝ
(ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා ඒකිස්සා
ආපත්තියා ද්විහපටිච්ඡන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු
සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ,
සඛ්ඤං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං
මානත්තං යාවි. සඛ්ඤෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ
තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං
අදාසි. සෝ විණ්ණමානන්තෝ සඛ්ඤං අබ්භානං යාවති.
යදි සඛ්ඤස්ස පත්තකල්ලං. සඛ්ඤෝ (ඉත්ථන්තාමං)
භික්ඛුං අබ්භෙය්‍ය. ඒසා ඤන්ති.

සුඤ්ඤානං මේ හන්තේ! සඛ්ඤෝ. අයං (ඉත්ථන්-
තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛ්ඤාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජ පඤ්චාහපටිච්ඡන්තායෝ. සෝ සඛ්ඤං තාසං
සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහපටිච්ඡන්තානං
පඤ්චාහපරිවාසං යාවි. සඛ්ඤෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස)
භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං පඤ්චාහ-
පටිච්ඡන්තානං පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සෝ
පරිවසන්තෝ අන්තරා ඒකං සඛ්ඤාදිසේසං ආපත්තිං

ආපජ්ජ ද්විහපට්ච්ඡන්තං. සෝ සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. සෝ සඛිසං අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමස්සස) භික්ඛුනෝ අන්තරා ඒකිස්සා ආපත්තියා ද්විහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ විණ්ණමානත්තෝ සඛිසං අබ්භානං යාවති. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අබ්භේති. යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අබ්භානං. සෝ තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ භන්තේ! -පෙ-
යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ භන්තේ! -පෙ-
යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

අබ්භිතෝ සඛිසේන (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු.
ඛමති සඛිසස්ස, තස්මා තුණ්හි. ඒවමේතං ධාරයාමි.

මානත්තවාරික පටිච්ඡන්ත

මූලාශ්‍රපටිකස්සනය

මානත්තවාරික පටිච්ඡන්ත මූලාශ්‍රපටිකස්සන
යාවතා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛ්ඤාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජිං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං
න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. රත්තිපරියන්තං
නස්සරාමි. ආපත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ
චේමතිකෝ. සෝහං හන්තේ! සඛ්ඤං තාසං සම්බහුලානං
ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඛ්ඤෝ
තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි.
සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛ්ඤං තාසං ආපත්තිනං ඡාරත්තං
මානත්තං යාචිං. තස්ස මේ සඛ්ඤෝ තාසං ආපත්තිනං ඡාරත්තං
මානත්තං අදාසි. සෝහං මානත්තං වරන්තෝ අන්තරා සම්බහුලා
සඛ්ඤාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං. ඒකාහපටිච්ඡන්තායෝ.
සෝහං හන්තේ! සඛ්ඤං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං
ඒකාහපටිච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාවාමි.

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං දුතියම්පි හන්තේ!

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝහං තතියම්පි හන්තේ!

මානත්තවාරික පටිච්ඡන්ත මූලාශ්‍රපටිකස්සන කර්ම
වාක්‍ය

සුඤ්ඤා මේ හන්තේ! සඛ්ඤෝ, අයං (ඉත්ථන්-
නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛ්ඤාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජි. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං
න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්ති-

පරිසරයන්. නස්සරනි. ආපත්තිපරිසරයන් වේමනිකෝ. රත්තිපරිසරයන් වේමනිකෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ මානත්තං චරන්තෝ අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි ඒකාහපට්ඨිෂන්තායෝ. සෝ සඞ්ඝං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ඨිෂන්තානං මූලාශ්‍රපරිකල්පනං යාවති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ඨිෂන්තානං මූලාශ්‍රපරිකල්පෙය්‍ය. ඒසා ඤාති.

සුඤ්ඤා මේ හන්තේ! සඞ්ඝෝ, අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි. ආපත්තිපරිසරයන්. න ඡානාති. රත්තිපරිසරයන්. න ඡානාති. ආපත්තිපරිසරයන්. නස්සරනි. රත්තිපරිසරයන්. නස්සරනි. ආපත්තිපරිසරයන් වේමනිකෝ. රත්තිපරිසරයන් වේමනිකෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං

ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ මානත්තං චරන්තෝ අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඞ්ඝං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූලායපටිකස්සනං යාවති. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූලායපටිකස්සති. යස්සායස්මතෝ ඛමති (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූලායපටිකස්සනා, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ-
තතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ-

පටිකස්සිතෝ සඞ්ඝේන (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු
අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං
මූලායපටිකස්සනා, ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හි.
ඒවමේතං ධාරයාමි.

මානත්තචාරික මූලායපටිකස්සන සමෝධාන
පරිවාස යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ
ආපජ්ජිං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං
න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. රත්තිපරියන්තං

නස්සරාමි. ආපත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. සෝභං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝභං පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝභං මානත්තං වරන්තෝ අන්තරා සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජං ඒකාහපටිච්ඡන්තායෝ. සෝභං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපටිච්ඡන්තානං මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඛිසෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපටිච්ඡන්තානං මූලායපටිකස්සි. සෝභං හන්තේ සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපටිච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාචාමි.

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝභං දුතියම්පි හන්තේ!

අහං හන්තේ! -පෙ- සෝභං තතියම්පි හන්තේ!

මානත්තචාරික මූලාය පටිකස්සන සමෝධාන පරිවාස දාන කර්ම වාක්‍ය

සුභාතු මේ හන්තේ! සඛිසෝ, අයං (ඉත්ථන්-නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජ. ආපත්තිපරියන්තං න ඡානාති. රත්තිපරියන්තං න ඡානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්ති-පරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචි.

සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ මානත්තං චරන්තෝ අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඞ්ඝං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛු අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝ සඞ්ඝං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තීසු සමෝධානපරිවාසං යාවති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තීසු සමෝධානපරිවාසං දදෙය්‍ය. ඒසා ඤැත්ති.

සුඤ්ඤානං මේ භන්තේ! සඞ්ඝෝ, අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි. ආපත්තිපරියන්තං න ඡානාති. රත්තිපරියන්තං න ඡානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝ

පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං තාසං සම්බහුලානං
 ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඛිසෝ
 (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං
 ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ මානත්තං
 චරන්තෝ අන්තරා සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ
 ආපජ්ජි ඒකාහපට්චිෂන්තායෝ. සෝ සඛිසං අන්තරා
 සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්චිෂන්තානං
 මූලායපටිකස්සනං යාචි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්තාමං)
 භික්ඛුං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහ-
 පට්චිෂන්තානං මූලායපටිකස්සි. සෝ සඛිසං අන්තරා
 සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්චිෂන්තානං
 පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාචති. සඛිසෝ
 (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා සම්බහුලානං
 ආපත්තිනං ඒකාහපට්චිෂන්තානං පුරිමාසු ආපත්තිසු
 සමෝධානපරිවාසං දේති. යස්සායස්මතෝ ඛමති
 (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා සම්බහුලානං
 ආපත්තිනං ඒකාහපට්චිෂන්තානං පුරිමාසු ආපත්තිසු
 සමෝධානපරිවාසස්ස දානං. සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස
 තක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ-පෙ-
 තතියම්පි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ-පෙ-

දින්නෝ සඛිසේන (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ
 අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්චිෂන්තානං
 පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසෝ, ඛමති
 සඛිසස්ස තස්මා තුණ්හි. ඒවමේතං ධාරයාමි.

පිරිවෙස සමාදාන වාක්‍ය :

පරිවාසං සමාදියාමි. වත්තං සමාදියාමි.

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

මානත්තචාරික මූල්‍යපටිකස්සන සමෝධාන පරිවාස ආරෝචන වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. රත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. ආපත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාපිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවුක්ථපරිවාසෝ, සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාපිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝහං මානත්තං වරන්තෝ අන්තරා සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජං ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූල්‍යපටිකස්සනං යාපිං. තං මං සඛිසෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූල්‍යපටිකස්සි. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාපිං. තස්ස මේ සඛිසෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවසාමි, චේදියාමහං හන්තේ! චේදියතිති මං සඛිසෝ ධාරේතු.

මානත්තවාරික මූලාශ්‍රපටිකස්සන මානන යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. රත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. ආපත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝහං මානත්තං වරන්තෝ අන්තරා සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඛිසෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝහං හන්තේ! පරිවුත්ථපරිවාසෝ. සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං යාවාමි.

සෝහං දුකියම්පි හන්තේ! පරිවුත්ථපරිවාසෝ

සෝහං තතියම්පි හන්තේ! පරිවුත්ථපරිවාසෝ

මානත්තචාරික මූලාශ්‍රපටිකස්සන මානන දාන කර්ම වාක්‍ය

සුභාතු මේ හන්නේ! සඞ්ඝෝ, අයං (ඉත්ථන්-නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති. රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්ති-පරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ මානත්තං චරන්තෝ අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝ සඞ්ඝං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමං) භික්ඛුං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහ-පට්ච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝ සඞ්ඝං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තීසු සමෝධානපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තීසු සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ,

සඞ්ඝං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහ-
පටිච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං යාවති. යදි
සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස)
භික්ඛුනෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහ-
පටිච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය. ඒසා
ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤානං මේ හන්තේ! සඞ්ඝෝ, අයං (ඉත්ථන්-
තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිස්සො ආපත්තියෝ
ආපජ්ජ. ආපත්තිපරියන්තං න ඡානාති. රත්තිපරියන්තං
න ඡානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්ති-
පරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ.
රත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං
සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාවි.
සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං
සම්බහුලානං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි.
සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං
ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාවි. සඞ්ඝෝ
(ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං
ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ මානත්තං
චරන්තෝ අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිස්සො ආපත්තියෝ
ආපජ්ජ ඒකාහපටිච්ඡන්තායෝ. සෝ සඞ්ඝං අන්තරා
සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපටිච්ඡන්තානං
මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාවි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමං)
භික්ඛුං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහ-
පටිච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝ සඞ්ඝං අන්තරා

සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්නානං
 පුරිමාසු ආපත්තීසු සමෝධානපරිවාසං යාචි.
 සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා
 සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්නානං
 පුරිමාසු ආපත්තීසු සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝ
 පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඞ්ඝං අන්තරා සම්බහුලානං
 ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්නානං ඡාරත්තං මානත්තං
 යාචති. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා
 සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්නානං
 ඡාරත්තං මානත්තං දේති. යස්සායස්මතෝ ඛමති
 (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා සම්බහුලානං
 ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්නානං ඡාරත්තං
 මානත්තස්ස දානං, සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති,
 සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ-
 තතියමිපි ඒතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ-

දින්නං සඞ්ඝේන (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ
 අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්නානං
 ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හි.
 ඒවමේතං ධාරයාමි.

මානත සමාදන් වීමේ වාක්‍ය :

මානත්තං සමාදියාමි. වත්තං සමාදියාමි.

සි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

මානත්තචාරික මූලාශ්‍රපටිකස්සන මානන ආරෝචන වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. රත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. ආපත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝහං මානත්තං වරන්තෝ අන්තරා සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඛිසෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝහං හන්තේ! සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ. සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මේ සඛිසෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝහං මානත්තං වරාමි. වේදියාමහං හන්තේ! වේදියනීති මං සඛිසෝ ධාරේතු.

මානත්තවාරික මූලාශ්‍රපටිකස්සන අබ්භාන යාවනා වාක්‍ය

අහං හන්තේ! සම්බුද්ධා සම්බුද්ධා ආපත්තියෝ ආපජ්ජං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. රත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. ආපත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. සෝහං හන්තේ! සම්බුද්ධා සම්බුද්ධා ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාපිං. තස්ස මේ සම්බුද්ධා සම්බුද්ධා ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සම්බුද්ධා සම්බුද්ධා ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාපිං. තස්ස මේ සම්බුද්ධා සම්බුද්ධා ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝහං හන්තේ! මානත්තං වරන්තෝ අන්තරා සම්බුද්ධා සම්බුද්ධා ආපත්තියෝ ආපජ්ජං ඒකාහපට්ච්ඡන්තායෝ. සෝහං හන්තේ! සම්බුද්ධා සම්බුද්ධා ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාපිං. තං මං සම්බුද්ධා අන්තරා සම්බුද්ධා ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝහං හන්තේ! සම්බුද්ධා අන්තරා සම්බුද්ධා ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාපිං. තස්ස මේ සම්බුද්ධා අන්තරා සම්බුද්ධා ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝහං පරිවුත්ථපරිවාසෝ. සම්බුද්ධා අන්තරා සම්බුද්ධා ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං යාපිං. තස්ස මේ සම්බුද්ධා අන්තරා සම්බුද්ධා ආපත්තීනං ඒකාහපට්ච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝහං හන්තේ! විණ්ණමානත්තෝ සම්බුද්ධා අබ්භානං යාවාමි.

සෝහං දුතියම්පි හන්තේ! විණ්ණමානත්තෝ, සම්බුද්ධා

සෝහං තතියම්පි හන්තේ! විණ්ණමානත්තෝ, සම්බුද්ධා

මානත්තවාරික මූලායපටිකස්සන අබ්භාන කර්ම වාක්‍ය

සුඤ්ඤාන මේ හන්තේ! සඞ්ඝෝ, අයං (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි. ආපත්තිපරියන්තං න ඡානාති. රත්තිපරියන්තං න ඡානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්ති-පරියන්තේ වේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ වේමතිකෝ. සෝ සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිචුත්ථපරිවාසෝ, සඞ්ඝං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ මානත්තං චරන්තෝ අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි ඒකාහපට්චිෂන්තායෝ. සෝ සඞ්ඝං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්චිෂන්තානං මූලායපටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අන්තරා සම්බහු-ලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්චිෂන්තානං මූලාය-පටිකස්සි. සෝ සඞ්ඝං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්චිෂන්තානං පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා සම්බහුලානං

ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්නානං පුරිමාසු ආපත්තිසු සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුක්ථපරිවාසෝ, සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහ-පට්ච්ඡන්නානං ඡාරත්තං මානත්තං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඒකාහපට්ච්ඡන්නානං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ විණ්ණමානත්තෝ සඛිසං අබ්භානං යාවති. යදි සඛිසස්ස පත්තකල්ලං, සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමං) භික්ඛුං අබ්භෙය්‍යා. ඒසා ඤෙත්ති.

සුණාතු මේ හන්තේ! සඛිසෝ, අයං (ඉත්ථන්නාමෝ) භික්ඛු සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි. ආපත්තිපරියන්තං න ඡානාති. රත්තිපරියන්තං න ඡානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්ති-පරියන්තේ චේමතිකෝ. රත්තිපරියන්තේ චේමතිකෝ. සෝ සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං සුද්ධන්තපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුක්ථපරිවාසෝ, සඛිසං තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාවි. සඛිසෝ (ඉත්ථන්නාමස්ස) භික්ඛුනෝ තාසං සම්බහුලානං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ මානත්තං චරන්තෝ අන්තරා සම්බහුලා සඛිසාදිසේසා ආපත්තියෝ ආපජ්ජි ඒකාහපට්ච්ඡන්නායෝ. සෝ සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තිනං

ඒකාභපටිච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සනං යාචි. සඛ්ඤෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාභපටිච්ඡන්තානං මූලාශ්‍රපටිකස්සි. සෝ සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාභපටිච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තීසු සමෝධානපරිවාසං යාචි. සඛ්ඤෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාභපටිච්ඡන්තානං පුරිමාසු ආපත්තීසු සමෝධානපරිවාසං අදාසි. සෝ පරිවුත්ථපරිවාසෝ, සඛිසං අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාභපටිච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඛ්ඤෝ (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අන්තරා සම්බහුලානං ආපත්තීනං ඒකාභපටිච්ඡන්තානං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ චිණ්ණමානත්තෝ සඛිසං අබ්භානං යාචති. සඛ්ඤෝ (ඉත්ථන්තාමං) භික්ඛුං අබ්භේති. යස්සායස්මනෝ බමති (ඉත්ථන්තාමස්ස) භික්ඛුනෝ අබ්භානං සෝ තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සෝ භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි ඒකමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ-
තතියමපි ඒකමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ -පෙ-

අබ්භිතෝ සඛ්ඤේන (ඉත්ථන්තාමෝ) භික්ඛු.
බමති සඛිසස්ස තස්මා තුණ්හි. ඒවමේනං ධාරයාමි.

සැ.යු:- වත් මානත් පිළිබඳව වැඩි විස්තර දැනගැනීම සඳහා පූජ්‍යපාද මකුලැවේ සුදස්සන ස්වාමීන් වහන්සේගේ පිරිවෙස් මානත් පිරිමේ දී දකුණු කරුණු, වතුර්විධ කර්ම යන පොත බලනු මැනවි.

උපග්‍රන්ථය

● වැඩිහිටි හිඤ්ඤාන් වන්දනා කිරීම

නවක හිඤ්ඤාව :-

ඕකාස වන්දාමි හන්තේ! මයා කතං පුඤ්ඤං සාමිනා
අනුමෝදිතබ්බං

වැඩිමහලු හිඤ්ඤාව :-

සාදු! සාදු! අනුමෝදාමි

නවක හිඤ්ඤාව :-

සාමිනා කතං පුඤ්ඤං මය්හං දාතබ්බං

වැඩිමහලු හිඤ්ඤාව :-

සාදු! සාදු! අනුමෝදිතබ්බං (අනුමෝදාහි/ අනුමෝදථ)

නවක හිඤ්ඤාව :-

සාදු! සාදු! අනුමෝදාමි

ඕකාස ද්වාරත්තයේන කතං සබ්බං අවිචයං බමථ මේ හන්තේ

වැඩිමහලු හිඤ්ඤාව :-

බමාමි බමිතබ්බං!

නවක හිඤ්ඤාව :-

සාදු! ඕකාස බමාමි හන්තේ!

ආපත්ති දේසනා කිරීම

● නවක හිඤ්ඤාව ඇවැත් දෙසීම

නවක හිඤ්ඤාව :-

ඕකාස අහං හන්තේ! සබ්බාපත්තියෝ ආරෝචෙමි
දුතියම්පි
තතියම්පි

වැඩිමහලු හිඤ්ඤාව :-

සාදු ආවුසෝ! සාදු

නවක හික්‍ෂුව :-

අහං හන්තේ! සම්බහුලා නානාවත්ථුකා සඞ්ඝාදිසේසාදයෝ
ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං කා තුම්භපාදමුලේ පටිදේසේමි

වැඩිමහලු හික්‍ෂුව :-

පස්සසි ආවුසෝ! කා ආපත්තියෝ

නවක හික්‍ෂුව :-

ආම හන්තේ! පස්සාමි

වැඩිමහලු හික්‍ෂුව :-

ආයතිං ආවුසෝ! සංචරෙය්‍යාසි

නවක හික්‍ෂුව :-

සාධු සුට්ඨ අහං හන්තේ! ආයතිං සංචරිස්සාමි

දුතියමිපි

තතියමිපි

වැඩිමහලු හික්‍ෂුව :-

සාධු ආවුසෝ! සාධු

● වැඩිමහලු හික්‍ෂුව ඇවැත් දෙසීම

වැඩිමහලු හික්‍ෂුව :-

අහං ආවුසෝ! සබ්බාපත්තියෝ ආරෝචෙමි

දුතියමිපි

තතියමිපි

නවක හික්‍ෂුව :-

සාධු හන්තේ! සාධු

වැඩිමහලු හික්‍ෂුව :-

අහං ආවුසෝ! සම්බහුලා නානාවත්ථුකා සඞ්ඝාදිසේසාදයෝ
ආපත්තියෝ ආපජ්ජිං කා තුස්භපාදමුලේ පටිදේසේමි

නවක හික්‍ෂුව :-

පස්සප් හන්තේ! කා ආපත්තියෝ

වැඩිමහලු හිඤ්ච :-

ආම ආවුසෝ! පස්සාමි

නවක හිඤ්ච :-

ආයතිං හන්තෝ! සංවරෙය්‍යාථ

වැඩිමහලු හිඤ්ච :-

සාධු සුට්ඨ අහං ආවුසෝ! ආයතිං සංවරිස්සාමි

දුතියම්පි

තතියම්පි

නවක හිඤ්ච :-

සාධු හන්තෝ! සාධු

● දේසනා දුක්කටආපත්ති දේසනය

නවක හිඤ්ච :-

අහං හන්තෝ! දේසනා දුක්කටාපත්තිං ආපජ්ජිං තං තුම්හපාදමුලේ පටිදේසේමි

වැඩිමහලු හිඤ්ච :-

පස්සසි ආවුසෝ! තං ආපත්තිං

නවක හිඤ්ච :-

ආම හන්තෝ! පස්සාමි

වැඩිමහලු හිඤ්ච :-

ආයතිං ආවුසෝ! සංවරෙය්‍යාසි

නවක හිඤ්ච :-

සාධු සුට්ඨ අහං හන්තෝ! ආයතිං සංවරිස්සාමි

දුතියම්පි

තතියම්පි

වැඩිමහලු හිඤ්ච :-

සාධු ආවුසෝ! සාධු

උපාධ්‍යායග්‍රහණය කිරීම

සාමණේරයන් වහන්සේ සිවුරු ඒකාංස කොට පොරවා, උපාධ්‍යායන් වහන්සේ වෙත එළඹ, උක්කුටිකයෙන් හිඳ දොහොත් මුදුන් දී වැදගෙන මෙසේ කිය යුතු ය.

සාමණේර :-

උපථිකායෝ මේ හන්තේ! හෝහි

උපාධ්‍යාය :-

පාසාදිකේන සම්පාදේහි හෝ සාහු/ ලහු/ ඕපායිකං/පතිරූපං
යි කියා එය පිළිගත යුතු ය.

සාමණේර :-

සාධු! ඕකාස සම්පට්චජාමි

යි මෙසේ තෙවරක් කියා උපාධ්‍යායග්‍රහණය කළ යුතු ය.

ආචාර්යග්‍රහණය කිරීම

නිස සමාදන් වන හික්කුටි සිවුර ඒකාංස කොට පොරවා, ආචාර්යවරයා වෙත එළඹ, උක්කුටිකයෙන් හිඳ දොහොත් මුදුන් දී වැදගෙන මෙසේ කිය යුතු ය.

අන්තේවාසික :-

ආචාර්යෝ මේ හන්තේ! හෝහි, ආයස්මතෝ නිස්සාය වච්ජාමි.

ආචාර්ය :-

පාසාදිකේන සම්පාදේහි හෝ සාහු/ ලහු/ ඕපායිකං/පතිරූපං
යි කියා එය පිළිගත යුතු ය.

අන්තේවාසික :-

සාධු! ඕකාස සම්පට්චජාමි

යි මෙසේ තෙවරක් කියා ආචාර්යග්‍රහණය කළ යුතු ය.

විනය කර්ම සඳහා ඡන්දය දීම

යම් භික්‍ෂුවක් එදින පැවැත්වෙන උපෝසථයට හෝ විනය කර්මයකට සහභාගිවීමේ අපහසුවක් ඇත්නම් (ගිලන් ව සිටී නම්) එහි දී ඡන්දය ලබා දිය යුතු ය. ඡන්දය ප්‍රකාශ කරන භික්‍ෂුව උපෝසථය හෝ විනය කර්මය සඳහා සහභාගී වන භික්‍ෂුවක් ඉදිරියේ උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට;

● උපෝසථය සඳහා ඡන්දපාරිශුද්ධිය දීම

ඡන්දපාරිශුද්ධිය දෙන භික්‍ෂුව වැඩිහිටි නම්;

“ඡන්දපාරිසුද්ධිං දම්මි, ඡන්දපාරිසුද්ධිං මේ හර, ඡන්දපාරිසුද්ධිං මේ ආරෝචෙහි”

යි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

ඡන්දපාරිශුද්ධිය දෙන භික්‍ෂුව නවක නම්;

“ඡන්දපාරිසුද්ධිං දම්මි, ඡන්දපාරිසුද්ධිං මේ හර, ඡන්දපාරිසුද්ධිං මේ ආරෝචෙට්”

යි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● අනෙකුත් විනය කර්ම සඳහා ඡන්දය දීම

ඡන්දය දෙන භික්‍ෂුව වැඩිහිටි නම්;

“ඡන්දං දම්මි, ඡන්දං මේ හර, ඡන්දං මේ ආරෝචෙහි”

යි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

ඡන්දය දෙන භික්‍ෂුව නවක නම්;

“ඡන්දං දම්මි, ඡන්දං මේ හර, ඡන්දං මේ ආරෝචෙට්”

යි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● පචාරණය සඳහා ඡන්දය දීම

ඡන්දය දෙන භික්‍ෂුව වැඩිහිටි නම්;

“පචාරණං දම්මි, පචාරණං මේ හර, පචාරණං මේ ආරෝචෙහි, මමත්ථාය පචාරෙහි”

යි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

ජන්දය දෙන හික්‍ෂුච නවක නම්;

“පචාරණං දම්මි, පචාරණං මේ හර, පචාරණං මේ
ආරෝචේථ, මමන්ථාය පචාරේථ”

යි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

කප්ඛේදු තැබීම

කප්ඛේදු නො තබන ලද අදින පොරවන සියලු සිවුරු පරිහරණයට
පෙර දුර්වර්ණ¹ කළ යුතු ය. සිවුරෙහි කොනක් රැගෙන කප්ඛේදු තැබිය යුතු ය.

“කප්පඛින්නේදුං කරෝමි.”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

සිවුරු පරිහරණය පිළිබඳ විස්තර

● සිවුරු අධිෂ්ඨානය

දෙපට සිවුර :-

“ඉමං සඛ්ඝාරිං අධිට්ඨාමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

තනිපට සිවුර :-

“ඉමං උත්තරාසඛිගං අධිට්ඨාමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

අඳුන සිවුර :-

“ඉමං අන්තරවාසකං අධිට්ඨාමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

වැසි සඵච :-

“ඉමං වස්සිකඝාරිකං අධිට්ඨාමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

1. දුර්වර්ණ කිරීම සඳහා නිල් පාට, (හුදු නිල් පැහැය නො වේ. කංස නිල හෝ පලාස නිල වේ.) මඩ පාට, කළු පාට යොදා ගත යුතු ය.

● සිවුරු පච්චද්ධරණය

දෙපට සිවුර :-

“ඉමං සඛිඤ්ඤාං පච්චද්ධරාමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

තනිපට සිවුර :-

“ඉමං උත්තරාසඛිගං පච්චද්ධරාමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

අදන සිවුර :-

“ඉමං අන්තරවාසකං පච්චද්ධරාමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

වැසි සඵච :-

“ඉමං වස්සිකසාටිකං පච්චද්ධරාමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

සිවුරු අත්පසින් බහැර ව ඇත්නම් එහි දී “ඉමං” වෙනුවට “ඒකං” යැයි යෙදිය යුතු ය.

● පරික්ඛාරචෝළ වශයෙන් සිවුරු අධිෂ්ඨානය

එක සිවුරක් නම් :-

“ඉමං චිවරං පරික්ඛාරචෝළං අධිට්ඨාමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

සිවුරු එකකට වැඩි නම් :-

“ඉමානි චිවරානි පරික්ඛාරචෝළානි අධිට්ඨාමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● සිවුරු විකප්පනය කිරීම

අතිරේක සිවුරු ළඟ තබා ගැනීමට අවශ්‍ය නම් ඒවා විකප්පනය කර තබා ගත යුතු ය. එ බැවින් උපසපන් හිඤ්ඤාවක් වෙතට ගොස් උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට;

එක සිවුරක් නම් :-

“ඉමං චීවරං කුශ්භං විකප්පේමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

සිවුරු එකකට වැඩි නම් :-

“ඉමානි චීවරානි කුශ්භං විකප්පේමි”

යි තෙවරක් කියා සිවුර හෝ සිවුරු ඒ හිඤ්චට දිය යුතු ය.

● පච්චුද්ධාරය

විකප්පනය කරන ලද සිවුරු ළඟ තබා ගත හැකි ය. නිසඟි නො වෙයි. ඒවා පරිහරණය කිරීමට නම් පච්චුද්ධාරය කළ යුතු ය. විකප්පනය ලැබූ හිඤ්ච එම සිවුරු අතෙහි තබාගෙන;

එක සිවුරක් නම් :-

“ඉමං චීවරං මය්භං සන්තකං පරිභුඤ්ජේනි වා විස්සජ්ජේනි වා යථා පච්චයං වා කරෝහි / කරෝථ.”

යි තෙවරක් කියා සිවුරු හිමියාට නැවත භාරදිය යුතු ය.

සිවුරු එකකට වැඩි නම් :-

“ඉමානි චීවරානි මය්භං සන්තකානි පරිභුඤ්ජේනි වා විස්සජ්ජේනි වා යථා පච්චයං වා කරෝහි / කරෝථ”

යි තෙවරක් කියා සිවුරු හිමියාට නැවත භාරදිය යුතු ය.

සිවුරු නිස්සජ්ජනය කිරීම

● දසහානික්කන්ත චීවරය

උපසපන් හිඤ්චක් කඨිනානිසංස ඇති කාලය හැර අධිෂ්ඨානය හෝ විකප්පනය නො කොට තමන්ට ලැබූ සිවුරක් ළඟ තබා ගත හැක්කේ දස දිනක් පමණි. එය ඉක්ම වීමෙන් නිසඟි වේ. එ සේ වූ විට නිස්සජ්ජනය කළ යුතු ය.

නිසඟි වූ හිඤ්ච විසින් උපසපන් හිඤ්චක් වෙත ගොස් සිවුරු ඒකාංස කොට පොරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට;

එක සිවුරක් නම් :-

“ඉදං මේ ආවුසෝ /හන්තේ විවරං දසහාතික්කන්තං
නිස්සග්ගියං, ඉමාහං ආයස්මතෝ නිස්සජාමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

සිවුරු එකකට වැඩි නම් :-

“ඉමානි මේ ආවුසෝ /හන්තේ විවරානි දසහාතික්කන්තානි
නිස්සග්ගියානි, ඉමානාහං ආයස්මතෝ නිස්සජාමි”

යි තෙවරක් කියා සිවුර හෝ සිවුරු ඒ හිඤ්චට දී ආපත්ති දේශනා කළ යුතු ය.

පසු ව ඒ හිඤ්ච ඇවත පිළිගෙන සිවුරු හිමියාට එය භාර දිය යුතු ය.

එක සිවුරක් නම් :-

“ඉමං විවරං ආයස්මතෝ දම්මි”

සිවුරු එකකට වැඩි නම් :-

“ඉමානි විවරානි ආයස්මතෝ දම්මි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● රත්ති විප්පචුත්ථ විවරය නිස්සජ්ජනය කිරීම

තුන් සිවුර අධිෂ්ඨානය කොට වාසය කරන උපසපන් හිඤ්චක් කඨිනානිසංස ඇති කාලය හැර අරුණ නැගෙන විට සිවුර අත් පසින් බැහැර වූයේ නම් එම සිවුර නිසඟි වේ. එසේ වූ විට නිස්සජ්ජනය කළ යුතු ය.

නිසඟි වූ හිඤ්ච විසින් උපසපන් හිඤ්චක් වෙත ගොස් සිවුරු ඒකාංස කොට පොරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට;

“ඉදං මේ ආවුසෝ /හන්තේ විවරං රත්තිවිප්පචුත්ථං
අඤ්ඤා භික්ඛුසම්මුතියා නිස්සග්ගියං, ඉමාහං ආයස්මතෝ
නිස්සජාමි”

යි තෙවරක් කියා සිවුර ඒ හිඤ්චට දී ආපත්ති දේශනා කළ යුතු ය.

පසු ව ඒ හිඤ්ච ඇවත පිළිගෙන සිවුරු හිමියාට එය භාර දිය යුතු ය.

“ඉමං චිවරං ආයස්මතෝ දමිමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

පාත්‍ර පරිහරණය පිළිබඳ විස්තර

● පාත්‍ර අධිෂ්ඨාන කිරීම

“ඉමං පත්තං අධිට්ඨාමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● පාත්‍ර පච්චුද්ධරණය කිරීම

“ඉමං පත්තං පච්චුද්ධරාමි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

● පාත්‍ර විකප්පනය කිරීම

තමන් අධිෂ්ඨාන කර ඇති පාත්‍රයට අමතර ව අතිරේක පාත්‍රයක් ලැබුණු විට ළඟ තබා ගැනීමට අවශ්‍ය නම් එය විකප්පනය කර තබා ගත යුතු ය. නැතිනම් දස දිනක් ඇවෑමෙන් නිසඟි වේ. එ බැවින් උපසපත් හිඤ්ඤාවක් වෙතට ගොස් උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට;

“ඉමං පත්තං තුය්හං විකප්පෙමි”

යි තෙවරක් කියා පාත්‍රය ඒ හිඤ්ඤාවට දිය යුතු ය.

විකප්පනය ලැබූ හිඤ්ඤාව එම පාත්‍රය අතෙහි තබාගෙන :-

“ඉමං පත්තං මය්හං සන්තකං පරිභුඤ්ජේහි වා විස්සජ්ජේහි වා යථාපච්චයං වා කරෝහි /කරෝථ”

යි තෙවරක් කියා පාත්‍රය හිමියාට නැවත භාරදිය යුතු ය.

● පාත්‍ර නිස්සජ්ජනය කිරීම

තමන් අධිෂ්ඨාන කර ඇති පාත්‍රයට අමතර ව අතිරේක පාත්‍රයක් ලැබුණු විට එය දස දිනක් ළඟ තබා ගත හැකිය. දස දින ඉක්මවීමෙන් නිසඟි වේ. එසේ වූ විට නිස්සජ්ජනය කළ යුතු ය.

නිසඟි වූ හික්කු වීසින් උපසපන් හික්කු වක් වෙත ගොස් සිවුරු ඒකාංස කොට පොරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ තෙවරක් නමස්කාරය ප්‍රකාශ කොට;

“ අයං මේ ආවුසෝ /හන්තේ පත්තෝ දසභාතික්කන්තෝ නිස්සග්ගියෝ, ඉමාහං ආයස්මතෝ නිස්සජාමි”

යි තෙවරක් කියා පාත්‍රය ඒ හික්කු වට දී ආපත්ති දේශනා කළ යුතු ය.

පසු ව ඒ හික්කු ව ඇවත පිළිගෙන පාත්‍රය හිමියාට එය භාර දිය යුතු ය.

“ ඉමං පත්තං ආයස්මතෝ දම්මි”

යි තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

සත්තාහකාලික භේසජ්ජ නිස්සජ්ජනය

ගිතෙල් ආදී පංච භේසජ්ජයක් හික්කු වක් පිළිගෙන ලඟ තබාගෙන, සන්දින ඉක්ම වීමෙන් නිසඟි පවිත්‍ර වේ. එම බෙහෙන එක් හික්කු වක් වෙතට ගෙන ගොස් මෙසේ නිස්සජ්ජනය කොට, පසු ව ඇවැත් දෙසිය යුතු ය.

“ඉදං මේ ආවුසෝ /හන්තේ භේසජ්ජං සත්තාහාතික්කන්තං නිස්සග්ගියං, ඉමාහං ආයස්මතෝ නිස්සජාමි”

නිස්සජ්ජනය කළ බෙහෙන අපේක්ෂා සහිත ව අනුපසම්පන්නයෙකුට දුන්නේ නම්, එම හික්කු වට එය තුවාල ආදියෙහි ආලේප කිරීමට ද, වැළඳීමට ද නො වටී. පහන් දැල්වීමට හෝ කළු වර්ණ කිරීම පිණිස හෝ සුදුසු ය. අන් හික්කු වකට කායික පරිභෝගයට සුදුසු ය. ඉදින් නිස්සජ්ජනය කළ බෙහෙන අපේක්ෂා රහිත ව ම අනුපසම්පන්නයෙකුට දුන් පසු, එම අනුපසම්පන්න තෙමේ වීසින් ම නැවත හික්කු වට ලබාදේ නම් වැළඳීමට ද සුදුසු ය.

සැ.යු:- මේ පිළිබඳව වැඩි විස්තර සඳහා පහත සඳහන් ග්‍රන්ථ පරිශීලනය කරනු මැනවි.

- * පාරාජිකා පාළි - හික්කු විභංගය (භේවාචිකාරණ මුද්‍රණය) - පි. 280
- * සමන්තපාසාදිකා විනය අටුවා (භේවාචිකාරණ මුද්‍රණය) - පි. 522
- * කඨිකාවිතරණී මාතිකා අටුවා - පි. 76.
- * කඨිකාවිතරණී අභිනව ටිකා (භේසජ්ජ ශික්ෂාව) - පි. 175
- * උපසම්පදා ශීලය (රේරැකානේ වන්දවීමල මහනාහිමි) - පි. 166

ආහාර කැප කරවා ගැනීම

උපසපත් හික්කුවක් නො පිසූ, පැලවෙන ස්වභායෙන් යුත් ආහාර (අමු කොළ, පල, මල්, මුල් ආදී) හෝ නො පිසූ පැලවෙන සුළු ඇට, ඇට මිශ්‍ර ආහාර වළඳන්නේ නම්, කැප කරවාගෙන වැළඳිය යුතු ය. හික්කුව විසින් අනුපසම්පන්නයෙකුගේ අත්පස සිට කැප කරවා ගත යුතු ආහාරය අනුපසම්පන්නයාගේ අතේ තිබිය දී ‘කප්පියං කරෝගි’ යැයි ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

අනුපසම්පන්නයා විසින් පංචවිධ¹ කැප කිරීම් අතුරින් (අබ්ජය හා නිබ්බට්ට බ්ජය හැර) එක්තරා ක්‍රමයකින් ‘කප්පියං හන්තේ’ යැයි තෙවරක් කියා එම ආහාර කැප කළ පසු වැළඳිය හැකි ය.

ආප්‍රච්ඡා කරනය

සාමණේරයන් වහන්සේලා සහ නිස සමාදන් ව සිටින උපසපත් හික්කුන් වහන්සේලා මොනයම් හෝ දෙයක් කිරීමට කලින් උපාධ්‍යයන් හෝ ආචාර්යන් වහන්සේගෙන් අවසර ගත යුතු ය.

- හිස කෙස් රැවුල් බැමට :-
“ඕකාස අහං හන්තේ! කේසමස්ස ඕහරණං ආප්‍රච්ඡාමි”
- නියපොතු කැපීමට :-
“ඕකාස අහං හන්තේ! නබ්ච්ඡේදනං ආප්‍රච්ඡාමි”
- සිවුරු සේදීමට :-
“ඕකාස අහං හන්තේ! විවරඨෝවනං ආප්‍රච්ඡාමි”
- ඉහත කරුණු තුනම සඳහා මෙසේ ද කිව හැකි ය;
“ඕකාස අහං හන්තේ! කේසමස්ස ඕහරණං ආප්‍රච්ඡාමි
නබ්ච්ඡේදනං ආප්‍රච්ඡාමි විවරඨෝවනං ආප්‍රච්ඡාමි”
- සිවුරු සඳහා පඬු පිසීමට :-
“ඕකාස අහං හන්තේ! රජනං පච්ඡං ආප්‍රච්ඡාමි”
- සිවුරු පඬු පෙවීමට :-
“ඕකාස අහං හන්තේ! විවරරජනං ආප්‍රච්ඡාමි”

1. වැඩි විස්තර සඳහා,

★ වුල්ලග්ග පාළි II (බු.ජ.ත්‍රි.) - පි. 14

★ සමන්තපාසාදිකා විනය අටුවා (හේවාචිකාරණ මුද්‍රණය) - පි. 559 බලනු මැනවි.

- සිවුරු මැසීම සඳහා :-
“ඕකාස අහං හන්තේ! විවරකරණං ආපුච්ඡාමි”
- පාත්‍ර කළු කිරීම සඳහා :-
“ඕකාස අහං හන්තේ! පන්තපවනං ආපුච්ඡාමි”
- අවේලාවේ ගමට යෑම සඳහා :-
“ඕකාස අහං හන්තේ! විකාලේ ගාමප්පවේසනං ආපුච්ඡාමි”
- ධර්මය දේශනා කිරීම සඳහා :-
“ඕකාස අහං හන්තේ! ධම්මදේසනං ආපුච්ඡාමි”
- දොර විවෘත කිරීම සඳහා :-
“ඕකාස අහං හන්තේ! ද්වාරවිවරණං ආපුච්ඡාමි”
- දොර වැසීම සඳහා :-
“ඕකාස අහං හන්තේ! ද්වාරරථකනං ආපුච්ඡාමි”
- පහන දූල්වීම සඳහා :-
“ඕකාස අහං හන්තේ! දීපුජ්ජලනං ආපුච්ඡාමි”
- පහන නිවීම සඳහා :-
“ඕකාස අහං හන්තේ! දීපනිජ්ඣාපනං ආපුච්ඡාමි”

යි ඉහත සියලු අවසර ගැනීම් තෙවරක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය.

සිවුපසය ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කිරීම

- විවර ප්‍රත්‍යාවේක්ෂාව :-
“පටිසඛ්ඛායෝනිසෝ විවරං පටිසේවාමි. යාවදේව සීතස්ස පටිසාකාය උණ්හස්ස පටිසාකාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසම්ඵස්සානං පටිසාකාය යාවදේව හිරිකෝපින පටිච්ඡාදනත්ථං.”

මම, නුවණින් විමසා සිවුරු පරිහරණය කරමි. සීත උණ්හ දුරු කර ගැනීම පිණිස ය. මැසි, මදුරු, වාතය, අව්ව, සර්පාදීන්ගෙන් වන දුක් සහගත ස්පර්ශයෝ දුරු කර ගැනීම පිණිස ය. ශරීරයේ විවෘත වූ ලැජ්ජාව උපදවන තැන් වසා ගැනීම පිණිස ය.

● ආහාර ප්‍රත්‍යාවේක්ෂාව :-

“පරිසඛිඛායෝතිසෝ පිණ්ඩපාතං පටිසේවාමි. නේව දවාය, න මදාය, න මණ්ඩනාය, න විභූසනාය, යාවදේව ඉමස්ස කායස්ස ධීනියා යාපනාය විහිංසුපරතියා බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහාය, ඉති පුරාණං ව වේදනං පටිහංඛාමි, නවං ව වේදනං න උප්පාදෙස්සාමි, යාත්‍රා ව මේ හවිස්සති අනවජ්ජතාව ඵාසුචිහාරෝවාති.”

මම, නුවණින් විමසා පිණ්ඩපාතය පරිභෝග කරමි. කෙළි ක්‍රීඩා කරන ගම් දරුවන් මෙන් ජවය පිණිස නො වේ. පුරුෂ මදය පිණිස නො වේ. අන්තඃපුර ස්ත්‍රීන් මෙන් ශරීර අලංකාරය පිණිස නො වේ. නැට්ටුවන් මෙන් ශරීරය නොයෙක් ආකාරයට හැඩගස්වා ගැනීම පිණිස නො වේ. මේ සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගත් කයෙහි පැවැත්ම, යැපීම පිණිස ය. බඩගිනි වේදනා දුරු කර ගැනීම පිණිස ය. සාසන බ්‍රහ්මවරියාවට අනුග්‍රහ පිණිස ය. පෙර තිබූ වේදනා දුරු කර ගැනීමත්, අලුත් වේදනා නුපදවීමත් පිණිස ය. මාගේ ජීවිත යාත්‍රා ව පිණිස ද, නිවැරදි පරිභෝගයත් පහසු විහරණයත් පිණිස ම ය.

● සේනාසන ප්‍රත්‍යාවේක්ෂාව :-

“පරිසඛිඛායෝතිසෝ සේනාසනං පටිසේවාමි. යාවදේව සීතස්ස පටිසාතාය උණ්හස්ස පටිසාතාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසම්ඵස්සානං පටිසාතාය යාවදේව උතුපරිස්සයවිනෝදනං පටිසල්ලානාරාමත්ථං.”

මම, නුවණින් විමසා සෙනසුන් පරිභෝග කරමි. සීත, උෂ්ණ දුරු කර ගැනීම පිණිස ය. මැසි, මදුරු, අච්චි, සුළං, සර්පාදීන්ගෙන් වන දුක් සහගත ස්පර්ශයන් දුරු කිරීම පිණිස ය. නොයෙක් සෘතු විපර්යාසයන්ගෙන් වන පීඩා දුරු කර ගැනීම පිණිස ය. එකලා ව සුව සේ විසීම පිණිස ය.

● ගිලන්පස බෙහෙත් ප්‍රත්‍යාවේක්ෂාව :-

“පරිසඛිඛායෝතිසෝ ගිලානපච්චයභේසජ්ජපරික්ඛාරං පටිසේවාමි. යාවදේව උප්පන්නානං වෙය්‍යාබාධිකානං වේදනානං පටිසාතාය අබ්‍යාපජ්ජපරමකායාති.”

මම, නුවණින් විමසා ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර පරිභෝග කරමි. උපනුපත් ආබාධයන් දුරු කිරීම පිණිස ය. වේදනාවන් දුරු කිරීම පිණිස ය.

පැවිද්දකු විසින් නිතර නිතර සිහිපත් කළ යුතු දසධම්ම සූත්‍රයේ එන කරුණු දසය

- “වේදවණ්ණියමිති අජ්ඣාපගතොති පබ්බජිතොති අභිණ්ණං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.”

ගිහිගෙදරින් නික්ම පැවිදි බිමට පත් වූයෙමි’යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු ය.

- “පරපට්ඨද්ධා මේ ජීවිකාති පබ්බජිතොති අභිණ්ණං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.”

අන් අයගෙන් ලැබෙන ප්‍රත්‍යා පහසුකම්වලින් යැපෙන බැවින් මාගේ ජීවිතය අනුන්ගෙන් බැඳුණු එකක් යැයි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු ය.

- “අඤ්ඤෝ මේ ආකප්පෝ කරණියොති පබ්බජිතොති අභිණ්ණං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.”

ගිහියන්ට වඩා භාත්පසින් ම වෙනස් වූ ආකල්ප ඇත්තෙක්මි’යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු ය.

- “කච්චි නු බෝ මේ අත්තා සීලතෝ න උපවදතිති පබ්බජිතොති අභිණ්ණං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.”

කිම? සීලය අපිරිසිදු යැයි තමා තමාට උපවාද කෙරේද යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු ය.

- “කච්චි නු බෝ මං අනුච්චවච්ඤ්ඤු සබ්බන්තොති සීලතෝ න උපවදන්තිති පබ්බජිතොති අභිණ්ණං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.”

කිම? සීලය අපිරිසිදු යැයි සීලය හේතු කොටගෙන නුවණින් යුත් සබ්බන්තොති වහන්සේලා මට උපවාද නො කෙරෙත්ද යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු ය.

- “සබ්බෙහි මේ පියෙහි මනාපෙහි නානා භාවෝ විනා භාවෝති පබ්බජිතොති අභිණ්ණං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.”

ප්‍රිය වූ, මනවඩන්තා වූ සියලු දේවලින් වෙන් වීමට සිදුවන

බව, විනාශ වන බව පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු ය.

● “කම්මස්සකෝමිති කම්මදායාදෝ, කම්මයෝනි කම්මබන්ධු කම්මපටිසරණෝ, යං කම්මං කරිස්සාමි කල්‍යාණං වා පාපකං වා, තස්ස දායාදෝ භවිස්සාමිති, පබ්බජ්ජේන අභිණ්භං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.”

කර්මය තමාට අයත් බව, කර්මය මාගේ දායාදයක් බව, කර්මය මාගේ ඉපදීමේ හේතු ව බව, කර්මය මාගේ නැයා බව, කර්මය පිළිසරණ බව යම් කිසි යහපත් වූ හෝ අයහපත් වූ හෝ කර්මයක් සිදු කෙරේ නම් එය දායාද කොට ඇති බව පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු ය.

● “කථම්භුතස්ස මේ රත්තිං දිවා විතිපතන්තිති, පබ්බජ්ජේන අභිණ්භං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.”

කෙ බදු වූ ආකාරයකින් සිටින්නා වූ මාගේ රැ දවල් ඉක්මෙන් දෑ යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු ය.

● “කච්චි නු ඛෝභං සුඤ්ඤාගාරේ අභිරමාමිති, පබ්බජ්ජේන අභිණ්භං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.”

කිම? මම ශුන්‍යාගාරයෙහි සිත් අලවා වාසය කෙරෙත්ද යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු ය.

● “අත්ථි නු ඛෝ මේ උත්තරිමනුස්සධම්මා, අලමරියඤ්ඤාණදස්සන විසේසෝ අධිගතො. සෝභං පච්ඡමේ කාලේ, සබ්බන්තමාරිති පුට්ඨෝ න මඛිකු භවිස්සාමිති, පබ්බජ්ජේන අභිණ්භං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.”

කිම? විශේෂයෙන් ලබන ලද මාර්ගඵල සංඛ්‍යාත උතුරුනිස්දම් මා කෙරෙහි ඇත්ද යි, මරණ මඤ්චකයෙහි සිටින විට සබ්බන්තමාරිත් වහන්සේලා විසින් විමසන කල්හි මුහුණ යටට හරවා දුර්මුඛ නො වන්නෙමි යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු ය.

තෙරුවන් කමා කිරීම

කායේන වාචා චිත්තේන - පමාදේන මයා කතං
අවිචයං ඛම මේ හන්තේ - භූරිපඤ්ඤතථාගත.

කායේන වාචා චිත්තේන - පමාදේන මයා කතං
අවිචයං ඛම මේ ධම්ම - සන්දිට්ඨික අකාලික.

කායේන වාචා චිත්තේන - පමාදේන මයා කතං
අවිචයං ඛම මේ සඛ්ඝ - සුපටිපන්න අනුත්තර.

ඉමාය ධම්මානුධම්මපටිපත්තියා බුද්ධං පූජේම්,
ඉමාය ධම්මානුධම්මපටිපත්තියා ධම්මං පූජේම්,
ඉමාය ධම්මානුධම්මපටිපත්තියා සඛ්ඝං පූජේම්,

අද්ධාය ඉමාය පටිපත්තියා ජාතිජරාමරණමිහා
පරිමුඤ්චිස්සාමි.

සාධු ! සාධු !! සාධු !!!

“සුඛා සඛ්ඝස්ස සාමග්ගි - සමග්ගානං චනුග්ගහෝ,
සමග්ගරතෝ ධම්මට්ඨෝ - යෝගක්ඛේමා න ධංසති,
සඛ්ඝං සමග්ගං කත්වාන - කප්පං සග්ගමිහි මෝදති”.

(සංඝයා ගේ සමගිය සැප ගෙනදෙයි. සමගි වූ සංඝයාට අනුබල දීම ද සැප ගෙනදෙයි. සමගි වූවන්ට ඇලුණු, දහමෙහි පිහිටි තැනැත්තෙක් යෝගක්ෂේමයෙන් (නිවන් ලැබීමෙන්) නො වැළකෙයි. සංඝයා සමගි කොට හේ කල්පයක් ස්වර්ගයෙහි සතුටු වේ.)

(බු.ජ.ත්‍රි. - චූල්ලවග්ග පාළි II - සඛ්ඝභේදක්ඛන්ධකය - පි.324)

“විරං තිට්ඨතු බුද්ධසාසනං”

පරිශීලනය කරන ලද ග්‍රන්ථ

1. බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා
2. ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා (හේවා විකාරණ මුද්‍රණය)
3. මරම්ම (බුරුම) ඡට්ඨ සංගායනා පොත්
4. සමන්තපාසාදිකා අටුවා ග්‍රන්ථ (හේවා විකාරණ මුද්‍රණය)
5. කඛ්ඛාවිකරණී මාතිකා අටුවා (හේවා විකාරණ මුද්‍රණය)
6. කඛ්ඛාවිකරණී අභිනව ටීකා
7. ආණා දේසනා (ශ්‍රී කල්‍යාණී යෝගාශ්‍රම සංස්ථාව)
8. විනය මූල ධර්ම (ශ්‍රී කල්‍යාණී යෝගාශ්‍රම සංස්ථාවේ විනයාචාර්ය මාවතගම ගුණානන්ද මහා ස්ථවිර)
9. උපසම්පදා ශීලය (රේරුකානේ චන්දවිමල මහානායක ස්ථවිර)
10. විනය කම් පොත (රේරුකානේ චන්දවිමල මහානායක ස්ථවිර)
11. උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය (රේරුකානේ චන්දවිමල මහානායක ස්ථවිර) නො ම

